SLUŽBENI GLASNIK BOSNE I HERCEGOVINE
Izdanje na hrvatskom, srpskom i bosanskom jeziku

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Издање на хрватском, српском и босанском језику

Godina XX
Utorak, 9. veljače/februara 2016. godine

Broj/Број
8

Година XX
Уторак, 9. фебруара 2016. године

ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik
ISSN 1512-7508 - srpski jezik
ISSN 1512-7486 - bosanski jezik

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

164

Temeljem članka 13. stavka (3) Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i članka 4. stavka (1) i (2) Pravilnika o dodjeli sredstava interventne tekuće pričuve od 17.06.2015. godine, broj 01-50-1-1463-8/15, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine donosi

ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE PRIČUVE

Članak 1.
(Predmet odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće proračunske pričuve Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu, u iznosu od 3.744,00 KM Javnoj zdravstvenoj ustanovi dr. Mladen Stojanović iz Prijedora za kupovinu foto lampe za potrebe odjela pedijatrije.

Članak 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realiziranje ove odluke zaduženo je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine sukladno Zakonu o financiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro-račun Javne zdravstvene ustanove dr. Mladen Stojanović Prijedor.

Članak 3.
(Izvješće o namjenskom utrošku sredstava)

Obvezuje se Javna zdravstvena ustanova dr. Mladen Stojanović da dostavi izvješće o namjenskom utrošku dodijeljenih sredstava.

Članak 4.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-02-2-1557-90/15
22. prosinca 2015. godine
Sarajevo

Član Predsjedništva BiH
Dr. **Mladen Ivanić**, v. r.

На основу члана 13. става 3. Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину ("Службени гласник БиХ", број 40/15) и члана 4. става (1) и (2) Правилника о додјели средстава интервентне текуће резерве од 17.06.2015. године, број 01-50-1-1463-8/15, члан Предсједништва Босне и Херцеговине доноси

ОДЛУКУ
О ИНТЕРВЕНТНОМ КОРИШТЕЊУ СРЕДСТАВА ТЕКУЋЕ РЕЗЕРВЕ

Члан 1.
(Предмет одлуке)

Одобравају се средства за интервентно кориштење текуће буџетске резерве Буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2015. годину, у износу од 3.744,00 КМ Јавној здравственој установи др Младен Стојановић из Приједора за куповину фото лампе за потребе одјељења педијатрије.

Члан 2.
(Надлежност за реализацију)

За реализацију ове одлуке задужено је Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине у складу са Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине, а уплату ће извршити на жиро-рачун Јавне здравствене установе др Младен Стојановић Приједор.

Члан 3.
(Извјештај о намјенском утрошку средстава)

Обавезује се Јавна здравствена установа др Младен Стојановић да достави извјештај о намјенском утрошку додијељених средстава.

Члан 4.
(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-02-2-1557-90/15
22. децембра 2015. године
Сарајево

Члан Предсједништва БиХ
Др **Младен Иванић**, с. р.

Na osnovu člana 13. stava (3) Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu ("Službeni glasnik BiH", broj 40/15) i člana 4. stava (1) i (2) Pravilnika o dodjeli sredstava interventne tekuće rezerve od 17.06.2015. godine, broj 01-50-1-1463-8/15, član Predsjedništva Bosne i Hercegovine donosi

ODLUKU
O INTERVENTNOM KORIŠTENJU SREDSTAVA TEKUĆE REZERVE

Član 1.
(Predmet odluke)

Odobravaju se sredstva za interventno korištenje tekuće budžetske rezerve Budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2015. godinu, u iznosu od 3.744,00 KM Javnoj zdravstvenoj ustanovi dr. Mladen Stojanović Prijedor za kupovinu foto lampe za potrebe odjela pedijatrije.

Član 2.
(Nadležnost za realizaciju)

Za realizaciju ove odluke zaduženo je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, a uplatu će izvršiti na žiro-račun Javne zdravstvene ustanove dr. Mladen Stojanović Prijedor.

Član 3.
(Izvješaj o namjenskom utrošku sredstava)

Obavezuje se Javna zdravstvena ustanova dr. Mladen Stojanović da dostavi izvještaj o namjenskom utrošku dodijeljenih sredstava.

Član 4.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-02-2-1557-90/15
22. decembra 2015. godine
Sarajevo

Član Predsjedništva BiH
Dr. **Mladen Ivanić**, s. r.

VIJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE

165

Na temelju članka 17., a u vezi s člankom 23. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i člankom 18. Zakona o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09 i 103/09), na prijedlog Direkcije za europske integracije Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj 26. siječnja 2016. godine, donijelo je

ODLUKU
O SUSTAVU KOORDINACIJE PROCESA EUROPSKIH INTEGRACIJA U BOSNI I HERCEGOVINI

POGLAVLJE I. - OPĆE ODREDBE

Članak 1.
(Predmet)

Odlukom o sustavu koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Odluka) definiraju se institucionalni i operativni sustavi i način ostvarivanja koordinacije institucija u Bosni i Hercegovini na provođenju aktivnosti vezanih za proces integriranja Bosne i Hercegovine u Europsku uniju, zajednička tijela u okviru sustava koordinacije, njihov sastav, nadležnosti i međusobni odnosi.

Članak 2.
(Koordinacija procesa europskih integracija)

(1) Koordinacija procesa europskih integracija podrazumijeva aktivnosti koje se provode u cilju osiguranja što većeg stupnja usklađenosti i koherentnosti u radu institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini vezanom za izvršenje ugovornih obveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 10/08) (u daljnjem tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju), kao i drugih obveza iz procesa europskih integracija. Sustavom koordinacije se uređuje i način ostvarivanja komunikacije između institucija u Bosni i Hercegovini, s ciljem osiguranja i iznošenja usuglašenog stajališta ispred Bosne i Hercegovine u komunikaciji s institucijama Europske unije.

(2) Koordinacija procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini temelji se na načelima poštivanja postojeće unutarnje pravne i političke strukture u Bosni i Hercegovini i zaštite ustavima i zakonima definiranih nadležnosti svih razina vlasti i njihovih institucija u pojedinim oblastima obuhvaćenim procesom europskih integracija, osiguranja vidljivosti, te odgovornosti svih razina vlasti za pravodobno i efikasno ispunjavanje obveza iz procesa europskih integracija iz njihove nadležnosti.

(3) Koordinacija procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini ostvaruje se na horizontalnoj (koordinacija unutar jedne razine organizacije vlasti) i vertikalnoj (koordinacija između različitih razina organizacije vlasti). U skladu sa stavkom (2), strukture i modalitete ostvarenja horizontalne koordinacije svaka razina vlasti uređuje samostalno, u skladu sa svojim ustavnim poretkom i upravnopravnim specifičnostima, kapacitetima i potrebama, te oni ne predstavljaju predmet ove Odluke.

(4) U cilju efikasne provedbe vertikalne koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini uspostavljaju se sljedeća zajednička tijela:
   a) Kolegij za europske integracije;
   b) ministarske konferencije;
   c) Komisija za europske integracije (u daljnjem tekstu: Komisija);
   d) potkomisije za europske integracije (u daljnjem tekstu: potkomisije);
   e) radne skupine za europske integracije (u daljnjem tekstu: radne skupine).

(5) S ciljem provedbe Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, u sastavu zajedničkih tijela između Bosne i Hercegovine i Europske unije djeluju:

a) Parlamentarni odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije;
b) Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije;
c) Odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije;
d) pododbori za stabilizaciju i pridruživanje i Posebna skupina za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Europske unije.

POGLAVLJE II. - KOLEGIJ ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Članak 3.
(Kolegij za europske integracije)

(1) Kolegij za europske integracije je najviše političko tijelo u sustavu koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini, koje osigurava usuglašenost stajališta po ključnim, strateškim i političkim pitanjima u oblasti europskih integracija, te, u krajnjoj instanciji, otklanja eventualne zastoje i rješava sporove koji se eventualno pojave u procesu ispunjavanja obveza iz procesa europskih integracija Bosne i Hercegovine Europskoj uniji.
(2) Kolegij za europske integracije se uspostavlja odlukom Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.
(3) Članovi Kolegija za europske integracije su:
a) predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine;
b) predsjednici vlada entiteta;
c) zamjenici predsjedatelja Vijeća ministara;
d) predsjednici vlada kantona;
e) gradonačelnik Brčko Distrikta BiH.
(4) U zavisnosti od materije koja je predmet razmatranja, po pozivu predsjedatelja i zamjenika predsjedateljâ, sjednici Kolegija mogu prisustvovati i predsjedatelji ministarskih konferencija, kao i predstavnici drugih institucija u Bosni i Hercegovini, u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja se razmatra.
(5) Funkciju predsjedatelja Kolegija za europske integracije obavlja predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, a funkciju njegovih zamjenika predsjednici vlada entiteta.
(6) Sjednice Kolegija za europske integracije saziva predsjedatelj Kolegija na vlastitu ili inicijativu bilo kojeg drugog člana Kolegija. U slučaju spriječenosti predsjedatelja, sjednicom Kolegija predsjedavaju njegovi zamjenici. Sjednice Kolegija za europske integracije održavaju se najmanje dva puta godišnje, a po potrebi i češće. Poziv za sjednicu Kolegija obvezno se dostavlja svim članovima Kolegija.
(7) Odluke Kolegija za europske integracije donose se konsenzusom prisutnih članova Kolegija, koji glasuju u skladu sa svojim ustavnim nadležnostima za materiju koja je predmet odluke.
(8) Članovi Kolegija su obvezni prezentirati usuglašeno stajalište ispred razine vlasti koju predstavljaju.
(9) Kolegij će formirati savjetodavno tijelo sastavljeno od savjetnika za europske integracije čija je uloga da pruža političko-stručnu podršku radu Kolegija i ministarskim konferencijama, osigurava komunikaciju između tehničke i političke razine, te priprema prijedloge mogućih rješenja za otklanjanje zastoja ili sporova koji eventualno nastanu u ispunjavanju obveza Bosne i Hercegovine u oblasti europskih integracija. Svaki član Kolegija će imenovati po jednog predstavnika u savjetodavno tijelo. Način rada i sastav savjetodavnog tijela će biti reguliran poslovnikom o radu Kolegija.
(10) Funkciju tajništva i tajnika Kolegija za europske integracije obavlja Direkcija za europske integracije Bosne i Hercegovine.
(11) Sva tehnička pitanja vezana za način rada Kolegija za europske integracije regulirati će se njegovim poslovnikom o radu, koji usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za europske integracije.

POGLAVLJE III. - MINISTARSKE KONFERENCIJE

Članak 4.
(Ministarske konferencije)

(1) Ministarske konferencije su tijela u sustavu koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini čijim djelovanjem se osigurava sveobuhvatan i ujednačen pristup nadležnih institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini, u pojedinim sektorskim oblastima obuhvaćenim procesom europskih integracija.
(2) Ministarske konferencije se sastoje od resorno nadležnih ministara iz Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, vladâ entiteta, vladâ kantona i predstavnika Vlade Brčko Distrikta BiH, u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja se razmatra ili za oblast za koju je ministarska konferencija formirana.
(3) Ministarske konferencije doprinose prevladavanju eventualnih zastoja u ispunjavanju obveza Bosne i Hercegovine u procesu europskih integracija, te procesu programiranja pomoći Europske unije, a koji nisu mogli biti riješeni u okviru tehničkih i operativnih tijela u sustavu koordinacije. Dodatno, s ciljem realizacije obveza koje proističu iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju ministarske konferencije mogu zasjedati s ciljem definiranja zajedničkih smjernica i platformi za djelovanje operativnih i tehničkih tijela u sustavu koordinacije u pojedinačnim sektorskim oblastima obuhvaćenim procesom pristupanja Europskoj uniji.
(4) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine pokreće inicijativu za formiranje sektorski koncipiranih ministarskih konferencija, a na prijedlog resorno nadležnog ministra Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.
(5) Predsjedatelj ministarske konferencije i njegova dva zamjenika biraju se konsenzusom prisutnih članova.
(6) Sjednice ministarskih konferencija održavaju se po potrebi, u skladu s dinamikom rada tehničkih i operativnih tijela u sustavu koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini. Sjednicu ministarske konferencije saziva njezin predsjedatelj, na vlastitu ili na inicijativu bilo kojeg njezina člana. U slučaju spriječenosti predsjedatelja, sjednicu ministarske konferencije mogu sazvati i sjednicom kopredsjedavati zamjenici predsjedatelja. Poziv za sjednicu ministarske konferencije obvezno se dostavlja svim članovima. Odluke ministarskih konferencija donose se konsenzusom prisutnih članova.
(7) Odluke ministarskih konferencija se, u pisanoj formi, upućuju operativnim i tehničkim tijelima u sustavu koordinacije u oblasti europskih integracija u Bosni i Hercegovini na realizaciju.
(8) U slučaju da ministarska konferencija ne može postići konsenzus prisutnih članova iz stavka (7) ovog članka po određenom pitanju, predsjedatelj ministarske konferencije upućuje zahtjev Kolegiju za europske integracije da usuglasi rješenje spornog pitanja. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici ministarske konferencije.

(9) Funkciju tajnika ministarske konferencije obavlja imenovana osoba iz institucije predsjedatelja, u suradnji s Direkcijom za europske integracije Bosne i Hercegovine.

(10) Sva tehnička pitanja vezana za način rada ministarskih konferencija bit će regulirana jedinstvenim poslovnikom o radu ministarskih konferencija, koji usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za europske integracije.

POGLAVLJE IV. - KOMISIJA ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Članak 5.
(Komisija za europske integracije)

(1) Komisija za europske integracije je tijelo zaduženo za opću, operativnu i metodološku koordinaciju u cilju osiguranja što višeg stupnja sveobuhvatnosti u radu nadležnih institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini u oblasti europskih integracija.

(2) U ostvarivanju svog djelokruga rada Komisija posebno:
   a) prati ispunjavanje ugovornih obveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, kao i drugih obveza iz procesa europskih integracija;
   b) pruža podršku radu Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, u skladu sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju;
   c) koordinira i usmjerava, na općoj razini, rad potkomisija za europske integracije i rad radnih skupina za europske integracije;
   d) raspravlja o svim otvorenim pitanjima i utvrđuje smjernice za rad u procesu europskih integracija na operativno-tehničkoj i metodološkoj razini.

Članak 6.
(Sastav Komisije)

(1) Stalni članovi Komisije su:
   a) direktor Direkcije za europske integracije;
   b) po jedan predstavnik vladâ entiteta, koji je ispred vlade entiteta zadužen za poslove koordinacije procesa europskih integracija;
   c) po jedan predstavnik vladâ kantona, koji je ispred vlade kantona zadužen za poslove koordinacije procesa europskih integracija;
   d) jedan predstavnik Vlade Brčko Distrikta BiH, koji je ispred Vlade Brčko Distrikta BiH zadužen za poslove koordinacije procesa europskih integracija;
   e) predsjedatelji i zamjenici predsjedatelja potkomisijâ za europske integracije;
   f) imenovana osoba ispred Direkcije za europske integracije u svojstvu tajnika Komisije.

(2) Dopunski članovi Komisije su:
   a) predsjedatelji radnih skupina za europske integracije;
   b) predstavnici institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini, u zavisnosti od materije koja je predmet razmatranja Komisije;
   c) po jedan član Koordinacijskog odbora IPA BiH s razine Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, vlada entiteta, vlada kantona i Vlade Brčko Distrikta BiH;
   d) predstavnici nevladinog sektora i akademske zajednice, u skladu s materijom koja je predmet razmatranja Komisije.

(3) Dopunski članovi u radu Komisije sudjeluju po pozivu predsjedatelja, a na osnovi prethodno osigurane suglasnosti svih njezinih stalnih članova.

(4) Odluku o imenovanju Komisije donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za europske integracije, nakon što vlade entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH dostave Vijeću ministara imena svojih kandidata za članove Komisije.

(5) Stručnu i tehničku podršku radu Komisije pruža Direkcija za europske integracije Bosne i Hercegovine.

Članak 7.
(Način rada Komisije)

(1) Sastanke Komisije saziva predsjedatelj, na vlastitu ili na inicijativu bilo kojeg njezina stalnog člana.

(2) Komisija se sastaje po potrebi, a najmanje jednom u dva mjeseca.

(3) Funkciju predsjedatelja Komisije obavlja direktor Direkcije za europske integracije Bosne i Hercegovine, a funkciju njegovih zamjenika vrše predstavnici vladâ entiteta i Brčko Distrikta BiH koji su zaduženi za poslove koordinacije procesa europskih integracija. U slučaju spriječenosti predsjedatelja, sjednicom Komisije predsjedavaju njegovi zamjenici. Poziv za sjednice se obvezno dostavlja svim stalnim članovima Komisije.

(4) Funkciju tajnika Komisije vrši imenovana osoba iz Direkcije za europske integracije Bosne i Hercegovine.

(5) Odluke Komisije donose se konsenzusom prisutnih stalnih članova, koji glasuju u skladu sa svojim ustavnim nadležnostima za materiju koja je predmet odluke.

(6) U slučaju da Komisija ne može postići konsenzus prisutnih stalnih članova iz stavka (5) ovog članka po određenom pitanju, predsjedatelj Komisije upućuje zahtjev odgovarajućoj ministarskoj konferenciji da usuglasi rješenje spornog pitanja. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici Komisije.

(7) Sva tehnička pitanja vezana za način rada Komisije regulirat će se poslovnikom o radu Komisije, koji usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za europske integracije Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE V. - POTKOMISIJE ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Članak 8.
(Potkomisije za europske integracije)

(1) Potkomisije za europske integracije se formiraju s ciljem osiguranja koherentnog i usuglašenog rada radnih skupina za europske integracije grupiranih po tematskim oblastima u skladu s podjelom izvršenom prema Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju, te sudjeluju u radu zajedničkih tijela koja su formirana u skladu sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju i usvojenim odlukama zajedničkih tijela Bosne i Hercegovine i Europske unije, odnosno Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje i Odbora za stabilizaciju i pridruživanje.

(2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine će, na prijedlog Direkcije za europske integracije, a nakon što vlade entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH dostave imenovanja svojih predstavnika, svojom odlukom formirati sljedeće potkomisije:
   a. Potkomisiju za trgovinu, industriju, carine i oporezivanje;
   b. Potkomisiju za poljoprivredu i ribarstvo;
   c. Potkomisiju za unutarnje tržište i konkurenciju;
   d. Potkomisiju za ekonomska i financijska pitanja i statistiku;
   e. Potkomisiju za pravosuđe i unutarnje poslove;
   f. Potkomisiju za inovacije, informacijsko društvo i socijalnu politiku;
   g. Potkomisiju za promet, energiju okoliš i regionalni razvoj;
   h. Posebnu skupina za reformu javne uprave.

(3) Potkomisije su zadužene:
   a. za koordinaciju aktivnosti radnih skupina koje se nalaze u sastavu potkomisija i praćenje pravodobnog ispunjavanja ugovornih obveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, kao i za suradnju s drugim tijelima u procesu programiranja pomoći Europske unije Bosni i Hercegovini;
   b. za izradu dokumenata za diskusiju i drugih materijala koji se razmatraju na sastancima zajedničkih tijela Bosne i Hercegovine i Europske unije koja se formiraju u skladu sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Bosne i Hercegovine i Europske unije;
   c. za osiguranje usuglašenog pristupa i uspostavu koordinacije i komunikacije između radnih skupina i Komisije.

Članak 9.
(Sastav i način rada potkomisijâ)

(1) Sastav potkomisije čine:
   a. predsjedatelj potkomisije, u rangu tajnika ili pomoćnika ministra iz resorno nadležnog ministarstva Vijeća ministara BiH;
   b. zamjenici predsjedatelja potkomisije, u rangu tajnika ili pomoćnika ministra iz resorno nadležnog ministarstva u vladi entiteta i kantona, u skladu sa svojim ustavnim nadležnostima;
   c. predsjedatelj i zamjenici predsjedatelja radnih skupina, za europske integracije koje tematski pripadaju potkomisiji, a koji dolaze iz institucija BiH, entiteta i kantona.
(2) Odluke potkomisije se donose konsenzusom prisutnih članova, koji glasuju u skladu sa svojim ustavnim nadležnostima za materiju koja je predmet odluke.
(3) Poziv za sjednice se obvezno dostavlja svim članovima potkomisije.
(4) U slučaju da potkomisija ne može postići konsenzus prisutnih članova iz stavka (2) ovog članka po određenom pitanju, predsjedatelj ili zamjenik predsjedatelja potkomisije upućuje zahtjev Komisiji za europske integracije da usuglasi rješenje spornog pitanja. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici potkomisije.
(5) Funkciju tajnika potkomisije vrši imenovani predstavnik institucije iz koje dolazi predsjedatelj potkomisije, u suradnji s Direkcijom za europske integracije.
(6) Sva tehnička pitanja vezana za način rada potkomisija regulirat će se jedinstvenim poslovnikom o radu potkomisija, koji usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za europske integracije.

POGLAVLJE VI. - RADNE SKUPINE ZA EUROPSKE INTEGRACIJE

Članak 10.
(Radne skupine za europske integracije)

(1) Radne skupine za europske integracije predstavljaju operativna tijela u sustavu koordinacije koje djeluju u skladu sa smjernicama koje definira Komisija za europske integracije.
(2) Radne skupine se uspostavljaju u skladu s pravnom stečevinom Europske unije, te u skladu s poglavljima i člancima Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.
(3) Radne skupine čine predstavnici nadležnih institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini, u skladu sa svojim ustavnim nadležnostima za oblasti za koju se radne skupine uspostavljaju.
(4) Inicijalnu identifikaciju nadležnih institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini čiji će predstavnici sudjelovati u radu radnih skupina sačinjava Komisija za europske integracije Bosne i Hercegovine, te istu prosljeđuje nadležnim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini s ciljem potvrđivanja te identifikacije.
(5) Odluku o imenovanju radnih skupina donosi Vijeće ministara BiH na prijedlog Direkcije za europske integracije BiH nakon što vlade entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH dostave imena svojih kandidata za članove radnih skupina u skladu s potvrđenom institucionalnom identifikacijom iz stavka (4) ovoga članka.
(6) U zavisnosti od potreba rada radne skupine, predsjedatelj radne skupine, uz suglasnost svojih zamjenika, može pozvati predstavnike drugih institucija svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini, nevladinih organizacija, znanstvene i stručne radnike i sve druge koji nisu njezini članovi da sudjeluju u njezinu radu.
(7) Radne skupine zadužene su:
   a) da pružaju podršku u radu potkomisije za europske integracije u čiji sastav ulaze, te pripremaju potrebne materijale i priloge za dokument za diskusiju za sastanke pododbora za stabilizaciju i pridruživanje, tehničku finalizaciju pisanog materijala koji institucije u Bosni i Hercegovini izrađuju za potrebe informiranja Europske komisije i drugih institucija Europske unije (sudjeluju u izradi i praćenju provođenja programa integriranja, odnosno programa preuzimanja pravne stečevine Europske unije, pripremaju odgovore na upitnik Europske komisije, sudjeluju u procesu screeninga od strane Europske komisije, a koji prethodi pokretanju pregovora o pristupanju, pripremaju nacrte pregovaračkih pozicija ispred Bosne i Hercegovine u okviru pretpristupnih pregovora i dr.);
   b) da sudjeluju u procesu programiranja sredstava pomoći Europske unije, primarno u kontekstu identifikacije potreba za osiguranje financijske i tehničke podrške Europske unije institucijama u Bosni i Hercegovini u realizaciji njihovih obveza u realizaciji europskog integracijskog procesa;
   c) da identificiraju potrebe za prevođenjem pravne stečevine Europske unije, u suradnji s institucijama svih razina vlasti koje se bave procesom prevođenja u oblasti europskih integracija;
   d) da identificiraju potrebe za organiziranjem obuka i edukacija u pojedinačnim oblastima ili pitanjima pravne stečevine Europske unije, u suradnji s institucijama svih razina vlasti zaduženim za poslove organizacije i koordinacije procesa obuka i edukacija;
   e) da razmjenjuju pozitivna iskustva i dobre prakse između resorno nadležnih institucija svih razina vlasti u cilju efikasne realizacije obveza iz procesa europskih integracija;
   f) u okviru pretpristupnih pregovora radne skupine, uz svoje kadrovsko jačanje, vršit će funkciju pregovaračkih timova ispred Bosne i Hercegovine po pojedinačnim oblastima pravne stečevine Europske unije;
   g) radne skupine svojim djelovanjem ni na koji način ne mogu nadomjestiti nadležne institucije svih razina vlasti u ispunjavanju obveza Bosne i Hercegovine u procesu europskih integracija.

Članak 11.
(Organizacija i način rada radnih skupina)

(1) Predsjedatelj radne skupine se imenuje s razine Vijeća ministara Bosne i Hercegovine u rangu pomoćnika ministra ili rukovodećeg državnog službenika, odnosno zamjenika rukovoditelja institucije. Zamjenici predsjedatelja radne grupe imenuju se s razine entiteta ili kantona u skladu s principom njihove ustavne nadležnosti, vidljivosti i odgovornosti svih razina vlasti u procesu europskih integracija.
(2) Sastanke radnih skupina, na vlastitu ili inicijativu bilo koja od njezina tri člana, saziva predsjedatelj. U slučaju spriječenosti predsjedatelja, sastanak radne skupine sazivaju i istim predsjedavaju njegovi zamjenici. Poziv za sjednice se obvezno dostavlja svim članovima radne skupine.
(3) Funkciju tajnika radnih skupina obavlja imenovana osoba iz institucije predsjedatelja, u suradnji s Direkcijom za europske integracije Bosne i Hercegovine.
(4) U slučaju da radna skupina ne može postići konsenzus prisutnih članova po određenom pitanju, predsjedatelj radne skupine ili njegovi zamjenici upućuju Komisiji za europske integracije zahtjev da usuglasi rješenje za sporno pitanje. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici radne skupine.
(5) Sva tehnička pitanja vezana za način rada radnih skupina regulirat će se jedinstvenim poslovnikom o radu radnih skupina, koji usvaja Vijeće ministara na prijedlog Direkcije za europske integracije Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE VII. - ZAJEDNIČKA TIJELA BOSNE I HERCEGOVINE I EUROPSKE UNIJE ZA NADGLEDANJE PROVOĐENJA SPORAZUMA O STABILIZACIJI I PRIDRUŽIVANJU

Članak 12.
(Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje)

(1) Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije uspostavljeno je u skladu s člankom 115. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.
(2) Predstavnici Bosne i Hercegovine u Vijeću za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije su predsjedatelj i zamjenici predsjedatelja Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.
(3) Predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine može pozvati i druge članove Vijeća ministara BiH da sudjeluju na sjednicama Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, u skladu s dnevnim redom.
(4) Funkciju tajnika Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije vrši imenovani predstavnik iz Misije Bosne i Hercegovine pri Europskoj uniji, kojeg svojom odlukom imenuje predsjedatelj Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.
(5) Način rada Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije reguliran je zajedničkim Poslovnikom o radu, koji je usvojen Odlukom Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.

Članak 13.
(Odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije)

(1) Odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije uspostavljen je u skladu s člankom 118. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i Odlukom Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.
(2) Predstavnike Bosne i Hercegovine u Odboru za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije čine stalni članovi Komisije za europske integracije koji dolaze s razine Vijeća ministara Bosne i Hercegovine u skladu s člankom 6. ove Odluke.
(3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donosi odluku o imenovanju predstavnika Bosne i Hercegovine u Odboru za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, a u skladu s usvojenim odlukama Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije (broj 1/2015) i Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Europske unije (broj 1/2015).
(4) Dodatni predstavnici institucija Bosne i Hercegovine mogu sudjelovati na pojedinačnim sjednicama Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, po odluci koju donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Komisije za europske integracije.
(5) Predsjedatelj Komisije za europske integracije iz članka 6. ove Odluke je ujedno i predsjedatelj Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije u skladu s Odlukom i Poslovnikom o radu Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.
(6) Na sjednicama Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije predstavnici Bosne i Hercegovine dužni su prezentirati stajališta i dokumente koji su prethodno usuglašeni u okviru tijela sustava koordinacije procesa definiranih ovom Odlukom i koji su potvrđeni od strane Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.
(7) Sva tehnička pitanja vezana za način rada predstavnika Bosne i Hercegovine u Odboru za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije regulirana su zajedničkim Poslovnikom o radu, koji je usvojen Odlukom Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.

Članak 14.
(Pododbori za stabilizaciju i pridruživanje i Posebna skupina za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Europske unije)

(1) Pododbori za stabilizaciju i pridruživanje i Posebna skupina za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Europske unije uspostavljaju se u skladu s člankom 119. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.
(2) Predstavnici Bosne i Hercegovine u sastavu pododborâ za stabilizaciju i pridruživanje i Posebne skupine za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Europske unije su svi stalni članovi odgovarajućih potkomisija za europske integracije u skladu s člankom 8. i člankom 9. ove Odluke.
(3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donosi odluku o imenovanju predstavnika Bosne i Hercegovine u pododborima za stabilizaciju i pridruživanje i Posebnoj skupini za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Europske unije, a u skladu s usvojenom Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.
(4) Na sjednicama pododborâ za stabilizaciju i pridruživanje i Posebne skupine za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Europske unije predstavnici Bosne i Hercegovine dužni su prezentirati stajališta i dokumente koji su prethodno usuglašeni u okviru tijela sustava

koordinacije procesa definiranih ovom Odlukom i koji su potvrđeni od strane Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

(5) Sva tehnička pitanja vezana za način rada predstavnika Bosne i Hercegovine u pododborima za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Europske unije regulirana su zajedničkim Poslovnikom o radu, koji je usvojen Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Europske unije, broj 1/2015.

POGLAVLJE VIII. - OSTVARIVANJE KOMUNIKACIJE U OBLASTI EUROPSKIH INTEGRACIJA

Članak 15.

(Komunikacija s institucijama Europske unije)

(1) Direkcija za europske integracije djeluje kao stručno i tehničko-operativno tijelo koje ostvaruje komunikaciju s Europskom komisijom i Delegacijom Europske unije u Bosni i Hercegovini za potrebe procesa europskih integracija Bosne i Hercegovine. Pri realizaciji ove komunikacije, Direkcija ostvaruje blisku suradnju i pravodobno informira koordinirajuće institucije s razine entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH.

(2) U komunikaciji s Europskom komisijom i drugim institucijama Europske unije, te Delegacijom Europske unije u Bosni i Hercegovini, isključivo sadržaj koji je prethodno usuglašen u okviru sustava koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini može biti predstavljen kao jedinstveno stajalište ispred Bosne i Hercegovine.

Članak 16.

(Komunikacija između institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH u procesu europskih integracija)

(1) Komunikacija između institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH u procesu europskih integracija ostvarivat će se isključivo na način definiran ovom Odlukom, uz puno uvažavanje principa i rješenja koja su u njoj sadržana.

(2) Predstavnici institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH obvezni su ostvarivati intenzivnu i transparentnu komunikaciju i suradnju u cilju olakšavanja pravodobnog i efikasnog ispunjavanja obveza Bosne i Hercegovine u procesu europskih integracija, odnosno pristupanja Europskoj uniji.

(3) Komunikacija između institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH provodit će se na način koji će potpuno uvažiti horizontalni model koordinacije na svim razinama vlasti, koji trebaju biti uspostavljeni na način da poštuju i uvažavaju principe punog poštivanja ustavnih nadležnosti u Bosni i Hercegovini, kao i rješenja vertikalne koordinacije iz ove Odluke.

POGLAVLJE IX. - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 17.

(Stavljanje propisa izvan snage)

(1) Stupanjem na snagu ove Odluke stavljaju se izvan snage Odluka o načinu ostvarivanja koordinacije u procesu priključenja Bosne i Hercegovine Europskoj uniji ("Službeni glasnik BiH", broj 44/03) i Odluka o formiranju radnih skupina za usklađivanje pravnih propisa Bosne i Hercegovine s pravnim stečevinama ("Službeni glasnik BiH", broj 52/05).

(2) Stupanjem na snagu ove Odluke stavljaju se izvan snage Odluka o uspostavljanju Komisije za europske integracije u sastavu Privremenog odbora za stabilizaciju i pridruživanje ("Službeni glasnik BiH", br. 92/08 i 25/12) i Odluka o uspostavljanju radnih skupina za europske integracije ("Službeni glasnik BiH", br. 47/09 i 65/10).

Članak 18.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 5/2016	Predsjedatelj
26. siječnja 2016. godine	Vijeća ministara BiH
Sarajevo	Dr. **Denis Zvizdić**, v. r.

На основу члана 17, а у вези са чланом 23. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и чланом 18. Закона о министарствима и другим органима управе Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09 и 103/09), на приједлог Дирекције за европске интеграције Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на сједници одржаној дана 26. јануара 2016. године, донио је

ОДЛУКУ
О СИСТЕМУ КООРДИНАЦИЈЕ ПРОЦЕСА ЕВРОПСКИХ ИНТЕГРАЦИЈА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

ПОГЛАВЉЕ I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет)

Одлуком о систему координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини (у даљњем тексту: Одлука), дефинишу се институционални и оперативни системи и начин остваривања координације институција у Босни и Херцеговини на провођењу активности у вези са процесом интегрисања Босне и Херцеговине у Европску унију, заједничка тијела у оквиру система координације, њихов састав, надлежности и међусобни односи.

Члан 2.

(Координација процеса европских интеграција)

(1) Координација процеса европских интеграција подразумијева активности које се проводе с циљем обезбјеђења што већег степена усклађености и кохерентности у раду институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини везаном за извршење уговорних обавеза из Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица и Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ - Међународни уговори", број 10/08) (у даљњем тексту: Споразум о стабилизацији и придруживању), као и других обавеза из процеса европских интеграција. Системом координације се уређује и начин остваривања комуникације између институција у Босни и Херцеговини, с циљем обезбјеђења и изношења усаглашеног става испред Босне и Херцеговине у комуникацији са институцијама Европске уније.

(2) Координација процеса европских интеграција у Босни и Херцеговни темељи се на начелима поштивања постојеће унутрашње правне и политичке структуре у Босни и Херцеговини и заштите уставима и законима дефинисаних надлежности свих нивоа власти и њихових институција у појединим областима обухваћеним процесом европских интеграција, обезбјеђења видљивости, те одговорности свих нивоа власти за благовремено и ефикасно испуњавање обавеза из процеса европских интеграција из њихове надлежности.

(3) Координација процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини остварује се на хоризонталној (координација унутар једног нивоа организације власти) и вертикалној (координација између различитих нивоа организације власти). У складу са ставом (2), структуре и модалитете остварења хоризонталне координације сваки ниво власти уређује самостално, у складу са својим уставним поретком и управноправним специфичностима, капацитетима и потребама, те они не представљају предмет ове одлуке.

(4) С циљем ефикаснијег провођења вертикалне координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини успостављају се сљедећа заједничка тијела:
   a) Колегиј за европске интеграције
   b) министарске конференције
   c) Комисија за европске интеграције (у даљњем тексту: Комисија)
   d) поткомисије за европске интеграције (у даљњем тексту: поткомисије)
   e) радне групе за европске интеграције (у даљњем тексту: радне групе)

(5) С циљем провођења Споразума о стабилизацији и придруживању, у саставу заједничких тијела између Босне и Херцеговине и Европске уније дјелују:
   a) Парламентарни одбор за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније;
   b) Савјет за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније;
   c) Одбор за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније;
   d) пододбори за стабилизацију и придруживање и Посебна група за реформу јавне управе између Босне и Херцеговине и Европске уније.

ПОГЛАВЉЕ II. ЗА ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

Члан 3.

(Колегиј за европске интеграције)

(1) Колегиј за европске интеграције је највише политичко тијело у систему координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини, које обезбјеђује усаглашеност ставова по кључним, стратешким и политичким питањима у области европских интеграција те, у крајњој инстанци, отклања евентуалне застоје и рјешава спорове који се евентуално појаве у процесу испуњавања обавеза из процеса европских интеграција Босне и Херцеговине Европској унији.

(2) Колегиј за европске интеграције успоставља се одлуком Савјета министара Босне и Херцеговине.

(3) Чланови Колегија за европске интеграције су:
   a) предсједавајући Савјета министара Босне и Херцеговине;
   b) предсједници влада ентитета;
   c) замјеници предсједавајућег Савјета министара;
   d) предсједници влада кантона;
   e) градоначелник Дистрикта Брчко.

(4) У зависности од материје која је предмет разматрања, по позиву предсједавајућег и замјеника предсједавајућег, сједници Колегија могу присуствовати и предсједавајући министарских конференција, као и представници других институција у Босни и Херцеговини, у складу са њиховим уставним надлежностима за материју која се разматра.

(5) Функцију предсједавајућег Колегија за европске интеграције обавља предсједавајући Савјета министара Босне и Херцеговине, а функцију његових замјеника предсједници влада ентитета.

(6) Сједнице Колегија за европске интеграције сазива предсједавајући Колегија на властиту или иницијативу било којег другог члана Колегија. У случају спријечености предсједавајућег, сједницом Колегија предсједавају његови замјеници. Сједнице Колегија за европске интеграције одржавају се најмање два пута годишње, а по потреби и чешће. Позив за сједницу Колегија обавезно се доставља свим члановима Колегија.

(7) Одлуке Колегија за европске интеграције доносе се консензусом присутних чланова Колегија, који гласају у складу са њиховим уставним надлежностима за материју која је предмет одлуке.

(8) Чланови Колегија су обавезни да презентују усаглашен став испред нивоа власти којег представљају.

(9) Колегиј ће формирати савјетодавно тијело састављено од савјетника за европске интеграције чија је улога да пружа политичко-стручну подршку раду Колегија и министарским конференцијама, обезбјеђује комуникацију између техничког и политичког нивоа, те припрема приједлоге могућих рјешења за отклањање застоја или спорова који евентуално настану у испуњавању обавеза Босне и Херцеговине у области европских интеграција. Сваки члан Колегија ће именовати по једног представника у савјетодавно тијело. Начин рада и састав савјетодавног тијела ће бити регулисан Пословником о раду Колегија.

(10) Функцију секретаријата и секретара Колегија за европске интеграције обавља Дирекција за европске интеграције Босне и Херцеговине.

(11) Сва техничка питања у вези са начином рада Колегија за - европске интеграције регулисаће се његовим пословником о раду, којег усваја Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Дирекције за европске интеграције.

ПОГЛАВЉЕ III. МИНИСТАРСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ

Члан 4.

(Министарске конференције)

(1) Министарске конференције су тијела у систему координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини чијим дјеловањем се обезбјеђује свеобухватан и уједначен приступ надлежних институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини, у појединим секторским областима обухваћеним процесом европских интеграција.

(2) Министарске конференције се састоје од ресорно надлежних министара из Савјета министара Босне и Херцеговине, влада ентитета, влада кантона и представника Владе Брчко Дистрикта, у складу са њиховим уставним надлежностима за материју која се разматра или за област за коју је министарска конференција формирана.

(3) Министарске конференције доприносе превладавању евентуалних застоја у испуњавању обавеза Босне и Херцеговине у процесу европских интеграција, те процесу програмирања помоћи Европске уније, а који нису могли бити ријешени у оквиру техничких и оперативних тијела у систему координације. Додатно, с циљем реализације обавеза које проистичу из Споразума о стабилизацији и придруживању, министарске конференције могу засједати с циљем дефинисања заједничких смјерница и платформи за дјеловање оперативних и техничких тијела у систему

координације у појединачним секторским областима обухваћеним процесом приступања Европској унији.

(4) Савјет министара Босне и Херцеговине покреће иницијативу за формирање секторски конципираних министарских конференција, а на приједлог ресорно надлежног министра Савјета министара Босне и Херцеговине.

(5) Предсједавајући министарске конференције и његова два замјеника бирају се консензусом присутних чланова.

(6) Сједнице министарских конференција одржавају се по потреби, у складу са динамиком рада техничких и оперативних тијела у систему координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини. Сједницу министарске конференције сазива њен предсједавајући, на властиту или на иницијативу било којег њеног члана. У случају спријечености предсједавајућег, сједницу министарске конференције могу сазвати и сједницом копредсједавати замјеници предсједавајућег. Позив за сједницу министарске конференције обавезно се доставља свим члановима.

(7) Одлуке министарских конференција доносе се консензусом присутних чланова. Одлуке министарских конференција се, у писаној форми, упућују оперативним и техничким тијелима у систему координације у области европских интеграција у Босни и Херцеговини на реализацију.

(8) У случају да министарска конференција не може постићи консензус присутних чланова из става (7) овог члана по одређеном питању, предсједавајући министарске конференције упућује захтјев Колегију за европске интеграције да усагласи рјешење спорног питања. Упућени захтјев ће садржавати образложење спора и приједлоге могућих модела за његово рјешавање који су разматрани на сједници министарске конференције.

(9) Функцију секретара министарске конференције обавља именована особа из институције предсједавајућег, у сарадњи са Дирекцијом за европске интеграције Босне и Херцеговине.

(10) Сва техничка питања у вези са начином рада министарских конференција биће регулисана јединственим пословником о раду министарских конференција који усваја Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Дирекције за европске интеграције.

ПОГЛАВЉЕ IV. КОМИСИЈА ЗА ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

Члан 5.
(Комисија за европске интеграције)

(1) Комисија за европске интеграције је тијело задужено за општу, оперативну и методолошку координацију у циљу обезбјеђења што вишег степена свеобухватности у раду надлежних институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини у области европских интеграција.

(2) У остваривању свог дјелокруга рада, Комисија посебно:
- a) прати испуњавање уговорних обавеза из Споразума о стабилизацији и придруживању, као и других обавеза из процеса европских интеграција;
- b) пружа подршку раду Одбора за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању;
- c) координира и усмјерава, на општем нивоу, рад поткомисија за европске интеграције и рад радних група за европске интеграције;
- d) расправља о свим отвореним питањима и утврђује смјернице за рад у процесу европских интеграција на оперативно-техничком и методолошком нивоу.

Члан 6.
(Састав Комисије)

(1) Стални чланови Комисије су:
- a) директор Дирекције за европске интеграције,
- b) по један представник владâ ентитета који је испред владе ентитета задужен за послове координације процеса европских интеграција;
- c) по један представник влада кантона, који је испред владе кантона задужен за послове координације процеса европских интеграција;
- d) један представник Владе Брчко Дистрикта који је испред Владе Брчко Дистрикта задужен за послове координације процеса европских интеграција;
- e) предсједавајући и замјеници предсједавајућих поткомисијâ за европске интеграције;
- f) именована особа испред Дирекције за европске интеграције у својству секретара Комисије.

(2) Допунски чланови Комисије су:
- a) предсједавајући радних група за европске интеграције;
- b) представници институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини, у зависности од материје која је предмет разматрања Комисије;
- c) по један члан Координационог одбора ИПА БиХ са нивоа Савјета министара Босне и Херцеговине, влада ентитета, влада кантона и Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине;
- d) представници невладиног сектора и академске заједнице, у складу са материјом која је предмет разматрања Комисије.

(3) Допунски чланови у раду Комисије учествују по позиву предсједавајућег, а на основу претходно обезбијеђене сагласности свих њених сталних чланова.

(4) Одлуку о именовању Комисије доноси Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Дирекције за европске интеграције, након што владе ентитета, кантона и Брчко Дистрикта доставе Савјету министара имена својих кандидата за чланове Комисије.

(5) Стручну и техничку подршку раду Комисије пружа Дирекција за европске интеграције Босне и Херцеговине.

Члан 7.
(Начин рада Комисије)

(1) Састанке Комисије сазива предсједавајући, на властиту или на иницијативу било којег њеног сталног члана.

(2) Комисија се састаје по потреби, а најмање једном у два мјесеца.

(3) Функцију предсједавајућег Комисије обавља директор Дирекције за европске интеграције Босне и Херцеговике, а функцију његових замјеника врше представници влада ентитета и Брчко Дистрикта који су задужени за послове координације процеса европских интеграција. У случају спријечености предсједавајућег, сједницом Комисије предсједавају његови замјеници. Позив за сједнице се обавезно доставља свим сталним члановима Комисије.

(4) Функцију секретара Комисије врши именовано лице из Дирекције за европске интеграције Босне и Херцеговине.
(5) Одлуке Комисије доносе се консензусом присутних сталних чланова, који гласају у складу са њиховим уставним надлежностима за материју која је предмет одлуке.
(6) У случају да Комисија не може постићи консензус присутних сталних чланова из става (5) овог члана по одређеном питању, предсједавајући Комисије упућује захтјев одговарајућој министарској конференцији да усагласи рјешење спорног питања. Упућени захтјев ће садржавати образложење спора и приједлоге могућих модела за његово рјешавање који су разматрани на сједници Комисије.
(7) Сва техничка питања у вези са начином рада Комисије регулисаће се Пословником о раду Комисије, којег усваја Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Дирекције за европске интеграције Босне и Херцеговине.

ПОГЛАВЉЕ V. ПОТКОМИСИЈЕ ЗА ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

Члан 8.
(Поткомисије за европске интеграције)

(1) Поткомисије за европске интеграције се формирају с циљем обезбјеђења кохерентног и усаглашеног рада радних група за европске интеграције груписаних по тематским областима у складу са подјелом извршеном према Споразуму о стабилизацији и придруживању, те учествују у раду заједничких тијела која су формирана у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању и усвојеним одлукама заједничких тијела Босне и Херцеговине и Европске уније, односно Савјета за стабилизацију и придруживање и Одбора за стабилизацију и придруживање.
(2) Савјет министара Босне и Херцеговине ће, на приједлог Дирекције за европске интеграције, а након што владе ентитета, кантона и Брчко Дистрикта доставе именовања својих представника, својом одлуком формирати сљедеће поткомисије:
   a. Поткомисија за трговину, индустрију, царине и опорезивање;
   b. Поткомисија за пољопривреду и рибарство;
   c. Поткомисија за унутрашње тржиште и конкуренцију;
   d. Поткомисија за економска и финансијска питања и статистику;
   e. Поткомисија за правосуђе и унутрашње послове;
   f. Поткомисија за иновације, информационо друштво и социјалну политику;
   g. Поткомисија за транспорт, енергију, животну средину и регионални развој;
   h. Посебна група за реформу јавне управе.
(3) Поткомисије су задужене за:
   a. координацију активности радних група које се налазе у саставу поткомисија и праћење правовременог испуњавања уговорних обавеза из Споразума о стабилизацији и придруживању, као и за сарадњу са другим тијелима у процесу програмирања помоћи Европске уније Босни и Херцеговини;
   b. израду докумената за дискусију и других материјала који се разматрају на састанцима заједничких тијела Босне и Херцеговине и Европске уније која се формирају у складу са Споразумом о стабилизацији и придруживању између Босне и Херцеговине и Европске уније;
   c. обезбјеђење усаглашеног приступа и успостављање координације и комуникације између радних група и Комисије.

Члан 9.
(Састав и начин рада поткомисијâ)

(1) Састав поткомисије чине:
   a. предсједавајући поткомисије, у рангу секретара или помоћника министра из ресорно надлежног министарства Савјета министара БиХ;
   b. замјеници предсједавајућег поткомисије, у рангу секретара или помоћника министра из ресорно надлежног министарства у влади ентитета и кантона, у складу са њиховим уставним надлежностима;
   c. предсједавајући и замјеници предсједавајућег радних група за европске интеграције које тематски припадају поткомисији, а који долазе из институција БиХ, ентитета и кантона.
(2) Одлуке поткомисије се доносе консензусом присутних чланова, који гласају у складу са њиховим уставним надлежностима за материју која је предмет одлуке.
(3) Позив за сједнице се обавезно доставља свим члановима поткомисије.
(4) У случају да поткомисија не може постићи консензус присутних чланова из става (2) овог члана по одређеном питању, предсједавајући или замјеник предсједавајућег поткомисије упућује захтјев Комисији за европске интеграције да усагласи рјешење спорног питања. Упућени захтјев ће садржавати образложење спора и приједлоге могућих модела за његово рјешавање који су разматрани на сједници поткомисије.
(5) Функцију секретара поткомисије врши именовани представник институције из које долази предсједавајући поткомисије, у сарадњи са Дирекцијом за европске интеграције.
(6) Сва техничка питања у вези са начином рада поткомисија регулисаће се јединственим пословником о раду поткомисија којег усваја Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Дирекције за европске интеграције.

ПОГЛАВЉЕ VI. РАДНЕ ГРУПЕ ЗА ЕВРОПСКЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ

Члан 10.
(Радне групе за европске интеграције)

(1) Радне групе за европске интеграције представљају оперативна тијела у систему координације која дјелују у складу са смјерницама које дефинише Комисија за европске интеграције.
(2) Радне групе се успостављају у складу са правном стечевином Европске уније, те у складу са поглављима и члановима Споразума о стабилизацији и придруживању.
(3) Радне групе чине представници надлежних институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини, у складу са њиховим уставним надлежностима за области за коју се радне групе успостављају.
(4) Иницијалну идентификацију надлежних институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини, чији ће представници учествовати у раду радних група, сачињава Комисија за европске интеграције Босне и Херцеговине, те исту просљеђује надлежним нивоима власти у Босни и Херцеговини с циљем потврђивања те идентификације.

(5) Одлуку о именовању радних група доноси Савјет министара БиХ на приједлог Дирекције за европске интеграције БиХ након што владе ентитета, кантона и Брчко Дистрикта доставе имена својих кандидата за чланове радних група у складу са потврђеном институционалном идентификацијом из става (4) овога члана.

(6) У зависности од потреба рада радне групе, предсједавајући радне групе, уз сагласност његових замјеника, може позвати представнике других институција свих нивоа власти у Босни и Херцеговини, невладиних организација, научне и стручне раднике и све друге који нису њени чланови да учествују у њеном раду.

(7) Радне групе задужене су:

a) да пружају подршку у раду Поткомисије за европске интеграције у чији састав улазе, те припремају потребне материјале и прилоге за документ за дискусију за састанке пододборâ за стабилизацију и придруживање, техничку финализацију писаног материјала којег институције у Босни и Херцеговини израђују за потребе информисања Европске комисије и других институција Европске уније (учествују у изради и праћењу провођења Програма интегрисања, односно Програма преузимања правне стечевине Европске уније, припремају одговоре на Упитник Европске комисије, учествују у процесу скрининга од стране Европске комисије, а који претходи покретању преговора о приступању, припремају нацрте преговарачких позиција испред Босне и Херцеговине у оквиру претприступних преговора и др.);

b) да учествују у процесу програмирања средстава помоћи Европске уније, примарно у контексту идентификације потреба за обезбјеђење финансијске и техничке подршке Европске уније институцијама у Босни и Херцеговини у реализацији њихових обавеза у реализацији европског интеграционог процеса;

c) да идентификују потребе за превођење правне стечевине Европске уније, у сарадњи са институцијама свих нивоа власти које се баве процесом превођења у области европских интеграција;

d) да идентификују потребе за организовање обука и едукација у појединачним областима или питањима правне стечевине Европске уније, у сарадњи са институцијама свих нивоа власти задуженим за послове организације и координације процеса обука и едукација;

e) да размјењују позитивна искустава и добре праксе између ресорно надлежних институција свих нивоа власти с циљем ефикасне реализације обавеза из процеса европских интеграција;

f) у оквиру претприступних преговора, радне групе, уз њихово кадровско јачање, вршиће функцију преговарачких тимова испред Босне и Херцеговине по појединачним областима правне стечевине Европске уније;

g) радне групе својим дјеловањем ни на који начин не могу надомјестити надлежне институције свих нивоа власти у испуњавању обавеза Босне и Херцеговине у процесу европских интеграција.

Члан 11.

(Организација и начин рада радних група)

(1) Предсједавајући радне групе се именује са нивоа Савјета министара Босне и Херцеговине у рангу помоћника министра или руководећег државног службеника, односно замјеника руководиоца институције. Замјеници предсједавајућег радне групе именују се са нивоа ентитета или кантона у складу са принципом њихове уставне надлежности, видљивости и одговорности свих нивоа власти у процесу европских интеграција.

(2) Састанке радних група, на властиту или иницијативу било која од њена три члана, сазива предсједавајући. У случају спријечености предсједавајућег, састанак радне групе сазивају и истим предсједавају његови замјеници. Позив за сједнице се обавезно доставља свим члановима радне групе.

(3) Функцију секретара радних група обавља именована особа из институције предсједавајућег, у сарадњи са Дирекцијом за европске интеграције Босне и Херцеговине.

(4) У случају да радна група не може постићи консензус присутних чланова по одређеном питању, предсједавајући радне групе или његови замјеници упућују Комисији за европске интеграције захтјев да усагласи рјешење за спорно питање. Упућени захтјев ће садржавати образложење спора и приједлоге могућих модела за његово рјешавање који су разматрани на сједници радне групе.

(5) Сва техничка питања у вези са начином рада радних група регулисаће се јединственим пословником о раду радних група којег усваја Савјет министара на приједлог Дирекције за европске интеграције Босне и Херцеговине.

ПОГЛАВЉЕ VII. ЗАЈЕДНИЧКА ТИЈЕЛА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ ЗА НАДГЛЕДАЊЕ ПРОВОЂЕЊА СПОРАЗУМА О СТАБИЛИЗАЦИЈИ И ПРИДРУЖИВАЊУ

Члан 12.

(Савјет за стабилизацију и придруживање)

(1) Савјет за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније успостављен је у складу са чланом 115. Споразума о стабилизацији и придруживању.

(2) Представници Босне и Херцеговине у Савјету за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније су предсједавајући и замјеници предсједавајућег Савјета министара Босне и Херцеговине.

(3) Предсједавајући Савјета министара Босне и Херцеговине може позвати и друге чланове Савјета министара БиХ да учествују на сједницама Савјета за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније у складу са дневним редом.

(4) Функцију секретара Савјета за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније врши именовани представник из Мисије Босне и Херцеговине при Европској унији којег својом одлуком именује предсједавајући Савјета министара Босне и Херцеговине.

(5) Начин рада Савјета за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније регулисан је заједничким Пословником о раду који је усвојен Одлуком Савјета за стабилизацију и

придруживање између БиХ и Европске уније број 1/2015.

Члан 13.

(Одбор за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније)

(1) Одбор за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније успостављен је у складу са чланом 118. Споразума о стабилизацији и придруживању и Одлуком Савјета за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, број 1/2015.

(2) Представнике Босне и Херцеговине у Одбору за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније чине стални чланови Комисије за европске интеграције који долазе са нивоа Савјета министара Босне и Херцеговине у складу са чланом 6. ове одлуке.

(3) Савјет министара Босне и Херцеговине доноси одлуку о именовању представника Босне и Херцеговине у Одбору за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, а у складу са усвојеним одлукама Савјета за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније (број 1/2015) и Одлуком Одбора за стабилизацију и придруживање Босне и Херцеговине и Европске уније (број 1/2015).

(4) Додатни представници институција Босне и Херцеговине могу узети учешће на појединачним сједницама Одбора за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, по одлуци коју доноси Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог Комисије за европске интеграције.

(5) Предсједавајући Комисије за европске интеграције из члана 6. ове одлуке је уједно и предсједавајући Одбора за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније у складу са Одлуком и Пословником о раду Одбора за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, број 1/2015.

(6) На сједницама Одбора за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, представници Босне и Херцеговине дужни су презентовати ставове и документе који су претходно усаглашени у оквиру тијела система координације процеса дефинисаних овом одлуком и који су потврђени од стране Савјета министара Босне и Херцеговине.

(7) Сва техничка питања у вези са начином рада представника Босне и Херцеговине у Одбору за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније регулисана су заједничким Пословником о раду који је усвојен Одлуком Савјета за стабилизацију и придруживање Босне и Херцеговине и Европске уније број 1/2015.

Члан 14.

(Пододбори за стабилизацију и придруживање и Посебна група за реформу јавне управе између Босне и Херцеговине и Европске уније)

(1) Пододбори за стабилизацију и придруживање и Посебна група за реформу јавне управе између Босне и Херцеговине и Европске уније успостављају се у складу са чланом 119. Споразума о стабилизацији и придруживању и Одлуком Одбора за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније, број 1/2015.

(2) Представници Босне и Херцеговине у саставу пододборâ за стабилизацију и придруживање и Посебне групе за реформу јавне управе између Босне и Херцеговине и Европске уније су сви стални чланови одговарајућих поткомисија за европске интеграције у складу са чланом 8. и чланом 9. ове одлуке.

(3) Савјет министара Босне и Херцеговине доноси одлуку о именовању представника Босне и Херцеговине у пододборима за стабилизацију и придруживање и Посебној групи за реформу јавне управе између Босне и Херцеговине и Европске уније, а у складу са усвојеном одлуком Одбора за стабилизацију и придруживање Босне и Херцеговине и Европске уније, број 1/2015.

(4) На сједницама пододборâ за стабилизацију и придруживање и Посебне групе за реформу јавне управе између Босне и Херцеговине и Европске уније, представници Босне и Херцеговине дужни су презентовати ставове и документе који су претходно усаглашени у оквиру тијела система координације процеса дефинисаних овом одлуком и који су потврђени од стране Савјета министара Босне и Херцеговине.

(5) Сва техничка питања у вези са начином рада представника Босне и Херцеговине у пододборима за стабилизацију и придруживање између Босне и Херцеговине и Европске уније регулисана су заједничким Пословником о раду, који је усвојен Одлуком Одбора за стабилизацију и придруживање Босне и Херцеговине и Европске уније број 1/2015.

ПОГЛАВЉЕ VIII. ОСТВАРИВАЊЕ КОМУНИКАЦИЈЕ У ОБЛАСТИ ЕВРОПСКИХ ИНТЕГРАЦИЈА

Члан 15.

(Комуникација са институцијама Европске уније)

(1) Дирекција за европске интеграције дјелује као стручно и техничко-оперативно тијело које остварује комуникацију са Европском комисијом и Делегацијом Европске уније у Босни и Херцеговини за потребе процеса европских интеграција Босне и Херцеговине. При реализацији ове комуникације, Дирекција остварује блиску сарадњу и благовремено информише координирајуће институције са нивоа ентитета, кантона и Брчко Дистрикта.

(2) У комуникацији са Европском комисијом и другим институцијама Европске уније, те Делегацијом Европске уније у Босни и Херцеговини, искључиво садржај који је претходно усаглашен у оквиру система координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини може бити представљен као јединствен став испред Босне и Херцеговине.

Члан 16.

(Комуникација између институција Босне и Херцеговине, ентитета, кантона и Брчко Дистрикта БиХ у процесу европских интеграција)

(1) Комуникација између институција Босне и Херцеговине, ентитета, кантона и Брчко Дистрикта БиХ у процесу европских интеграција остваривање се искључиво на начин дефинисан овом одлуком, уз пуно уважавање принципа и рјешења која су у њој садржана.

(2) Представници институција Босне и Херцеговине, ентитета, кантона и Брчко Дистрикта БиХ обавезни су да остварују интензивну и транспарентну комуникацију и сарадњу с циљем олакшавања благовременог и ефикасног испуњавања обавеза Босне и Херцеговине у

процесу европских интеграција, односно приступања Европској унији.

(3) Комуникација између институција Босне и Херцеговине, ентитета, кантона и Брчко Дистрикта БиХ проводиће се на начин који ће потпуно уважити хоризонтални модел координације на свим нивоима власти, који требају бити успостављени на начин да поштују и уважавају принципе пуног поштивања уставних надлежности у Босни и Херцеговини, као и рјешења вертикалне координације из ове одлуке.

ПОГЛАВЉЕ IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17.

(Стављање прописа ван снаге)

(1) Ступањем на снагу ове одлуке стављају се ван снаге Одлука о начину остваривања координације у процесу прикључења Босне и Херцеговине Европској унији ("Службени гласник БиХ", број 44/03) и Одлука о формирању радних група за усклађивање правних прописа Босне и Херцеговине са правним стечевинама ("Службени гласник БиХ", број 52/05).

(2) Ступањем на. снагу ове одлуке стављају се ван снаге Одлука о успостављању Комисије за европске интеграције у саставу Привременог одбора за стабилизацију и придруживање ("Службени гласник БиХ," бр. 92/08 и 25/12) и Одлука о успостављању радних група за европске интеграције ("Службени гласник БиХ", бр. 47/09 и 65/10).

Члан 18.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 5/2016	Предсједавајући
26. јануара 2016. године	Савјета министара БиХ
Сарајево	Др **Денис Звиздић**, с. р.

Na osnovu člana 17, a u vezi sa članom 23. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i članom 18. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09 i 103/09), na prijedlog Direkcije za evropske integracije Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na sjednici održanoj dana 26. januara 2016. godine, donijelo je

ODLUKU
O SISTEMU KOORDINACIJE PROCESA EVROPSKIH INTEGRACIJA U BOSNI I HERCEGOVINI

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet)

Odlukom o sistemu koordinacije procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: Odluka), definiraju se institucionalni i operativni sistemi i način ostvarivanja koordinacije institucija u Bosni i Hercegovini na provođenju aktivnosti u vezi s procesom integriranja Bosne i Hercegovine u Evropsku uniju, zajednička tijela u okviru sistema koordinacije, njihov sastav, nadležnosti i međusobni odnosi.

Član 2.

(Koordinacija procesa evropskih integracija)

(1) Koordinacija procesa evropskih integracija podrazumijeva aktivnosti koje se provode u cilju osiguranja što većeg stepena usklađenosti i koherentnosti u radu institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini vezanom za izvršenje ugovornih obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica i Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 10/08) (u daljnjem tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju), kao i drugih obaveza iz procesa evropskih integracija. Sistemom koordinacije se uređuje i način ostvarivanja komunikacije između institucija u Bosni i Hercegovini, s ciljem osiguranja i iznošenja usaglašenog stava ispred Bosne i Hercegovine u komunikaciji s institucijama Evropske unije.

(2) Koordinacija procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini temelji se na načelima poštivanja postojeće unutrašnje pravne i političke strukture u Bosni i Hercegovini i zaštite ustavima i zakonima definiranih nadležnosti svih nivoa vlasti i njihovih institucija u pojedinim oblastima obuhvaćenim procesom evropskih integracija, osiguranja vidljivosti, te odgovornosti svih nivoa vlasti za blagovremeno i efikasno ispunjavanje obaveza iz procesa evropskih integracija iz njihove nadležnosti.

(3) Koordinacija procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini ostvaruje se na horizontalnoj (koordinacija unutar jednog nivoa organizacije vlasti) i vertikalnoj (koordinacija između različitih nivoa organizacije vlasti). U skladu sa stavom (2), strukture i modalitete ostvarenja horizontalne koordinacije svaki nivo vlasti uređuje samostalno, u skladu sa svojim ustavnim poretkom i upravnopravnim specifičnostima, kapacitetima i potrebama, te oni ne predstavljaju predmet ove odluke.

(4) U cilju efikasne provedbe vertikalne koordinacije procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini uspostavljaju se sljedeća zajednička tijela:
   a) Kolegij za evropske integracije
   b) ministarske konferencije
   c) Komisija za evropske integracije (u daljnjem tekstu: Komisija)
   d) potkomisije za evropske integracije (u daljnjem tekstu: potkomisije)
   e) radne grupe za evropske integracije (u daljnjem tekstu: radne grupe)

(5) U cilju provedbe Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, u sastavu zajedničkih tijela između Bosne i Hercegovine i Evropske unije djeluju:
   a) Parlamentarni odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije;
   b) Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije;
   c) Odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije;
   d) pododbori za stabilizaciju i pridruživanje i Posebna grupa za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Evropske unije.

POGLAVLJE II. KOLEGIJ ZA EVROPSKE INTEGRACIJE

Član 3.

(Kolegij za evropske integracije)

(1) Kolegij za evropske integracije je najviše političko tijelo u sistemu koordinacije procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini, koje osigurava usaglašenost stavova po ključnim, strateškim i političkim pitanjima u oblasti evropskih integracija te, u krajnjoj instanci, otklanja eventualne zastoje i rješava sporove koji se eventualno pojave u procesu ispunjavanja obaveza iz procesa evropskih integracija Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji.

(2) Kolegij za evropske integracije uspostavlja se odlukom Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.
(3) Članovi Kolegija za evropske integracije su:
a) predsjedavajući Vijeća ministara Bosne i Hercegovine;
b) predsjednici vlada entiteta;
c) zamjenici predsjedavajućeg Vijeća ministara;
d) predsjednici vlada kantona;
e) gradonačelnik Distrikta Brčko.
(4) U zavisnosti od materije koja je predmet razmatranja, po pozivu predsjedavajućeg i zamjenikâ predsjedavajućeg, sjednici Kolegija mogu prisustvovati i predsjedavajući ministarskih konferencija, kao i predstavnici drugih institucija u Bosni i Hercegovini, u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja se razmatra.
(5) Funkciju predsjedavajućeg Kolegija za evropske integracije obavlja predsjedavajući Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, a funkciju njegovih zamjenika predsjednici vlada entiteta.
(6) Sjednice Kolegija za evropske integracije saziva predsjedavajući Kolegija na vlastitu ili inicijativu bilo kojeg drugog člana Kolegija. U slučaju spriječenosti predsjedavajućeg, sjednicom Kolegija predsjedavaju njegovi zamjenici. Sjednice Kolegija za evropske integracije održavaju se najmanje dva puta godišnje, a po potrebi i češće. Poziv za sjednicu Kolegija obavezno se dostavlja svim članovima Kolegija.
(7) Odluke Kolegija za evropske integracije donose se konsenzusom prisutnih članova Kolegija, koji glasaju u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja je predmet odluke.
(8) Članovi Kolegija su obavezni da prezentiraju usaglašen stav ispred nivoa vlasti kojeg predstavljaju.
(9) Kolegij će formirati savjetodavno tijelo sastavljeno od savjetnika za evropske integracije čija je uloga da pruža političko-stručnu podršku radu Kolegija i ministarskim konferencijama, osigurava komunikaciju između tehničkog i političkog nivoa, te priprema prijedloge mogućih rješenja za otklanjanje zastoja ili sporova koji eventualno nastanu u ispunjavanju obaveza Bosne i Hercegovine u oblasti evropskih integracija. Svaki član Kolegija će imenovati po jednog predstavnika u savjetodavno tijelo. Način rada i sastav savjetodavnog tijela će biti reguliran Poslovnikom o radu Kolegija.
(10) Funkciju sekretarijata i sekretara Kolegija za evropske integracije obavlja Direkcija za evropske integracije Bosne i Hercegovine.
(11) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada Kolegija za evropske integracije regulirat će se njegovim poslovnikom o radu, kojeg usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za evropske integracije.

POGLAVLJE III. MINISTARSKE KONFERENCIJE

Član 4.
(Ministarske konferencije)

(1) Ministarske konferencije su tijela u sistemu koordinacije procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini čijim djelovanjem se osigurava sveobuhvatan i ujednačen pristup nadležnih institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, u pojedinim sektorskim oblastima obuhvaćenim procesom evropskih integracija.
(2) Ministarske konferencije se sastoje od resorno nadležnih ministara iz Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, vladâ entiteta, vladâ kantona i predstavnika Vlade Brčko Distrikta, u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja se razmatra ili za oblast za koju je ministarska konferencija formirana.
(3) Ministarske konferencije doprinose prevladavanju eventualnih zastoja u ispunjavanju obaveza Bosne i Hercegovine u procesu evropskih integracija, te procesu programiranja pomoći Evropske unije, a koji nisu mogli biti riješeni u okviru tehničkih i operativnih tijela u sistemu koordinacije. Dodatno, s ciljem realizacije obaveza koje proistječu iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, ministarske konferencije mogu zasijedati s ciljem definiranja zajedničkih smjernica i platformi za djelovanje operativnih i tehničkih tijela u sistemu koordinacije u pojedinačnim sektorskim oblastima obuhvaćenim procesom pristupanja Evropskoj uniji.
(4) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine pokreće inicijativu za formiranje sektorski koncipiranih ministarskih konferencija, a na prijedlog resorno nadležnog ministra Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.
(5) Predsjedavajući ministarske konferencije i njegova dva zamjenika biraju se konsenzusom prisutnih članova.
(6) Sjednice ministarskih konferencija održavaju se po potrebi, u skladu s dinamikom rada tehničkih i operativnih tijela u sistemu koordinacije procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini. Sjednicu ministarske konferencije saziva njen predsjedavajući, na vlastitu ili na inicijativu bilo kojeg njenog člana. U slučaju spriječenosti predsjedavajućeg, sjednicu ministarske konferencije mogu sazvati i sjednicom kopredsjedavati zamjenici predsjedavajućeg. Poziv za sjednicu ministarske konferencije obavezno se dostavlja svim članovima.
(7) Odluke ministarskih konferencija donose se konsenzusom prisutnih članova. Odluke ministarskih konferencija se, u pisanoj formi, upućuju operativnim i tehničkim tijelima u sistemu koordinacije u oblasti evropskih integracija u Bosni i Hercegovini na realizaciju.
(8) U slučaju da ministarska konferencija ne može postići konsenzus prisutnih članova iz stava (7) ovog člana po određenom pitanju, predsjedavajući ministarske konferencije upućuje zahtjev Kolegiju za evropske integracije da usaglasi rješenje spornog pitanja. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici ministarske konferencije.
(9) Funkciju sekretara ministarske konferencije obavlja imenovana osoba iz institucije predsjedavajućeg, u saradnji s Direkcijom za evropske integracije Bosne i Hercegovine.
(10) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada ministarskih konferencija bit će regulirana jedinstvenim poslovnikom o radu ministarskih konferencija koji usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za evropske integracije.

POGLAVLJE IV. KOMISIJA ZA EVROPSKE INTEGRACIJE

Član 5.
(Komisija za evropske integracije)

(1) Komisija za evropske integracije je tijelo zaduženo za opću, operativnu i metodološku koordinaciju u cilju osiguranja što višeg stepena sveobuhvatnosti u radu nadležnih institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini u oblasti evropskih integracija.
(2) U ostvarivanju svog djelokruga rada, Komisija posebno:
a) prati ispunjavanje ugovornih obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, kao i drugih obaveza iz procesa evropskih integracija;

b) pruža podršku radu Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, u skladu sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju;
c) koordinira i usmjerava, na općem nivou, rad potkomisija za evropske integracije i rad radnih grupa za evropske integracije;
d) raspravlja o svim otvorenim pitanjima i utvrđuje smjernice za rad u procesu evropskih integracija na operativno-tehničkom i metodološkom nivou.

Član 6.
(Sastav Komisije)

(1) Stalni članovi Komisije su:
a) direktor Direkcije za evropske integracije,
b) po jedan predstavnik vladâ entiteta koji je ispred vlade entiteta zadužen za poslove koordinacije procesa evropskih integracija;
c) po jedan predstavnik vladâ kantona, koji je ispred vlade kantona zadužen za poslove koordinacije procesa evropskih integracija;
d) jedan predstavnik Vlade Brčko Distrikta koji je ispred Vlade Brčko Distrikta zadužen za poslove koordinacije procesa evropskih integracija;
e) predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućih potkomisijâ za evropske integracije;
f) imenovana osoba ispred Direkcije za evropske integracije u svojstvu sekretara Komisije.

(2) Dopunski članovi Komisije su:
a) predsjedavajući radnih grupa za evropske integracije;
b) predstavnici institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, u zavisnosti od materije koja je predmet razmatranja Komisije;
c) po jedan član Koordinacionog odbora IPA BiH s nivoa Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, vlada entiteta, vlada kantona i Vlade Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine;
d) predstavnici nevladinog sektora i akademske zajednice, u skladu s materijom koja je predmet razmatranja Komisije.

(3) Dopunski članovi u radu Komisije učestvuju po pozivu predsjedavajućeg, a na osnovu prethodno osigurane saglasnosti svih njenih stalnih članova.

(4) Odluku o imenovanju Komisije donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za evropske integracije, nakon što vlade entiteta, kantona i Brčko Distrikta dostave Vijeću ministara imena svojih kandidata za članove Komisije.

(5) Stručnu i tehničku podršku radu Komisije pruža Direkcija za evropske integracije Bosne i Hercegovine.

Član 7.
(Način rada Komisije)

(1) Sastanke Komisije saziva predsjedavajući, na vlastitu ili na inicijativu bilo kojeg njenog stalnog člana.

(2) Komisija se sastaje po potrebi, a najmanje jednom u dva mjeseca.

(3) Funkciju predsjedavajućeg Komisije obavlja direktor Direkcije za evropske integracije Bosne i Hercegovine, a funkciju njegovih zamjenika vrše predstavnici vladâ entiteta i Brčko Distrikta koji su zaduženi za poslove koordinacije procesa evropskih integracija. U slučaju spriječenosti predsjedavajućeg, sjednicom Komisije predsjedavaju njegovi zamjenici. Poziv za sjednice se obavezno dostavlja svim stalnim članovima Komisije.

(4) Funkciju sekretara Komisije vrši imenovano lice iz Direkcije za evropske integracije Bosne i Hercegovine.

(5) Odluke Komisije donose se konsenzusom prisutnih stalnih članova, koji glasaju u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja je predmet odluke.

(6) U slučaju da Komisija ne može postići konsenzus prisutnih stalnih članova iz stava (5) ovog člana po određenom pitanju, predsjedavajući Komisije upućuje zahtjev odgovarajućoj ministarskoj konferenciji da usaglasi rješenje spornog pitanja. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici Komisije.

(7) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada Komisije regulirat će se Poslovnikom o radu Komisije, kojeg usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za evropske integracije Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE V. POTKOMISIJE ZA EVROPSKE INTEGRACIJE

Član 8.
(Potkomisije za evropske integracije)

(1) Potkomisije za evropske integracije se formiraju s ciljem osiguranja koherentnog i usaglašenog rada radnih grupa za evropske integracije grupisanih po tematskim oblastima u skladu s podjelom izvršenom prema Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju, te učestvuju u radu zajedničkih tijela koja su formirana u skladu sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju i usvojenim odlukama zajedničkih tijela Bosne i Hercegovine i Evropske unije, odnosno Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje i Odbora za stabilizaciju i pridruživanje.

(2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine će, na prijedlog Direkcije za evropske integracije, a nakon što vlade entiteta, kantona i Brčko Distrikta dostave imenovanja svojih predstavnika, svojom odlukom formirati sljedeće potkomisije:
a. Potkomisija za trgovinu, industriju, carine i oporezivanje;
b. Potkomisija za poljoprivredu i ribarstvo;
c. Potkomisija za unutrašnje tržište i konkurenciju;
d. Potkomisija za ekonomska i finansijska pitanja i statistiku;
e. Potkomisija za pravosuđe i unutrašnje poslove;
f. Potkomisija za inovacije, informaciono društvo i socijalnu politiku;
g. Potkomisija za transport, energiju, okoliš i regionalni razvoj;
h. Posebna grupa za reformu javne uprave.

(3) Potkomisije su zadužene za:
a. koordinaciju aktivnosti radnih grupa koje se nalaze u sastavu potkomisija i praćenje pravovremenog ispunjavanja ugovornih obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, kao i za saradnju s drugim tijelima u procesu programiranja pomoći Evropske unije Bosni i Hercegovini;
b. izradu dokumenata za diskusiju i drugih materijala koji se razmatraju na sastancima zajedničkih tijela Bosne i Hercegovine i Evropske unije koja se formiraju u skladu sa Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Bosne i Hercegovine i Evropske unije;
c. osiguranje usaglašenog pristupa i uspostavu koordinacije i komunikacije između radnih grupa i Komisije.

Član 9.
(Sastav i način rada potkomisijâ)

(1) Sastav potkomisije čine:

a. predsjedavajući potkomisije, u rangu sekretara ili pomoćnika ministra iz resorno nadležnog ministarstva Vijeća ministara BiH;
b. zamjenici predsjedavajućeg potkomisije, u rangu sekretara ili pomoćnika ministra iz resorno nadležnog ministarstva u vladi entiteta i kantona, u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima;
c. predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg radnih grupa za evropske integracije koje tematski pripadaju potkomisiji, a koji dolaze iz institucija BiH, entiteta i kantona.

(2) Odluke potkomisije se donose konsenzusom prisutnih članova, koji glasaju u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za materiju koja je predmet odluke.
(3) Poziv za sjednice se obavezno dostavlja svim članovima potkomisije.
(4) U slučaju da potkomisija ne može postići konsenzus prisutnih članova iz stava (2) ovog člana po određenom pitanju, predsjedavajući ili zamjenik predsjedavajućeg potkomisije upućuje zahtjev Komisiji za evropske integracije da usaglasi rješenje spornog pitanja. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici potkomisije.
(5) Funkciju sekretara potkomisije vrši imenovani predstavnik institucije iz koje dolazi predsjedavajući potkomisije, u saradnji s Direkcijom za evropske integracije.
(6) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada potkomisija regulirat će se jedinstvenim poslovnikom o radu potkomisija kojeg usvaja Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Direkcije za evropske integracije.

POGLAVLJE VI. RADNE GRUPE ZA EVROPSKE INTEGRACIJE

Član 10.
(Radne grupe za evropske integracije)

(1) Radne grupe za evropske integracije predstavljaju operativna tijela u sistemu koordinacije koja djeluju u skladu sa smjernicama koje definira Komisija za evropske integracije.
(2) Radne grupe se uspostavljaju u skladu s pravnom stečevinom Evropske unije, te u skladu s poglavljima i članovima Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.
(3) Radne grupe čine predstavnici nadležnih institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, u skladu s njihovim ustavnim nadležnostima za oblasti za koju se radne grupe uspostavljaju.
(4) Inicijalnu identifikaciju nadležnih institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, čiji će predstavnici učestvovati u radu radnih grupa, sačinjava Komisija za evropske integracije Bosne i Hercegovine, te istu prosljeđuje nadležnim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini s ciljem potvrđivanja te identifikacije.
(5) Odluku o imenovanju radnih grupa donosi Vijeće ministara BiH na prijedlog Direkcije za evropske integracije BiH nakon što vlade entiteta, kantona i Brčko Distrikta dostave imena svojih kandidata za članove radnih grupa u skladu s potvrđenom institucionalnom identifikacijom iz stava (4) ovoga člana.
(6) U zavisnosti od potreba rada radne grupe, predsjedavajući radne grupe, uz saglasnost njegovih zamjenika, može pozvati predstavnike drugih institucija svih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, nevladinih organizacija, naučne i stručne radnike i sve druge koji nisu njeni članovi da sudjeluju u njenom radu.
(7) Radne grupe zadužene su:

a) da pružaju podršku u radu Potkomisije za evropske integracije u čiji sastav ulaze, te pripremaju potrebne materijale i priloge za dokument za diskusiju za sastanke pododborâ za stabilizaciju i pridruživanje, tehničku finalizaciju pisanog materijala kojeg institucije u Bosni i Hercegovini izrađuju za potrebe informiranja Evropske komisije i drugih institucija Evropske unije (učestvuju u izradi i praćenju provođenja Programa integriranja, odnosno Programa preuzimanja pravne stečevine Evropske unije, pripremaju odgovore na Upitnik Evropske komisije, učestvuju u procesu screeninga od strane Evropske komisije, a koji prethodi pokretanju pregovora o pristupanju, pripremaju nacrt pregovaračkih pozicija ispred Bosne i Hercegovine u okviru pretpristupnih pregovora i dr.);
b) da učestvuju u procesu programiranja sredstava pomoći Evropske unije, primarno u kontekstu identifikacije potreba za osiguranje finansijske i tehničke podrške Evropske unije institucijama u Bosni i Hercegovini u realizaciji njihovih obaveza u realizaciji evropskog integracionog procesa;
c) da identificiraju potrebe za prevođenje pravne stečevine Evropske unije, u saradnji s institucijama svih nivoa vlasti koje se bave procesom prevođenja u oblasti evropskih integracija;
d) da identificiraju potrebe za organiziranjem obuka i edukacija u pojedinačnim oblastima ili pitanjima pravne stečevine Evropske unije, u saradnji s institucijama svih nivoa vlasti zaduženim za poslove organizacije i koordinacije procesa obuka i edukacija;
e) da razmjenjuju pozitivna iskustva i dobre prakse između resorno nadležnih institucija svih nivoa vlasti u cilju efikasne realizacije obaveza iz procesa evropskih integracija;
f) u okviru pretpristupnih pregovora, radne grupe, uz njihovo kadrovsko jačanje, vršit će funkciju pregovaračkih timova ispred Bosne i Hercegovine po pojedinačnim oblastima pravne stečevine Evropske unije;
g) radne grupe svojim djelovanjem ni na koji način ne mogu nadomjestiti nadležne institucije svih nivoa vlasti u ispunjavanju obaveza Bosne i Hercegovine u procesu evropskih integracija.

Član 11.
(Organizacija i način rada radnih grupa)

(1) Predsjedavajući radne grupe se imenuje s nivoa Vijeća ministara Bosne i Hercegovine u rangu pomoćnika ministra ili rukovodećeg državnog službenika, odnosno zamjenika rukovodioca institucije. Zamjenici predsjedavajućeg radne grupe imenuju se s nivoa entiteta ili kantona u skladu s principom njihove ustavne nadležnosti, vidljivosti i odgovornosti svih nivoa vlasti u procesu evropskih integracija.
(2) Sastanke radnih grupa, na vlastitu ili inicijativu bilo koja od njena tri člana, saziva predsjedavajući. U slučaju spriječenosti predsjedavajućeg, sastanak radne grupe sazivaju i istim predsjedavaju njegovi zamjenici. Poziv za sjednice se obavezno dostavlja svim članovima radne grupe.
(3) Funkciju sekretara radnih grupa obavlja imenovana osoba iz institucije predsjedavajućeg, u saradnji s Direkcijom za evropske integracije Bosne i Hercegovine.
(4) U slučaju da radna grupa ne može postići konsenzus prisutnih članova po određenom pitanju, predsjedavajući radne grupe ili njegovi zamjenici upućuju Komisiji za

evropske integracije zahtjev da usaglasi rješenje za sporno pitanje. Upućeni zahtjev će sadržavati obrazloženje spora i prijedloge mogućih modela za njegovo rješavanje koji su razmatrani na sjednici radne grupe.

(5) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada radnih grupa regulirat će se jedinstvenim poslovnikom o radu radnih grupa kojeg usvaja Vijeće ministara na prijedlog Direkcije za evropske integracije Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE VII. ZAJEDNIČKA TIJELA BOSNE I HERCEGOVINE I EVROPSKE UNIJE ZA NADGLEDANJE PROVOĐENJA SPORAZUMA O STABILIZACIJI I PRIDRUŽIVANJU

Član 12.

(Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje)

(1) Vijeće za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije uspostavljeno je u skladu sa članom 115. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.

(2) Predstavnici Bosne i Hercegovine u Vijeću za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije su predsjedavajući i zamjenici predsjedavajućeg Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(3) Predsjedavajući Vijeća ministara Bosne i Hercegovine može pozvati i druge članove Vijeća ministara BiH da učestvuju na sjednicama Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije u skladu s dnevnim redom.

(4) Funkciju sekretara Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije vrši imenovani predstavnik iz Misije Bosne i Hercegovine pri Evropskoj uniji kojeg svojom odlukom imenuje predsjedavajući Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(5) Način rada Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije reguliran je zajedničkim Poslovnikom o radu koji je usvojen Odlukom Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije broj 1/2015.

Član 13.

(Odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije)

(1) Odbor za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije uspostavljen je u skladu sa članom 118. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i Odlukom Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, broj 1/2015.

(2) Predstavnike Bosne i Hercegovine u Odboru za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije čine stalni članovi Komisije za evropske integracije koji dolaze s nivoa Vijeća ministara Bosne i Hercegovine u skladu sa članom 6. ove odluke.

(3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donosi odluku o imenovanju predstavnika Bosne i Hercegovine u Odboru za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, a u skladu s usvojenim odlukama Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije (broj 1/2015) i Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Evropske unije (broj 1/2015).

(4) Dodatni predstavnici institucija Bosne i Hercegovine mogu uzeti učešće na pojedinačnim sjednicama Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, po odluci koju donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Komisije za evropske integracije.

(5) Predsjedavajući Komisije za evropske integracije iz člana 6. ove odluke je ujedno i predsjedavajući Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije u skladu s Odlukom i Poslovnikom o radu Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, broj 1/2015.

(6) Na sjednicama Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, predstavnici Bosne i Hercegovine dužni su prezentirati stavove i dokumente koji su prethodno usaglašeni u okviru tijela sistema koordinacije procesa definiranih ovom odlukom i koji su potvrđeni od strane Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(7) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada predstavnika Bosne i Hercegovine u Odboru za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije regulirana su zajedničkim Poslovnikom o radu koji je usvojen Odlukom Vijeća za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Evropske unije broj 1/2015.

Član 14.

(Pododbori za stabilizaciju i pridruživanje i Posebna grupa za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Evropske unije)

(1) Pododbori za stabilizaciju i pridruživanje i Posebna grupa za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Evropske unije uspostavljaju se u skladu sa članom 119. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, broj 1/2015.

(2) Predstavnici Bosne i Hercegovine u sastavu pododborâ za stabilizaciju i pridruživanje i Posebne grupe za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Evropske unije su svi stalni članovi odgovarajućih potkomisija za evropske integracije u skladu sa članom 8. i članom 9. ove odluke.

(3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine donosi odluku o imenovanju predstavnika Bosne i Hercegovine u pododborima za stabilizaciju i pridruživanje i Posebnoj grupi za reformi javne uprave između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, a u skladu s usvojenom odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Evropske unije, broj 1/2015.

(4) Na sjednicama pododborâ za stabilizaciju i pridruživanje i Posebne grupe za reformu javne uprave između Bosne i Hercegovine i Evropske unije, predstavnici Bosne i Hercegovine dužni su prezentirati stavove i dokumente koji su prethodno usaglašeni u okviru tijela sistema koordinacije procesa definiranih ovom odlukom i koji su potvrđeni od strane Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(5) Sva tehnička pitanja u vezi s načinom rada predstavnika Bosne i Hercegovine u pododborima za stabilizaciju i pridruživanje između Bosne i Hercegovine i Evropske unije regulirana su zajedničkim Poslovnikom o radu, koji je usvojen Odlukom Odbora za stabilizaciju i pridruživanje Bosne i Hercegovine i Evropske unije broj 1/2015.

POGLAVLJE VIII. OSTVARIVANJE KOMUNIKACIJE U OBLASTI EVROPSKIH INTEGRACIJA

Član 15.

(Komunikacija s institucijama Evropske unije)

(1) Direkcija za evropske integracije djeluje kao stručno i tehničko-operativno tijelo koje ostvaruje komunikaciju s Evropskom komisijom i Delegacijom Evropske unije u Bosni i Hercegovini za potrebe procesa evropskih integracija Bosne i Hercegovine. Pri realizaciji ove komunikacije, Direkcija ostvaruje blisku saradnju i blagovremeno informira koordinirajuće institucije s nivoa entiteta, kantona i Brčko Distrikta.

(2) U komunikaciji s Evropskom komisijom i drugim institucijama Evropske unije, te Delegacijom Evropske unije u Bosni i Hercegovini, isključivo sadržaj koji je prethodno usaglašen u okviru sistema koordinacije procesa evropskih integracija u Bosni i Hercegovini može biti predstavljen kao jedinstven stav ispred Bosne i Hercegovine.

Član 16.

(Komunikacija između institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH u procesu evropskih integracija)

(1) Komunikacija između institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH u procesu evropskih integracija ostvarivat će se isključivo na način definiran ovom odlukom, uz puno uvažavanje principa i rješenja koja su u njoj sadržana.

(2) Predstavnici institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH obavezni su da ostvaruju intenzivnu i transparentnu komunikaciju i saradnju u cilju olakšavanja blagovremenog i efikasnog ispunjavanja obaveza Bosne i Hercegovine u procesu evropskih integracija, odnosno pristupanja Evropskoj uniji.

(3) Komunikacija između institucija Bosne i Hercegovine, entiteta, kantona i Brčko Distrikta BiH provodit će se na način koji će potpuno uvažiti horizontalni model koordinacije na svim nivoima vlasti, koji trebaju biti uspostavljeni na način da poštuju i uvažavaju principe punog poštivanja ustavnih nadležnosti u Bosni i Hercegovini, kao i rješenja vertikalne koordinacije iz ove odluke.

POGLAVLJE IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 17.

(Stavljanje propisa van snage)

(1) Stupanjem na snagu ove odluke stavljaju se van snage Odluka o načinu ostvarivanja koordinacije u procesu priključenja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji ("Službeni glasnik BiH", broj 44/03) i Odluka o formiranju radnih grupa za usklađivanje pravnih propisa Bosne i Hercegovine s pravnim stečevinama ("Službeni glasnik BiH", broj 52/05).

(2) Stupanjem na snagu ove odluke stavljaju se van snage Odluka o uspostavljanju Komisije za evropske integracije u sastavu Privremenog odbora za stabilizaciju i pridruživanje ("Službeni glasnik BiH", br. 92/08 i 25/12) i Odluka o uspostavljanju radnih grupa za evropske integracije ("Službeni glasnik BiH", br. 47/09 i 65/10).

Član 18.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 5/2016
26. januara 2016. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Dr. **Denis Zvizdić**, s. r.

MINISTARSTVO FINANCIJA I TREZORA BOSNE I HERCEGOVINE

166

Na temelju članka 64, a u svezi sa čl. 18, 19, 20, 21. i 22. Zakona o zaduživanju dugu i jamstvima BiH ("Službeni glasnik BiH", br. 52/05 i 103/09), Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine donosi

NAPUTAK

O IZMJENI I DOPUNAMA NAPUTKA O PRIKUPLJANJU PODATAKA I VOĐENJU EVIDENCIJA O DRŽAVNOM DUGU, O DRŽAVNIM JAMSTVIMA, TE O DUGU I JAMSTVIMA ENTITETA I BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

U članku 4. Naputka o prikupljanju podataka i vođenju evidencija o državnom dugu, o državnim jamstvima, te o dugu i jamstvima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 14/09) iza riječi "ovog Naputka" dodaju se riječi "sukladno Zakonu" i stavlja se točka, a ostatak teksta se briše.

Članak 2.

U članku 12. iza riječi "kantona" dodaje se zarez i riječ "gradova" i zarez, veznik "i" se briše, a iza riječi "općina" dodaje se zarez i riječi" fondova i javnih poduzeća".

Članak 3.

U članku 13. stavak (1) umjesto riječi "10 dana" stavljaju se riječi "četiri tjedna", a iza riječi "kantona" dodaje se riječ "gradova" i zarez, te se iza riječi "općina" dodaje zarez i riječ "fondova".

Iza stavka (1) dodaju se novi st. (2), (3) i (4) koji glase:

"Podaci će se dostavljati popunjavanjem tabela u privitku koje čine sastavni dio ovog Naputka, i to:

Tabela 1. Vanjski dug entiteta i Distrikta (u formi kreditnih sporazuma);

Tabela 2. Vanjski dug kantona/gradova/općina/javnih poduzeća/fondova nastao na temelju vanjskog državnog duga (u formi kreditnih sporazuma);

Tabela 3. Vanjski dug kantona/gradova/općina/javnih poduzeća/fondova nastao na temelju vanjskog duga entiteta i Distrikta (u formi kreditnih sporazuma);

Tabela 4. Vanjski dug u formi vrijednosnih papira;

Tabela 5. Struktura stanja unutarnjeg duga;

Tabela 6. Evidencija obveza po kreditima (unutarnji dug);

Tabela 7. Emisija trezorskih zapisa;

Tabela 8. Emisija dugoročnih obveznica;

Tabela 9. Jamstva FBiH/RS/ BD;

Tabela 10. Jamstva kantona, gradova i općina.

Ostala dokumentacija koju je potrebno dostaviti sukladno člancima 15, 16. i 17. ovog Naputka, dostavljaće se u adekvatnoj formi.

Sve informacije i dokumentacija dostavljaće se elektronskim putem i službenom poštom.

Dosadašnji stavak (2) postaje stavak (5).

Članak 4.

Ovaj Naputak stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 07-02-2-10425-1/15
16. prosinca 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Vjekoslav Bevanda, v. r.

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

PRIVITAK

Tabela 1. VANJSKI DUG ENTITETA I DISTRIKTA
(F BiH / RS / BD)

_____KVARTAL

Vanjski dug u formi kreditnih sporazuma

Broj	Kredit			Iznos kredita u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta)		Plaćeni iznos kredita (u ugovorenoj valuti)				Stanje duga		Drugi relevantni podaci
	Kreditor	Naziv projekta	Broj kredita		Datum	Iznos	Datum	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Napomena: **U Tabelu br. 1. unose se podaci o obvezama nastalim na temelju međunarodnih sporazuma sklopljenih između entiteta / BD i ino-kreditora. Za svaki novi kredit u izvještajnom periodu dostavlja se prateća dokumentacija (kopija ugovora o kreditnom zaduženju) i druge informacije.**

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1-n;
Kolona 2 Upisati puni naziv kreditora koji je naveden u kreditnom sporazumu sa entitetima ili Distriktom;
Kolona 3 Upisati puni naziv projekta koji je naveden u kreditnom sporazumu;
Kolona 4 Unijeti broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 5 Navesti ugovoreni iznos kredita u ugovorenoj valuti;
Kolona 6 i 7 Navesti datum i iznos povučenih sredstava u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti. Ukoliko ima više povlačenja iste treba navesti u posebnom prilogu koji treba da sadrži taksativno navedene datume i iznose povučenih sredstava;
Kolone 8-11 Navesti datume i iznose otplate/plaćanja duga po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova (commitement, agentske i bankarske provizije, itd), u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 Navesti stanje duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. povučeni iznos kredita umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;
Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja.
Kolona 14 Navesti sve druge relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 2. VANJSKI DUG KANTONA / GRADOVA / OPĆINA / JAVNIH PODUZEĆA / FONDOVA NASTAO NA TEMELJU VANJSKOG DRŽAVNOG DUGA **_____KVARTAL**

Vanjski dug u formi kreditnih sporazuma

Broj	Kredit			Iznos kredita u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta)		Plaćeni iznos kredita (u ugovorenoj valuti)				Stanje duga		Drugi relevantni podaci
	Kreditor (za Državu)	Naziv projekta	Broj kredita		Datum	Iznos	Datum	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Napomena:

U Tabelu br. 2. unose se podaci o obvezama kantona, gradova, općina, javnih poduzeća i fondova koje proizilaze iz međunarodnih sporazuma sklopljenih između BiH i ino-kreditora, a koji su odgovarajućim sporazumima preneseni na (entitete/BD) niže nivoe vlasti.
Za svaki novi kredit u izvještajnom periodu dostavlja se prateća dokumentacija (kopija ugovora o kreditnom zaduženju) i druge informacije.

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1-n;
Kolona 2 Upisati puni naziv kreditora koji je naveden u kreditnom sporazumu između države i ino-kreditora;
Kolona 3 Upisati puni naziv projekta koji je naveden u kreditnom sporazumu;
Kolona 4 Unijeti broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 5 Navesti ugovoreni iznos kredita u ugovorenoj valuti;
Kolona 6 i 7 Navesti datum i iznos povučenih sredstava u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti. Ukoliko ima više povlačenja iste treba navesti u posebnom prilogu koji treba da sadrži taksativno navedene datume i iznose povučenih sredstava;
Kolone 8-11 Navesti datume i iznose otplate/plaćanja duga po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova (commitement, agentske i bankarske provizije, itd), u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 Navesti stanje duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. povučeni iznos kredita umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;
Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 14 Navesti sve druge relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 3. VANJSKI DUG KANTONA / GRADOVA / OPĆINA / JAVNIH PODUZEĆA / FONDOVA NASTAO NA TEMELJU VANJSKOG DUGA ENTITETA I DISTRIKTA

_____KVARTAL

Vanjski dug u formi kreditnih sporazuma

Broj	Kredit			Iznos kredita u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta)		Plaćeni iznos kredita (u ugovorenoj valuti)				Stanje duga		Drugi relevantni podaci
	Kreditor (Entiteti i BD)	Naziv projekta	Broj kredita		Datum	Iznos	Datum	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Napomena: **U Tabelu br. 3. unose se podaci o obvezama kantona, gradova, općina, javnih poduzeća i fondova koje proizilaze iz međunarodnih sporazuma sklopljenih između entiteta / BD i ino-kreditora, a koji su odgovarajućim sporazumima preneseni na (kanton/grad/općinu/javna preduzeća, fond) niže nivoe.**

Za svaki novi kredit u izvještajnom periodu dostavlja se prateća dokumentacija (kopija ugovora o kreditnom zaduženju) i druge informacije.

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1-n;
Kolona 2 Upisati puni naziv kreditora koji je naveden u kreditnom sporazumu između entiteta i ino-kreditora;
Kolona 3 Upisati puni naziv projekta koji je naveden u kreditnom sporazumu;
Kolona 4 Unijeti broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 5 Navesti ugovoreni iznos kredita u ugovorenoj valuti;
Kolona 6 i 7 Navesti datum i iznos povučenih sredstava u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti. Ukoliko ima više povlačenja iste treba navesti u posebnom privitku koji treba da sadrži taksativno navedene datume i iznose povučenih sredstava;
Kolone 8-11 Navesti datume i iznose otplate/plaćanja duga po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova (commitement, agentske i bankarske provizije, itd), u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 Navesti stanje duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. povučeni iznos kredita umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;
Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 14 Navesti sve druge relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:

Datum i mjesto:

Tabela 4. VANJSKI DUG U FORMI VRIJEDNOSNIH PAPIRA

Vanjski dug u formi vrijednosnih papira

Broj	Lokacija / Mjesto i datum izdavanja	Vrsta med.obveznice	Oznaka obv./serije	Nominalna vrijednost emisije	Datumi dospijeća za glavnicu		Datumi dospijeća za kamatu		Kamatna stopa		Stanje duga		Napomena
					Prvi	Zadnji	Prvi	Zadnji	Fiksna	Varijabilna	Ugovorena valuta	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1													
2													
3													

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1 - n;

Kolona 2 U ovu kolonu se upisuju mjesto (grad/država) na kojoj su emitovani vrijednosni papiri;

Kolona 3 U ovu kolonu se upisuje vrsta med.obveznice, npr. Yankee, "Samurai", "Bulldog" itd.

Kolona 4 U ovu kolonu se upisuje međunarodna oznaka odnosno broj serije, po pravilima burze na kojoj se vrijednosni papir emitira;

Kolona 5 U ovu kolonu se upisuje iznos emisije na koji glasi vrijednosni papir;

Kolona 6- 9 U ove kolone se upisuju datumi prve i zadnje otplate glavnice i kamate te navodi da li se glavnica i kamata isplaćuje odjednom – o roku dospijeća ili se otplaćuje periodično;

Kolona 10 i 11 U ove kolone se unose počaci o visini kamatne stope odnosno da li se radi o fiksnoj ili varijabilnoj kamati;

Kolona 12 U ovu kolonu se unose podaci o stanju duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. iznos umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;

Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;

Kolona 14 U ovu kolonu se unose svi drugi relevantni podaci koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 5. Struktura stanja unutrašnjeg duga _____ na dan

OPIS	Iznos KM
1. Stanje duga entiteta ili distrikta	
1.1. Stara devizna štednja	
1.2. Ratna potraživanja	
1.3. Opće obveze	
1.3.1.	
1.3.2.	
1.3.3.	
1.3.4.	
1.4. Trezorski zapisi	
1.5. Dugoročne obveznice	
1.6. Krediti	
1.7. Aktivirane garancije	
1.8. Ostalo*	
1.8.1.	
1.8.2.	
Ukupno:	
2. Stanje duga kantona	
2.1. Krediti	
2.2. Obveznice	
2.3. Ostalo	
Ukupno:	
3. Stanje duga gradova	
3.1. Krediti	
3.2. Obveznice	
3.3. Ostalo	
Ukupno:	
4. Stanje duga opština	
4.1. Krediti	
4.2. Obveznice	
4.3. Ostalo	
Ukupno:	
5. Stanje duga fondova socijalne sigurnosti	
5.1. Direktno	
5.2. Indirektno	
Ukupno:	
Ukupno (1+2+3+4+5)	

* npr. refundacija poreza ili neki drugi vid duga koji nije predviđen u tabeli

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 6. Evidencija obveza po kreditima _____ do _____

Unutarnji dug

Red.br.	Dužnik	Kreditor	Svrha zaduženja	Broj i datum kredita	Kreditni uvjeti					Otplaćeno			Stanje duga KM	Drugi relevantni podaci
					Iznos kredita KM	Rok dospijeća	Kamatna stopa %	Otplata glavnice	Otplata kamate	Glavnica KM	Kamata KM	Ukupno KM		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1														
2														
3														
4														
...														

Napomena: u kolonu 2 upisuje se pun naziv dužnika (entitet, kanton, grad, općina), u kolonu 3 pun naziv kreditora, u kolonu 5 broj kredita i datum efektivnosti kredita.

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 7. Emisije trezorskih zapisa _____ do _____

Red. br.	Emitent	Broj aukcije	Oznaka trez. zapisa	Datum aukcije	Nominalna vrijednost emisije KM	Iznos prikupljenih sredstava KM	Kamata KM	Rok dospijeća	Stanje duga KM	Drugi relevantni podaci					
										Planirani iznos emisije KM	Pristigle ponude KM	Način formiranja cijene	Najviša cijena uz kamatnu stopu %	Najniža cijena uz kamatnu stopu %	Prosječna cijena uz kamatnu stopu %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1															
2															
3															
4															
....															

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 8. Emisije dugoročnih obveznica _____ do _____

Red. Br.	Emitent	Broj aukcije	Oznaka obv.	Datum aukcije	Nominalna vrijednost emisije KM	Kamatna stopa%	Rok dospijeća	Uvjeti otplate		Otplaćeno		Stanje duga KM	Drugi relevantni podaci				
								Glavnice	Kamate	Glavnica KM	Kamata KM		Planirani iznos emisije KM	Pristigle ponude KM	Najviša cijena uz kamatnu stopu %	Najniža cijena uz kamatnu stopu %	Prosječna cijena uz kamatnu stopu %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1																	
2																	
3																	
4																	
...																	

Napomena : u kolonu 2 upisuje se naziv emitenta (entitet, kanton, grad, općina), a u kolonu 9 i 10 upisuju seuvjetii otplate (godišnje, polugodišnje i sl)

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 9. JAMSTVA F BiH/ RS/ BD **_____KVARTAL**

Broj	Vrsta jamstva	Kredit na koji se jamstvo odnosi			Sporazum o jamstvu		Datum izdavanja jamstva	Davalac jamstva	Dužnik po kreditu na koji se jamstvo odnosi	Iznos jamstva u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta) po jamstvu		Otplaćeni iznos kredita po jamstvu u ugovorenoj valuti			Stanje duga po izdatim jamstvima		Krajnji rok dospijeća duga po jamstvima	Kamatna stopa %	Drugi relevantni podaci
		Kreditor / Korisnik jamstva	Naziv projekta	Broj kredita	Broj	Datum					Datum	Iznos	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1																				
2																				
3																				

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1 - n;
Kolona 2 Navesti da li se radi o unutarnjem ili vanjskom jamstvu;
Kolona 3 Navesti puni i skraćeni naziv kreditora (zajmodavac) te navesti puni naziv korisnika jamstva;
Kolona 4 Navesti puni naziv projekta za koji je zaključen ugovor a koji je bio osnov za izdavanje kredita;
Kolona 5 Upisati broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 6 i 7 U kolone 6 i 7 unose se podaci o sporazumu o jamstvu (broj i datum ugovora);
Kolona 8 Unijeti datum izdavanja jamstva;
Kolona 9 Navesti puni naziv davaoca jamstva (npr. entiteti, BD). Ukoliko se radi o podjamstvu, navesti jamca;
Kolona 10 Navesti puni naziv dužnika po kreditu na koji se jamstvo odnosi (zajmoprimac);
Kolona 11 U kolonu 11 unijeti iznos jamstva u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 i 13 Navesti datume i iznose povučenih sredstava u orginalnim valutama;
Kolona 14 Navesti otplaćeni dio duga glavnice u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 15 Navesti otplaćeni dio duga kamate u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 16 Navesti otplaćeni dio duga ostalih troškova u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 17 Odnosi se na stanje duga (neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti po kreditu za koji je izdato jamstvo;
Kolona 18 Stanje duga u KM prema srednjem kursu na datum izvještavanja (unosi se podatak o iznosu duga po kreditu za koji je izdato jamstvo;
Kolona 19 Navesti krajnji rok (datum) dospijeća garancije duga;
Kolona 20 Upisati kamatnu stopu koja važi za kredit na koji se garancija odnosi;
Kolona 21 Navesti sve relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke.

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 10. JAMSTVA KANTONA, GRADOVA I OPĆINA

_____KVARTAL

Broj	Vrsta jamstva	Kredit na koji se jamstvo odnosi			Sporazum o jamstvu		Datum izdavanja jamstva	Davalac jamca	Dužnik po kreditu na koji se jamstvo odnosi	Iznos jamstva ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta) po jamstvu		Otplaćeni iznos kredita pojamstvu u ugovorenoj valuti			Stanje duga po izdatim jamstvima		Krajnji rok dospijeća duga po jamstvima	Kamatna stopa %	Drugi relevantni podaci
		Kreditor / Korisnik jamstva	Naziv projekta	Broj kredita	Broj	Datum					Datum	Iznos	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1																				
2																				
3																				

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1 - n;
Kolona 2 Navesti da li se radi o unutrarnjem ili vanjskom jamstvu;
Kolona 3 Navesti puni i skraćeni naziv kreditora (zajmodavac) te navesti puni naziv korisnika jamstva;
Kolona 4 Navesti puni naziv projekta za koji je zaključen ugovora koji je bio osnov za izdavanje kredita;
Kolona 5 Upisati broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 6 i 7 U kolone 6 i 7 unose se podaci o sporazumu o jamstvu (broj i datum ugovora);
Kolona 8 Unijeti datum izdavanja jamstva;
Kolona 9 Navesti puni naziv davaoca jamstva (npr. kanton, općina, grad..). Ukoliko se radi o podjamstvu, navesti jamca;
Kolona 10 Navesti puni naziv dužnika po kreditu na koji se jamstvo odnosi (zajmoprimac);
Kolona 11 U kolonu 11 unijeti iznos jamstva u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 i 13 Navesti datume i iznose povučenih sredstava u ugovorenim valutama;
Kolona 14 Navesti otplaćeni dio duga glavnice u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 15 Navesti otplaćeni dio duga kamate u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 16 Navesti otplaćeni dio duga ostalih troškova u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 17 Odnosi se na stanje duga (neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti po kreditu za koji je izdato jamstvo;
Kolona 18 Stanje duga u KM prema srednjem kursu na datum izvještavanja (unosi se podatak o iznosu duga po kreditu za koji je izdato jamstvo);
Kolona 19 Navesti krajnji rok (datum) dospijeća duga po izdatim jamstvima;
Kolona 20 Upisati kamatnu stopu koja važi za kredit na koji se garancija odnosi;
Kolona 21. Navesti sve relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke.

(KRAJ)

На основу члана 64, а у вези са чл. 18, 19, 20, 21. и 22. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 52/05 и 103/09), Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине доноси

УПУТСТВО
О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНАМА УПУТСТВА О ПРИКУПЉАЊУ ПОДАТАКА И ВОЂЕЊУ ЕВИДЕНЦИЈА О ДРЖАВНОМ ДУГУ, О ДРЖАВНИМ ГАРАНЦИЈАМА, ТЕ О ДУГУ И ГАРАНЦИЈАМА ЕНТИТЕТА И БРЧКО ДИСТРИКТА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У члану 4. Упутства о прикупљању података и вођењу евиденција о државном дугу, о државним гаранцијама, те о дугу и гаранцијама ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 14/09) иза ријечи "овог Упутства" додају се ријечи "у складу са Законом" и ставља се тачка, а остатак текста се брише.

Члан 2.

У члану 12. иза ријечи "кантона" додаје се зарез и ријеч "градова" и зарез, везник "и" се брише, а иза ријечи "општина" додаје се зарез и ријечи "фондова и јавних предузећа".

Члан 3.

У члану 13. став (1) умјесто ријечи "10 дана" стављају се ријечи "четири недјеље", а иза ријечи "кантона" додаје се ријеч "градова" и зарез, те се иза ријечи "општина" додаје зарез и ријеч "фондова".

Иза става (1) додају се нови ст. (2), (3) и (4) који гласе:

"Подаци ће се достављати попуњавањем табела у прилогу које чине саставни дио овог Упутства, и то:

Табела 1. Спољни дуг ентитета и Дистрикта (у форми кредитних споразума);

Табела 2. Спољни дуг кантона/градова/општина/јав-них предузећа/фондова настао на основу спољног државног дуга (у форми кредитних споразума);

Табела 3. Спољни дуг кантона/градова/општина/јавних предузећа/фондова настао на основу спољног дуга ентитета и Дистрикта (у форми кредитних споразума);

Табела 4. Спољни дуг у форми хартија од вриједности;

Табела 5. Структура стања унутрашњег дуга;

Табела 6. Евиденција обавеза по кредитима (унутрашњи дуг);

Табела 7. Емисија трезорских записа;

Табела 8. Емисија дугорочних обвезница;

Табела 9. Гаранције ФБиХ/РС/БД;

Табела 10. Гаранције кантона, градова и општина.

Остала документација коју је потребно доставити у складу са члановима 15, 16. и 17. овог Упутства, достављаће се у адекватној форми.

Све информације и документација достављаће се електронским путем и службеном поштом.

Досадашњи став (2) постаје став (5).

Члан 4.

Ово Упутство ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 07-02-2-10425-1/15
16. децембра 2015. године
Сарајево

Министар
Вјекослав Беванда, с. р.

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ: **П Р И Л О Г**

Датум и мјесто:

Табела 1. СПОЉНИ ДУГ ЕНТИТЕТА И ДИСТРИКТА
(Ф БиХ / РС / БД)

_____КВАРТАЛ

Спољни дуг у форми кредитних споразума

Број	Кредит			Износ кредита у уговореној валути	Повучени износ кредита (уговорена валута)		Плаћени износ кредита (у уговореној валути)				Стање дуга		Други релевантни подаци
	Кредитор	Назив пројекта	Број кредита		Датум	Износ	Датум	Главница	Камата	Остали трошкови	У уговореној валути	Прерачуне у КМ	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Напомена: **У Табелу бр. 1. уносе се подаци о обавезама насталим на основу међународних споразума склопљених између ентитета / БД и ино-кредитора.**
За сваки нови кредит у извјештајном периоду доставља се пратећа документација (копија уговора о кредитном задужењу) и друге информације.

Упутство за попуњавање обрасца:

Колона 1 У ову колону се уписују бројеви кредита од 1-н;
Колона 2 Уписати пуни назив кредитора који је наведен у кредитном споразуму са ентитетима или Дистриктом;
Колона 3 Уписати пуни назив пројекта који је наведен у кредитном споразуму;
Колона 4 Унијети број под којим кредитор води наведени кредит;
Колона 5 Навести уговорени износ кредита у уговореној валути;
Колона 6 и 7 Навести датум и износ повучених средстава у посматраном кварталу, у уговореној валути. Уколико има више повлачења исте треба навести у посебном прилогу који треба да садржи таксативно наведене датуме и износе повучених средстава;
Колоне 8-11 Навести датуме и износе отплате/плаћања дуга по основу главнице, камате и осталих трошкова (цоммитемент, агентске и банкарске провизије, итд), у посматраном кварталу, у уговореној валути;
Колона 12 Навести стање дуга (укупан неотплаћени дуг) у уговореној валути тј. повучени износ кредита умањен за износ укупно отплаћене главнице на посљедњи дан у кварталу;
Колона 13 Стање дуга из колоне 12 прерачунати у БАМ према средњем курсу (курсна листа ЦББиХ) на посљедњи дан у кварталу за који се извјештај доставља.
Колона 14 Навести све друге релевантне податке који утичу на претходне податке (отказивање, репрограм, замјена дуга итд..).

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 2. СПОЉНИ ДУГ КАНТОНА / ГРАДОВА / ОПШТИНА / ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА / ФОНДОВА НАСТАО НА ОСНОВУ СПОЉНОГ ДРЖАВНОГ ДУГА **_____КВАРТАЛ**

Спољни дуг у форми кредитних споразума

Број	Кредит			Износ кредита у уговореној валути	Повучени износ кредита (уговорена валута)		Плаћени износ кредита (у уговореној валути)				Стање дуга		Други релевантни подаци
	Кредитор (за Државу)	Назив пројекта	Број кредита		Датум	Износ	Датум	Главница	Камата	Остали трошкови	У уговореној валути	Прерачун у КМ	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Напомена:

У Табелу бр. 2. уносе се подаци о обавезама кантона, градова, општина, јавних предузећа и фондова које произилазе из међународних споразума склопљених између БиХ и ино-кредитора, а који су одговарајућим споразумима пренесени на (ентитети/БД) ниже нивое власти.
За сваки нови кредит у извјештајном периоду доставља се пратећа документација (копија уговора о кредитном задужењу) и друге информације.

Упутство за попуњавање обрасца:

Колона 1 У ову колону се уписују бројеви кредита од 1-н;
Колона 2 Уписати пуни назив кредитора који је наведен у кредитном споразуму између државе и ино-кредитора;
Колона 3 Уписати пуни назив пројекта који је наведен у кредитном споразуму;
Колона 4 Унијети број под којим кредитор води наведени кредит;
Колона 5 Навести уговорени износ кредита у уговореној валути;
Колона 6 и 7 Навести датум и износ повучених средстава у посматраном кварталу, у уговореној валути. Уколико има више повлачења исте треба навести у посебном прилогу који треба да садржи таксативно наведене датуме и износе повучених средстава;
Колоне 8-11 Навести датуме и износе отплате/плаћања дуга по основу главнице, камате и осталих трошкова (коммитемент, агентске и банкарске провизије, итд), у посматраном кварталу, у уговореној валути;
Колона 12 Навести стање дуга (укупан неотплаћени дуг) у уговореној валути тј. повучени износ кредита умањен за износ укупно отплаћене главнице на посљедњи дан у кварталу;
Колона 13 Стање дуга из колоне 12 прерачунати у БАМ према средњем курсу (курсна листа ЦББиХ) на посљедњи дан у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 14 Навести све друге релевантне податке који утичу на претходне податке (отказивање, репрограм, замјена дуга итд).

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 3. СПОЉНИ ДУГ КАНТОНА / ГРАДОВА / ОПШТИНА / ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА / ФОНДОВА НАСТАО НА ОСНОВУ СПОЉНОГ ДУГА ЕНТИТЕТА И ДИСТРИКТА **_____КВАРТАЛ**

Спољни дуг у форми кредитних споразума

Број	Кредит			Износ кредита у уговореној валути	Повучени износ кредита (уговорена валута)		Плаћени износ кредита (у уговореној валути)				Стање дуга		Други релевантни подаци
	Кредитор (Ентитети и БД)	Назив пројекта	Број кредита		Датум	Износ	Датум	Главница	Камата	Остали трошкови	У уговореној валути	Прерачун у КМ	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Напомена:

У Табелу 3. уносе се подаци о обавезама кантона градова, општина, јавних предузећа и фондова које произилазе из међународних споразума склопљених између ентитета/БД и ино-кредитор, а који су одговарајућим споразумима пренесени на (кантон/град/општина/јавна предузећа/фонд) ниже нивое.

За сваки нови кредит у извјештајном периоду доставља се пратећа документација (копија уговора о кредитном задужењу) и друге информације.

Упутство за попуњавање обрасца:

Колона 1 У ову колону се уписују бројеви кредита од 1-н;
Колона 2 Уписати пуни назив кредитора који је наведен у кредитном споразуму између ентитета и ино-кредитора;
Колона 3 Уписати пуни назив пројекта који је наведен у кредитном споразуму;
Колона 4 Унијети број под којим кредитор води наведени кредит;
Колона 5 Навести уговорени износ кредита у уговореној валути;
Колона 6 и 7 Навести датум и износ повучених средстава у посматраном кварталу, у уговореној валути. Уколико има више повлачења исте треба навести у посебном прилогу који треба да садржи таксативно наведене датуме и износе повучених средстава;
Колоне 8-11 Навести датуме и износе отплате/плаћања дуга по основу главнице, камате и осталих трошкова (commitment, агентске и банкарске провизије, итд), у посматраном кварталу, у уговореној валути;
Колона 12 Навести стање дуга (укупан неотплаћени дуг) у уговореној валути тј. повучени износ кредита умањен за износ укупно отплаћене главнице на посљедњи дан у кварталу;
Колона 13 Стање дуга из колоне 12 прерачунати у БАМ према средњем курсу (курсна листа ЦББиХ) на посљедњи дан у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 14 Навести све друге релевантне податке који утичу на претходне податке (отказивање, репрограм, замјена дуга итд).

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:

Датум и мјесто:

Табела 4. СПОЉНИ ДУГ У ФОРМИ ХАРТИЈА ОД ВРИЈЕДНОСТИ

Спољни дуг у форми вриједносних папира

Број	Локација / Мјесто и датум издавања	Врста међ.обвезнице	Ознака обв./серије	Номинална вриједност емисије	Датуми доспијећа за главницу		Датуми доспијећа за камату		Каматна стопа		Стање дуга		Напомена
					Први	Задњи	Први	Задњи	Фиксна	Варијабилна	Уговорена валута	Прерачун у КМ	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1													
2													
3													

Упутство за попуњавање обрасца:

Колона 1 У ову колону се уписују бројеви кредита од 1 - н;

Колона 2 У ову колону се уписују мјесто (град/држава) на којој су емитоване хартије од вриједности;

Колона 3 У ову колону се уписује врста међ.обвезнице, нпр. Yанкее, "Самураи", "Булдог" итд.

Колона 4 У ову колону се уписује међународна ознака односно број серије, по правилима берзе на којој се хартија од вриједности емитује;

Колона 5 У ову колону се уписује износ емисије на који гласи хартија од вриједности;

Колона 6- 9 У ове колоне се уписују датуми прве и задње отплате главнице и камате те наводи да ли се главница и камата исплаћује одједном – о року доспијећа или се отплаћује периодично;

Колона 10 и 11 У ове колоне се уносе подаци о висини каматне стопе односно да ли се ради о фиксној или варијабилној камати;

Колона 12 У ову колону се уносе подаци о стању дуга (укупан неотплаћени дуг) у уговореној валути тј. износ умањен за износ укупно отплаћене главнице на посљедњи дан у кварталу;

Колона 13 Стање дуга из колоне 12 прерачунати у БАМ према средњем курсу (курсна листа ЦББиХ) на посљедњи дан у кварталу за који се извјештај доставља;

Колона 14 У ову колону се уносе сви други релевантни подаци који утичу на претходне податке (отказивање, репрограм, замјена дуга итд..).

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 5. Структура стања унутрашњег дуга _____ на дан

ОПИС	Износ КМ
1 Стање дуга ентитета или дистрикта	
1.1. Стара девизна штедња	
1.2. Ратна потраживања	
1.3. Опште обавезе	
1.3.1.	
1.3.2.	
1.3.3.	
1.3.4.	
1.4. Трезорски записи	
1.5. Дугорочне обвезнице	
1.6. Кредити	
1.7. Активиране гаранције	
1.8. Остало*	
1.8.1.	
1.8.2.	
Укупно:	
2 Стање дуга кантона	
2.1. Кредити	
2.2. Обвезнице	
2.3. Остало	
Укупно:	
3 Стање дуга градова	
3.1. Кредити	
3.2. Обвезнице	
3.3. Остало	
Укупно:	
4 Стање дуга општина	
4.1. Кредити	
4.2. Обвезнице	
4.3. Остало	
Укупно:	
5 Стање дуга фондова социјалне сигурности	
5.1. Директно	
5.2. Индиректно	
Укупно:	
Укупно (1+2+3+4+5)	

* нпр. рефундација пореза или неки други вид дуга који није предвиђен у табели

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 6. Евиденција обавеза по кредитима _____ до _____

Унутрашњи дуг

Ред.бр.	Дужник	Кредитор	Врста задужења	Број и датум кредита	Кредитни услови					Отплаћено			Стање дуга КМ	Други релевантни подаци
					Износ кредита КМ	Рок доспјећа	Каматна стопа %	Отплата главнице	Отплата камате	Главница КМ	Камата КМ	Укупно КМ		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1														
2														
3														
4														
...														

Напомена: у колону 2 уписује се пун назив дужника (ентитет, кантон, град, општина), у колону 3 пун назив кредитора, у колону 5 број кредита и датум ефективности кредита.

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 7. Емисије трезорских записа _____ до _____

Ред. бр.	Емитент	Број аукције	Ознака трез. записа	Датум аукције	Номинална вриједност емисије КМ	Износ прикупљених средстава КМ	Камата КМ	Рок доспјећа	Стање дуга КМ	Други релевантни подаци					
										Планирани износ емисије КМ	Пристигле понуде КМ	Начин формирања цијене	Највиша цијена уз каматну стопу %	Најниска цијена уз каматну стопу %	Просјечна цијена уз каматну стопу %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1															
2															
3															
4															
....															

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 8. Емисије дугорочних обвезница _____ до _____

Ред. Бр.	Емитент	Број аукције	Ознака обв.	Датум аукције	Номинална вриједност емисије КМ	Каматна стопа%	Рок доспјеће	Услови отплате		Отплаћено		Стање дуга КМ	Други релевантни подаци				
								Главнице	Камате	Главница КМ	Камата КМ		Планирани износ емисије КМ	Пристигле понуде КМ	Највиша цијена уз каматну стопу %	Најниска цијена уз каматну стопу %	Просјечна цијена уз каматну стопу %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1																	
2																	
3																	
4																	
...																	

Напомена : у колону 2 уписује се назив емитента (ентитет, кантон, град, општина), а у колону 9 и 10 уписују се услови отплате (годишње, полугодишње и сл)

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 9. ГАРАНЦИЈЕ ФБиХ/ РС/ БД _____КВАРТАЛ

Број	Врста гаранције	Кредит на који се гаранција односи			Споразум о гаранцији		Датум издавања гаранције	Давалац гаранције	Дужник по кредиту на који се гаранција односи	Износ гаранције у уговореној валути	Повучени износ кредита (уговорена валута) по гаранцији		Отплаћени износ кредита по гаранцији у уговореној валути			Стање дута по издатим гаранцијама		Крајњи рок доспијећа дута по гаранцијама	Други релевантни подаци
		Кредитор / Корисник гаранције	Назив пројекта	Број кредита	Број	Датум					Датум	Износ	Главница	Камата	Остали трошкови	У уговореној валути	Прерачун у КМ		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																			
2																			
3																			

Упутство за попуњавање обрасца:

Колона 1 У ову колону се уписују бројеви кредита од 1 - н;
Колона 2 Навести да ли се ради о унутрашњим или спољним гаранцијама;
Колона 3 Навести пуни и скраћени назив кредитора (зајмодавац) те навести пуни назив корисника гаранције;
Колона 4 Навести пуни назив пројекта за који је закључен уговор а који је био основ за издавање кредита;
Колона 5 Уписати број под којим кредитор води наведени кредит;
Колона 6 и 7 У колоне 6 и 7 уносе се подаци о споразуму о гаранцијама (број и датум уговора);
Колона 8 Унијети датум издавања гаранција;
Колона 9 Навести пуни назив даваоца гаранције (нпр. ентитети, БД). Уколико се ради о подгаранцијама, навести гаранта;
Колона 10 Навести пуни назив дужника по кредиту на који се гаранција односи (зајмопримац);
Колона 11 У колону 11 унијети износ гаранције у уговореној валути;
Колона 12 и 13 Навести датуме и износе повучених средстава у оргиналним валутама;
Колона 14 Навести отплаћени дио дуга главнице у уговореној валути на дан истека квартала односно посљедњег дана у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 15 Навести отплаћени дио дуга камате у уговореној валути на дан истека квартала односно посљедњег дана у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 16 Навести отплаћени дио дуга осталих трошкова у уговореној валути на дан истека квартала односно посљедњег дана у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 17 Односи се на стање дуга (неотплаћени дут) у уговореној валути по кредиту за који је издато јамство;
Колона 18 Стање дуга у КМ према средњем курсу на датум извјештавања (уноси се податак о износу дуга по кредиту за који је издата гаранција);
Колона 19 Навести крајњи рок (датум) доспијећа гаранције дуга;
Колона 20 Навести све релевантне податке који утичу на претходне податке.

ИНСТИТУЦИЈА КОЈА ДОСТАВЉА ПОДАТКЕ:
Датум и мјесто:

Табела 10. ГАРАНЦИЈЕ КАНТОНА, ГРАДОВА И ОПШТИНА

_____КВАРТАЛ

Број	Врста гаранције	Кредит на који се гаранција односи			Споразум о гаранцији		Датум издавања гаранције	Давалац гаранције	Дужник по кредиту на који се гаранција односи	Износ гаранције уговореној валути	Повучени износ кредита (уговорена валута) по гаранцији		Отплаћени износ кредита по гаранцији у уговореној валути			Стање дуга по издатој гаранцији		Крајњи рок доспијећа дуга по гаранцијама	Други релевантни подаци
		Кредитор / Корисник гаранције	Назив пројекта	Број кредита	Број	Датум					Датум	Износ	Главница	Камата	Остали трошкови	У уговореној валути	Прерачун у КМ		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																			
2																			
3																			

Упутство за попуњавање обрасца:

Колона 1 У ову колону се уписују бројеви кредита од 1 - н;
Колона 2 Навести да ли се ради о унутрашњој или спољној гаранцији;
Колона 3 Навести пуни и скраћени назив кредитора (зајмодавац) те навести пуни назив корисника гаранције;
Колона 4 Навести пуни назив пројекта за који је закључен уговор а који је био основ за издавање кредита;
Колона 5 Уписати број под којим кредитор води наведени кредит;
Колона 6 и 7 У колоне 6 и 7 уносе се подаци о споразуму о гаранцији (број и датум уговора);
Колона 8 Унијети датум издавања гаранција;
Колона 9 Навести пуни назив даваоца гаранције (нпр. кантон, општина, град..). Уколико се ради о подгаранцији, навести гаранта;
Колона 10 Навести пуни назив дужника по кредиту на који се гаранција односи (зајмопримац);
Колона 11 У колону 11 унијети износ гаранције у уговореној валути;

Колона 12 и 13 Навести датуме и износе повучених средстава у уговореним валутама;
Колона 14 Навести отплаћени дио дуга главнице у уговореној валути на дан истека квартала односно посљедњег дана у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 15 Навести отплаћени дио дуга камате у уговореној валути на дан истека квартала односно посљедњег дана у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 16 Навести отплаћени дио дуга осталих трошкова у уговореној валути на дан истека квартала односно посљедњег дана у кварталу за који се извјештај доставља;
Колона 17 Односи се на стање дуга (неотплаћени дуг) у уговореној валути по кредиту за који је издата гаранција;
Колона 18 Стање дуга у КМ према средњем курсу на датум извјештавања (уносе се податак о износу дуга по кредиту за који је издата гаранција);
Колона 19 Навести крајњи рок (датум) доспијећа дуга по издатим гаранцијама;
Колона 20 Навести све релевантне податке који утичу на претходне податке.

(КРАЈ)

Na osnovu člana 64, a u vezi sa čl. 18, 19, 20, 21. i 22. Zakona o zaduživanju dugu i garancijama BiH ("Službeni glasnik BiH", br. 52/05 i 103/09), Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine donosi

UPUTSTVO
O IZMJENI I DOPUNAMA UPUTSTVA O PRIKUPLJANJU PODATAKA I VOĐENJU EVIDENCIJA O DRŽAVNOM DUGU, O DRŽAVNIM GARANCIJAMA, TE O DUGU I GARANCIJAMA ENTITETA I BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U članu 4. Uputstva o prikupljanju podataka i vođenju evidencija o državnom dugu, o državnim garancijama, te o dugu i garancijama entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 14/09) iza riječi "ovog Uputstva" dodaju se riječi "u skladu sa Zakonom" i stavlja se tačka, a ostatak teksta se briše.

Član 2.

U članu 12. iza riječi "kantona" dodaje se zarez i riječ "gradova" i zarez, veznik "i" se briše, a iza riječi "opština" dodaje se zarez i riječi "fondova i javnih preduzeća".

Član 3.

U članu 13. stav (1) umjesto riječi "10 dana" stavljaju se riječi "četiri sedmice", a iza riječi "kantona" dodaje se riječ "gradova" i zarez, te se iza riječi "opština" dodaje zarez i riječ "fondova".

Iza stava (1) dodaju se novi st. (2), (3) i (4) koji glase:

"Podaci će se dostavljati popunjavanjem tabela u prilogu koje čine sastavni dio ovog Uputstva, i to:

Tabela 1. Vanjski dug entiteta i Distrikta (u formi kreditnih sporazuma);

Tabela 2. Vanjski dug kantona/gradova/opština/javnih preduzeća/fondova nastao na osnovu vanjskog državnog duga (u formi kreditnih sporazuma);

Tabela 3. Vanjski dug kantona/gradova/opština/javnih preduzeća/fondova nastao na osnovu vanjskog duga entiteta i Distrikta (u formi kreditnih sporazuma);

Tabela 4. Vanjski dug u formi vrijednosnih papira;

Tabela 5. Struktura stanja unutrašnjeg duga;

Tabela 6. Evidencija obaveza po kreditima (unutrašnji dug);

Tabela 7. Emisije trezorskih zapisa;

Tabela 8. Emisije dugoročnih obveznica;

Tabela 9. Garancije FBiH/RS/BD;

Tabela 10. Garancije kantona, gradova i opština.

Ostala dokumentacija koju je potrebno dostaviti u skladu sa članovima 15, 16. i 17. ovog Uputstva, dostavljaće se u adekvatnoj formi.

Sve informacije i dokumentacija dostavljaće se elektronskim putem i službenom poštom.

Dosadašnji stav (2) postaje stav (5).

Član 4.

Ovo Uputstvo stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 07-02-2-10425-1/15
16. decembra 2015. godine
Sarajevo

Ministar
Vjekoslav Bevanda, s. r.

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

PRILOG

Tabela 1. VANJSKI DUG ENTITETA I DISTRIKTA
(F BiH / RS / BD)

_____KVARTAL

Vanjski dug u formi kreditnih sporazuma

Broj	Kredit			Iznos kredita u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta)		Plaćeni iznos kredita (u ugovorenoj valuti)				Stanje duga		Drugi relevantni podaci
	Kreditor	Naziv projekta	Broj kredita		Datum	Iznos	Datum	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Napomena: **U Tabelu br. 1. unose se podaci o obavezama nastalim na osnvu međunarodnih sporazuma sklopljenih između entiteta / BD i ino-kreditora.**
Za svaki novi kredit u izvještajnom periodu dostavlja se prateća dokumentacija (kopija ugovora o kreditnom zaduženju) i druge informacije.

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1-n;
Kolona 2 Upisati puni naziv kreditora koji je naveden u kreditnom sporazumu sa entitetima ili Distriktom;
Kolona 3 Upisati puni naziv projekta koji je naveden u kreditnom sporazumu;
Kolona 4 Unijeti broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 5 Navesti ugovoreni iznos kredita u ugovorenoj valuti;
Kolona 6 i 7 Navesti datum i iznos povučenih sredstava u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti. Ukoliko ima više povlačenja iste treba navesti u posebnom prilogu koji treba da sadrži taksativno navedene datume i iznose povučenih sredstava;
Kolone 8-11 Navesti datume i iznose otplate/plaćanja duga po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova (commitement, agentske i bankarske provizije, itd), u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 Navesti stanje duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. povučeni iznos kredita umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;
Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja.
Kolona 14 Navesti sve druge relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 2. VANJSKI DUG KANTONA / GRADOVA / OPŠTINA / JAVNIH PREDUZEĆA / FONDOVA NASTAO NA OSNOVU VANJSKOG DRŽAVNOG DUGA **_____KVARTAL**

Vanjski dug u formi kreditnih sporazuma

Broj	Kredit			Iznos kredita u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta)		Plaćeni iznos kredita (u ugovorenoj valuti)				Stanje duga		Drugi relevantni podaci
	Kreditor (za Državu)	Naziv projekta	Broj kredita		Datum	Iznos	Datum	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Napomena: **U Tabelu br. 2. unose se podaci o obavezama kantona, gradova, opština, javnih preduzeća i fondova koje proizilaze iz međunarodnih sporazuma sklopljenih između BiH i ino-kreditora, a koji su odgovarajućim sporazumima preneseni na (entiteti/BD) niže nivoe vlasti.**
Za svaki novi kredit u izvještajnom periodu dostavlja se prateća dokumentacija (kopija ugovora o kreditnom zaduženju) i druge informacije.

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1-n;
Kolona 2 Upisati puni naziv kreditora koji je naveden u kreditnom sporazumu između države i ino-kreditora;
Kolona 3 Upisati puni naziv projekta koji je naveden u kreditnom sporazumu;
Kolona 4 Unijeti broj pod kojim kreditor voći navedeni kredit;
Kolona 5 Navesti ugovoreni iznos kredita u ugovorenoj valuti;
Kolona 6 i 7 Navesti datum i iznos povučenih sredstava u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti. Ukoliko ima više povlačenja iste treba navesti u posebnom prilogu koji treba da sadrži taksativno navedene datume i iznose povučenih sredstava;
Kolone 8-11 Navesti datume i iznose otplate/plaćanja duga po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova (commitement, agentske i bankarske provizije, itd), u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 Navesti stanje duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. povučeni iznos kredita umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;
Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 14 Navesti sve druge relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 3. VANJSKI DUG KANTONA / GRADOVA / OPŠTINA / JAVNIH PREDUZEĆA / FONDOVA NASTAO OSNOVU VANJSKOG DUGA ENTITETA I DISTRIKTA

_____KVARTAL

Vanjski dug u formi kreditnih sporazuma

Broj	Kredit			Iznos kredita u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta)		Plaćeni iznos kredita (u ugovorenoj valuti)				Stanje duga		Drugi relevantni podaci
	Kreditor (Entiteti i BD)	Naziv projekta	Broj kredita		Datum	Iznos	Datum	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12=7-9	13	14
1													
2													
3													

Napomena: **U Tabelu br. 3. unose se podaci o obavezama kantona, gradova, opšina, javnih preduzeća i fondova koje proizilaze iz međunarodnih sporazuma sklopljenih između entiteta / BD i ino-kreditora, a koji su odgovarajućim sporazumima preneseni na (kanton/grad/općinu/javna preduzeća/ fond) niže nivoe.**

Za svaki novi kredit u izvještajnom periodu dostavlja se prateća dokumentacija (kopija ugovora o kreditnom zaduženju) i druge informacije.

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1-n;
Kolona 2 Upisati puni naziv kreditora koji je naveden u kreditnom sporazumu između entiteta i ino-kreditora;
Kolona 3 Upisati puni naziv projekta koji je naveden u kreditnom sporazumu;
Kolona 4 Unijeti broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 5 Navesti ugovoreni iznos kredita u ugovorenoj valuti;
Kolona 6 i 7 Navesti datum i iznos povučenih sredstava u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti. Ukoliko ima više povlačenja iste treba navesti u posebnom prilogu koji treba da sadrži taksativno navedene datume i iznose povučenih sredstava;
Kolone 8-11 Navesti datume i iznose otplate/plaćanja duga po osnovu glavnice, kamate i ostalih troškova (commitement, agentske i bankarske provizije, itd), u posmatranom kvartalu, u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 Navesti stanje duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. povučeni iznos kredita umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu;
Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 14 Navesti sve druge relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:

Datum i mjesto:

Tabela 4. VANJSKI DUG U FORMI VRIJEDNOSNIH PAPIRA

Vanjski dug u formi vrijednosnih papira

Broj	Lokacija / Mjesto i datum izdavanja	Vrsta međ.obveznice	Oznaka obv./serije	Nominalna vrijednost emisije	Datumi dospijeća za glavnicu		Datumi dospijeća za kamatu		Kamatna stopa		Stanje duga		Napomena
					Prvi	Zadnji	Prvi	Zadnji	Fiksna	Varijabilna	Ugovorena valuta	Preračun u KM	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1													
2													
3													

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1 - n;

Kolona 2 U ovu kolonu se upisuju mjesto (grad/država) na kojoj su emitovani vrijednosni papiri;

Kolona 3 U ovu kolonu se upisuje vrsta međ.obveznice, npr. Yankee, "Samurai", "Bulldog" itd.

Kolona 4 U ovu kolonu se upisuje međunarodna oznaka odnosno broj serije, po pravilima berze na kojoj se vrijednosni papir emitira;

Kolona 5 U ovu kolonu se upisuje iznos emisije na koji glasi vrijednosni papir;

Kolona 6- 9 U ove kolone se upisuju datumi prve i zadnje otplate glavnice i kamate te navodi da li se glavnica i kamata isplaćuje odjednom – o roku dospijeća ili se otplaćuje periodično;

Kolona 10 i 11 U ove kolone se unose podaci o visini kamatne stope odnosno da li se radi o fiksnoj ili varijabilnoj kamati;

Kolona 12 U ovu kolonu se unose podaci o stanju duga (ukupan neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti tj. iznos umanjen za iznos ukupno otplaćene glavnice na posljednji dan u kvartalu

Kolona 13 Stanje duga iz kolone 12 preračunati u BAM prema srednjem kursu (kursna lista CBBiH) na posljednji dan u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;

Kolona 14 U ovu kolonu se unose svi drugi relevantni podaci koji utiču na prethodne podatke (otkazivanje, reprogram, zamjena duga itd..).

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:

Datum i mjesto:

Tabela 5. Struktura stanja unutrašnjeg duga _____ na dan

OPIS	Iznos KM
1. Stanje duga entiteta ili distrikta	
1.1. Stara devizna štednja	
1.2. Ratna potraživanja	
1.3. Opšte obaveze	
1.3.1.	
1.3.2.	
1.3.3.	
1.3.4.	
1.4. Trezorski zapisi	
1.5. Dugoročne obveznice	
1.6. Krediti	
1.7. Aktivirane garancije	
1.8. Ostalo*	
1.8.1.	
1.8.2.	
Ukupno:	
2. Stanje duga kantona	
2.1. Krediti	
2.2. Obveznice	
2.3. Ostalo	
Ukupno:	
3. Stanje duga gradova	
3.1. Krediti	
3.2. Obveznice	
3.3. Ostalo	
Ukupno:	
4. Stanje duga opština	
4.1. Krediti	
4.2. Obveznice	
4.3. Ostalo	
Ukupno:	
5. Stanje duga fondova socijalne sigurnosti	
5.1. Direktno	
5.2. Indirektno	
Ukupno:	
Ukupno (1+2+3+4+5)	

* npr. refundacija poreza ili neki drugi vid duga koji nije predviđen u tabeli

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 6. Evidencija obaveza po kreditima _____ do _____

Unutrašnji dug

Red.br.	Dužnik	Kreditor	Svrha zaduženja	Broj i datum kredita	Kreditni uslovi					Otplaćeno			Stanje duga KM	Drugi relevantni podaci
					Iznos kredita KM	Rok dospjeća	Kamatna stopa %	Otplata glavnice	Otplata kamate	Glavnica KM	Kamata KM	Ukupno KM		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1														
2														
3														
4														
...														

Napomena: u kolonu 2 upisuje se pun naziv dužnika (entitet, kanton, grad, opština), u kolonu 3 pun naziv kreditora, u kolonu 5 broj kredita i datum efektivnosti kredita.

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 7. Emisije trezorskih zapisa _____ do _____

Red. br.	Emitent	Broj aukcije	Oznaka trez. zapisa	Datum aukcije	Nominalna vrijednost emisije KM	Iznos prikupljenih sredstava KM	Kamata KM	Rok dospjeća	Stanje duga KM	Drugi relevanti podaci					
										Planirani iznos emisije KM	Pristigle ponude KM	Način formiranja cijene	Najviša cijena uz kamatnu stopu %	Najniža cijena uz kamatnu stopu %	Prosječna cijena uz kamatnu stopu %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1															
2															
3															
4															
....															

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 8. Emisije dugoročnih obveznica _____ do _____

Red. Br.	Emitent	Broj aukcije	Oznaka obv.	Datum aukcije	Nominalna vrijednost emisije KM	Kamatna stopa%	Rok dospjeća	Uslovi otplate		Otplaćeno		Stanje duga KM	Drugi relevanti podaci				
								Glavnice	Kamate	Glavnica KM	Kamata KM		Planirani iznos emisije KM	Pristigle ponude KM	Najviša cijena uz kamatnu stopu %	Najniža cijena uz kamatnu stopu %	Prosječna cijena uz kamatnu stopu %
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1																	
2																	
3																	
4																	
...																	

Napomena : u kolonu 2 upisuje se naziv emitenta (entitet, kanton, grad, opština), a u kolonu 9 i 10 upisuju se uslovi otplate (godišnje, polugodišnje i sl)

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 9. GARANCIJE FBiH/ RS/ BD _____**KVARTAL**

Broj	Vrsta garancije	Kredit na koji se garancija odnosi			Sporazum o garanciji		Datum izdavanja garancije	Davalac garancije	Dužnik po kreditu na koji se garancija odnosi	Iznos garancije u ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta) pogaranciji		Otplaćeni iznos kredita po garanciji u ugovorenoj valuti			Stanje duga po izdatim garancijama		Krajnji rok dospijeća duga po garancijama	Drugi relevantni podaci
		Kreditor / Korisnik garancije	Naziv projekta	Broj kredita	Broj	Datum					Datum	Iznos	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																			
2																			
3																			

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1 - n;
Kolona 2 Navesti da li se radi o unutrašnjim ili vanjskim garancijama;
Kolona 3 Navesti puni i skraćeni naziv kreditora (zajmodavac) te navesti puni naziv korisnika garancije;
Kolona 4 Navesti puni naziv projekta za koji je zaključen ugovor a koji je bio osnov za izdavanje kredita;
Kolona 5 Upisati broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 6 i 7 U kolone 6 i 7 unose se podaci o sporazumu o garancijama (broj i datum ugovora);
Kolona 8 Unijeti datum izdavanja garancija;
Kolona 9 Navesti puni naziv davaoca garancije (npr. entiteti, BD). Ukoliko se radi o podgarancijama, navesti garanta;
Kolona 10 Navesti puni naziv dužnika po kreditu na koji se garancija odnosi (zajmoprimac);
Kolona 11 U kolonu 11 unijeti iznos garancije u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 i 13 Navesti datume i iznose povučenih sredstava u orginalnim valutama;
Kolona 14 Navesti otplaćeni dio duga glavnice u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 15 Navesti otplaćeni dio duga kamate u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 16 Navesti otplaćeni dio duga ostalih troškova u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 17 Odnosi se na stanje duga (neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti po kreditu za koji je izdata garancija;
Kolona 18 Stanje duga u KM prema srednjem kursu na datum izvještavanja (unosi se podatak o iznosu duga po kreditu za koji je izdata garancija;
Kolona 19 Navesti krajnji rok (datum) dospijeća garancije duga;
Kolona 20 Navesti sve relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke.

INSTITUCIJA KOJA DOSTAVLJA PODATKE:
Datum i mjesto:

Tabela 10. GARANCIJE KANTONA, GRADOVA I OPŠTINA

_____KVARTAL

Broj	Vrsta garancije	Kredit na koji se garancija odnosi			Sporazum o garanciji		Datum izdavanja garancije	Davalac garancije	Dužnik po kreditu na koji se garancija odnosi	Iznos garancije ugovorenoj valuti	Povučeni iznos kredita (ugovorena valuta) po garanciji		Otplaćeni iznos kredita po garanciji u ugovorenoj valuti			Stanje duga po izdatoj garanciji		Krajnji rok dospijeća duga po garancijam	Drugi relevantni podaci
		Kreditor / Korisnik garancije	Naziv projekta	Broj kredita	Broj	Datum					Datum	Iznos	Glavnica	Kamata	Ostali troškovi	U ugovorenoj valuti	Preračun u KM		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1																			
2																			
3																			

Uputstvo za popunjavanje obrasca:

Kolona 1 U ovu kolonu se upisuju brojevi kredita od 1 - n;
Kolona 2 Navesti da li se radi o unutrašnjoj ili vanjskoj garanciji;
Kolona 3 Navesti puni i skraćeni naziv kreditora (zajmodavac) te navesti puni naziv korisnika garancije;
Kolona 4 Navesti puni naziv projekta za koji je zaključen ugovor a koji je bio osnov za izdavanje kredita;
Kolona 5 Upisati broj pod kojim kreditor vodi navedeni kredit;
Kolona 6 i 7 U kolone 6 i 7 unose se podaci o sporazumu o garanciji (broj i datum ugovora);
Kolona 8 Unijeti datum izdavanja garancija;
Kolona 9 Navesti puni naziv davaoca garancije (npr. kanton, opština, grad..). Ukoliko se radi o podgaranciji, navesti garanta;
Kolona 10 Navesti puni naziv dužnika po kreditu na koji se garancija odnosi (zajmoprimac);
Kolona 11 U kolonu 11 unijeti iznos garancije u ugovorenoj valuti;
Kolona 12 i 13 Navesti datume i iznose povučenih sredstava u ugovorenim valutama;
Kolona 14 Navesti otplaćeni dio duga glavnice u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 15 Navesti otplaćeni dio duga kamate u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 16 Navesti otplaćeni dio duga ostalih troškova u ugovorenoj valuti na dan isteka kvartala odnosno posljednjeg dana u kvartalu za koji se izvještaj dostavlja;
Kolona 17 Odnosi se na stanje duga (neotplaćeni dug) u ugovorenoj valuti po kreditu za koji je izdata garancija;
Kolona 18 Stanje duga u KM prema srednjem kursu na datum izvještavanja (unosi se podatak o iznosu duga po kreditu za koji je izdata garancija);
Kolona 19 Navesti krajnji rok (datum) dospijeća duga po izdatim garancijama;
Kolona 20 Navesti sve relevantne podatke koji utiču na prethodne podatke.

(KRAJ)

USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

167

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1099/13**, rješavajući apelaciju **Marice Priljeva**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. stavak (3) točka h), članka 57. stavak (2) točka b) i članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik
Mato Tadić, dopredsjednik
Zlatko M. Knežević, dopredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudac
Seada Palavrić, sutkinja
na sjednici održanoj 12. siječnja 2016. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neutemeljena apelacija **Marice Priljeva** podnesena protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 U 009008 10 U od 4. ožujka 2013. godine, Rješenja Federalnog ministarstva prostornog uređenja Sarajevo broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. svibnja 2010. godine i Rješenja Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo broj 03-23-368/09 od 7. travnja 2010. godine u odnosu na članak II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članak 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Marice Priljeva** podnesena protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 U 009008 10 U od 4. ožujka 2013. godine, Rješenja Federalnog ministarstva prostornog uređenja Sarajevo broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. svibnja 2010. godine i Rješenja Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo broj 03-23-368/09 od 7. travnja 2010. godine u odnosu na članak II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda zbog toga što je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Marica Priljeva (u daljnjem tekstu: apelantica) iz Zrenjanina - Republika Srbija, koju zastupa Senija Poropat, odvjetnica iz Vogošće, podnijela je 18. ožujka 2013. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 09 0 U 009008 10 U od 4. ožujka 2013. godine, Rješenja Federalnog ministarstva prostornog uređenja Sarajevo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo prostornog uređenja) broj UPII/05-23-5-23/10 od 20. svibnja 2010. godine i Rješenja Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo (u daljnjem tekstu: Služba za stambene poslove) broj 03-23-368/09 od 7. travnja 2010. godine.

Na zahtjev Ustavnog suda, apelantica je podneskom od 23. juna 2015. godine dopunila apelaciju traženom dokumentacijom.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

3. Na temelju članka 23. stavak (2) Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda, Ministarstva prostornog uređenja i Službe za stambene poslove zatraženo je 25. lipnja 2015. godine da dostave odgovore na apelaciju.

4. Kantonalni sud, Ministarstvo prostornog uređenja i Služba za stambene poslove dostavili su odgovore na apelaciju od 2. do 7. srpnja 2015. godine.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz navoda apelacije i dokumenata predočenih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:

6. Apelantica je 20. siječnja 2009. godine, kao nasljednica iza umrlog djeda Pavla Stefanovića, podnijela zahtjev Službi za stambene poslove za dodjelu zamjenskih stanova za nacionalizirane stanove koji se nalaze u Sarajevu, u Čekaluša čikmi broj 3 (u daljnjem tekstu: predmetne nekretnine), sve sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (u daljnjem tekstu: Zakon).

7. Pošto uz podneseni zahtjev nisu bili dostavljani relevantni dokazi, Služba za stambene poslove je 19. lipnja 2009. godine dopisom od apelantice zatražila da dopuni zahtjev relevantnim dokazima.

8. Budući da apelantica nije postupila po navedenom dopisu, a zakonski rok za rješavanje zahtjeva je istekao, Služba za stambene poslove je, sukladno članku 293. Zakona o upravnom postupku FBiH (u daljnjem tekstu: ZUP), obavijestila apelanticu da je nedostavljanje relevantne dokumentacije razlog zbog kojeg zahtjev nije riješen u roku koji je predviđen zakonom.

9. Apelantica je 25. prosinca 2009. godine podnijela priziv drugostupanjskom tijelu, koje je Rješenjem broj UPII/05-23-5-25/10 naložilo prvostupanjskom tijelu da apelantičin zahtjev riješi u roku od 15 dana od dana primitka citiranog rješenja.

10. Postupajući po nalogu drugostupanjskog tijela, Služba za stambena pitanja je donijela Rješenje broj 03-23-368/09 od 7. travnja 2010. godine kojim je apelantičin zahtjev u cijelosti odbijen.

11. Služba za stambena pitanja je na temelju raspoloživih dokaza u spisu utvrdila da su predmetne nekretnine, koje su nacionalizirane, pripadale suvlasnicima Pavlu, Sretenu i Slobodanu Stefanoviću. Dalje je, na temelju provedenih dokaza, utvrđeno da je Pavle Stefanović, apelantičin djed, preminuo 1962. godine, da je apelantica kćerka Slobodana i Melanije Stefanović, te da je apelantica državljanka Republike Srbije.

12. Sukladno takvom činjeničnom utvrđenju, prvostupanjsko tijelo se pozvalo na odredbu članka 47. Zakona koja propisuje da, ukoliko bivši vlasnik nacionaliziranog ili konfiskovanog stana više nije živ, pravo na dodjelu zamjenskog stana ima njegov nasljednik prvog nasljednog reda, a člankom 10. Zakona o nasljeđivanju regulirano je tko su ti nasljednici (bračni drug i djeca). Dalje, Služba za stambene poslove se pozvala na odredbu članka 47a. stavak (6) Zakona kojom je propisano da pravo na dodjelu zamjenskog stana nema bivši vlasnik koji je primio strano državljanstvo. Budući da je tijekom postupka utvrđeno da apelantica nije nasljednica prvog nasljednog reda Pavla Stefanovića, te da ima državljanstvo druge države, prvostupanjsko tijelo uprave je zaključilo da apelantica ne ispunjava uvjete propisane Zakonom.

13. Rješenjem Ministarstva prostornog uređenja broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. svibnja 2010. godine odbijen je apelantičun priziv izjavljen protiv rješenja Službe za stambena pitanja. U obrazloženju rješenja je navedeno da je uvidom u spis predmeta utvrđeno da je prvostupanjsko tijelo potpuno i pravilno utvrdilo činjenično stanje, te pravilno primijenilo odredbe materijalnog prava, i to članka 47. stavak 2. i članka 47a. stavak 6. Zakona, kada je utvrdilo da apelantica ne ispunjava uvjete propisane zakonom za dodjelu zamjenskih stanova, zato što je državljanka Srbije i što nije nasljednica prvog nasljednog reda.

14. Odlučujući o apelantičinoj tužbi podnesenoj radi poništenja drugostupanjskog Rješenja broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. svibnja 2010. godine Federalnog ministarstva, Kantonalni sud je Presudom broj 09 0 U 009008 10 U od 4. ožujka 2013. godine tužbu odbio.

15. Uvidom u raspoložive dokaze u spisu Kantonalni sud je utvrdio da je apelantica u siječnju 2009. godine prvostupanjskom tijelu podnijela zahtjev za dodjelu zamjenskih stanova za nacionalizirane stanove upisane u zk.ul.br. LVI/143 k.o. Sarajevo, označene kao k.č. broj 277, kuća sa kućištem i dvorištem, površine 407 m^2, sa pravom raspolaganja Općine Centar Sarajevo, koji su nacionalizirani od apelantičinog djeda Pavla Stefanovića. Dalje je utvrđeno da je apelantičin djed umro 23. rujna 1962. godine u Vršcu (Republika Srbija), potom, da je apelantica rođena u Vršcu 25. ožujka 1937. godine, a da je apelantičin otac Slobodan Stefanović, sin Pavla Stefanovića, umro 7. veljače 1990. godine. Tijekom postupka je, također, izvršen uvid u rješenje o nasljeđivanju iza umrlog apelantičinog oca Slobodana Stefanovića prema kojem su za njegove zakonske nasljednike određeni apelantica i Strahinja Stefanović sa po ½ dijela nekretnina – posebni dio, i to trosoban stan, vlasništvo apelantičinog oca, koji je izuzet od nacionalizacije i koji nije predmetom podnesenog zahtjeva, što apelantica ne osporava.

16. U kontekstu takvog činjeničnog stanja Kantonalni sud se pozvao na odredbu članka 47. stavak (3) Zakona koja propisuje da pravo na dodjelu odgovarajućeg zamjenskog stana za nacionalizirani imaju nasljednici prvog nasljednog reda bivšeg vlasnika stana ukoliko on nije živ. Kantonalni sud se u obrazloženju pozvao na odredbe čl. 9. i 10. Zakona o nasljeđivanju, koje propisuju da su nasljednici prvog nasljednog reda potomci i bračni drug umrlog, odnosno njegova djeca i bračni drug, a da odredba članka 11. navedenog zakona propisuje da po pravu predstavljanja dio zaostavštine koji bi pripao ranije umrlom djetetu da je nadživjelo ostavitelja nasljeđuju njegova djeca, unučad ostavitelja, na jednake dijelove, a ako je neko od unučadi umrlo prije ostavitelja, dio koji bi njemu pripao da je bio živ u trenutku smrti ostavitelja nasljeđuju njegova djeca, praunučad ostavitelja, na jednake dijelove i tako redom, sve dok ima potomaka ostavitelja. Međutim, kako je istaknuo Kantonalni sud, odredbama članka 47a. stavak (6) Zakona je propisano da pravo na zamjenski stan nema vlasnik koji je primio strano državljanstvo, a u postupku je nepobitno utvrđeno da apelantica ima državljanstvo Republike Srbije (ranije SFRJ), što ona i ne osporava u prizivu, niti u tužbenim navodima, pa se zbog tog razloga nije moglo udovoljiti zahtjevu. Sukladno svemu navedenom, Kantonalni sud je zaključio da tužbeni navodi nisu utemeljeni i nisu mogli utjecati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, kao i da osporenim i prvostupanjskim rješenjem nije povrijeđen zakon na apelantičinu štetu, pa je, sukladno odredbama članka 36. st. 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima (u daljnjem tekstu: ZUS), odlučeno kao u izreci presude.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

17. Apelantica smatra da joj je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija) i pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju. Apelantica smatra da su osporene odluke rezultat proizvoljne primjene materijalnog prava, konkretno članka 47a. stavak (6) Zakona, čija je posljedica kršenje apelantičinog prava na imovinu, pri čemu tijela uprave i Kantonalni sud nisu uzeli u obzir Sporazum o sukcesiji bivše SFRJ. Smatra da je proizvoljnom primjenom odredbe članka 47a. stavak (6) Zakona diskriminirana, jer ona nije birala državljanstvo, već je i prije rata živjela u istom mjestu, u Zrenjaninu, te da je bila državljanka bivše SFRJ, a nakon raspada te države dobila je novo državljanstvo prema mjestu prebivališta. Potom, navodi da su Pavle Stefanović i njegova supruga, oboje iz Vršca, 1947. godine kupili stambenu zgradu u Čekaluša čikmi broj 3 u koju se nikada nisu uselili, jer je kuća već bila useljena, te da je kuća 1960. godine nacionalizirana, a da je Pavlu, Sretenu i Slobodanu Stefanoviću ostavljen po jedan stan u vlasništvo na kojem je bilo konstituirano stanarsko pravo u korist drugih osoba. Ističe da su svi iz Republike Srbije, uključujući i apelanticu koja je to uvijek i bila, te naglašava da ona nije primila strano državljanstvo, nego da je dobila državljanstvo po rođenju. Navodi da joj zamjenski stanovi nisu dodijeljeni, niti joj je isplaćena bilo kakva naknada umjesto toga. Predlaže da se, zbog svega navedenog, utvrdi povreda prava na koja se pozvala, te da joj se isplati naknada na ime nematerijalne štete u iznosu od 1.800,00 KM zbog nepravodobnog donošenja odluke o dodjeli zamjenskih stanova.

b) Odgovor na apelaciju

18. Kantonalni sud je naveo da ne stoje prigovori iz apelacije da je u ovom predmetu prekršeno pravo na pravično suđenje i pravo na imovinu, jer je osporena presuda donesena sukladno materijalnim i procesnim zakonima, te pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, uz prijedlog da se apelacija odbije kao neutemeljena.

19. Ministarstvo prostornog uređenja je ostalo pri stajalištu iznesenom u osporenoj odluci da apelantica ne ispunjava uvjete propisane relevantnim odredbama Zakona, te da osporenom odlukom navedenog tijela nisu prekršena prava na koja se apelantica neutemeljeno pozvala u apelaciji. Predloženo je da se apelacija odbije kao neutemeljena.

20. Služba za stambena pitanja je u odgovoru na apelaciju ukazala na odluku Ustavnog suda Federacije BiH broj U-3/09 u kojoj je utvrđeno da je Zakonom, u dijelovima koji se odnose na obveze jedinica lokalne samouprave, povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Općine Stari Grad i Općine Novo Sarajevo, jer u postupku nije postupljeno sukladno članku 4. točka 6. Europske povelje o lokalnoj samoupravi i članku 56. stavak 2. Zakona o načelima lokalne samouprave u FBiH. Budući da Parlament FBiH u razdoblju od šest mjeseci od objave odluke nije usuglasio Zakon na način određen citiranom odlukom Ustavnog suda FBiH, prestala je primjena materijalnog propisa po osnovi kojeg su se rješavali zahtjevi za utvrđivanje prava na dodjelu zamjenskih stanova, tako da je nastala pravna praznina zbog koje trenutačno nije moguće rješavati zahtjeve za dodjelu zamjenskih stanova za nacionalizirane stanove.

V. Relevantni propisi

21. U **Zakonu o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo** ("Službene novine FBiH" br. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 36/06, 45/07-O.U.S., 72/08, 23/09-ispravak i 5/10 O.U.S.) relevantne odredbe glase:

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim zakonom uređuju se uvjeti i način prodaje stanova na kojima postoji stanarsko pravo, zajedno sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, te način određivanja cijene stana i prestanak stanarskog prava.

Članak 47.

(1) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na otkup stanova u privatnom vlasništvu koji nisu nacionalizirani, a na kojima je stečeno stanarsko pravo.

(2) Pravo na kupnju stana prema odredbama ovog Zakona ima i nositelj stanarskog prava na nacionaliziranom i konfiskovanom stanu, s tim da se bivšem vlasniku dodjeljuje drugi odgovarajući stan s pravom uknjižbe prava vlasništva u zemljišnim knjigama.

(3) Ukoliko bivši vlasnik nije živ, pravo na dodjelu odgovarajućeg stana ima njegov nasljednik prvog reda.

(4) Odgovarajućim stanom, u smislu ovog Zakona, smatra se stan koji se nalazi u istoj općini kao i nacionalizirani stan i koji je veličine koja odstupa do +/-10% od veličine nacionaliziranog stana.

Članak 47a.

(1) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema bivši vlasnik kojem je za nacionalizirani stan isplaćena naknada ili su mu u zamjenu za nacionalizirani stan dane druge stvari i prava.

(2) Smatra se da je bivšem vlasniku isplaćena naknada ako je naknada isplaćena na temelju zakona u kojem je definirana terminom "pravična".

(3) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema ni bivši vlasnik kojem je stan oduzet na temelju presude zbog kaznenog djela, ako je stan stečen izvršenjem tog kaznenog djela.

(4) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema ni bivši vlasnik koji je za nacionalizirani stan obeštećen na temelju međudržavnog ugovora.

(5) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema ni bivši vlasnik koji je stekao stanarsko pravo na stanu u državnom vlasništvu na teritoriju država nastalih iz bivše SFRJ ili ga je otkupio sukladno odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo.

(6) Pravo na zamjenski stan nema vlasnik koji je primio strano državljanstvo.

22. **Odluka o ratifikaciji Sporazuma o pitanjima sukcesije** ("Službeni glasnik BiH" – Međunarodni ugovori broj 10/01) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 1.

Ratificira se Sporazum o pitanjima sukcesije potpisan u Beču, 29. lipnja 2001. godine na engleskom jeziku, po dobijenoj suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na temelju Odluke PSBiH broj 56/01 od 24. listopada 2001. godine.

Članak 3.

Niže navedeni Aneksi utvrđuju uvjete pod kojima se rješava predmet svakog Aneksa:

Aneks G: Privatno vlasništvo i stečena prava.

Aneks G
Privatno vlasništvo i stečena prava

Članak 1.

Privatno vlasništvo i stečena prava građana i drugih pravnih osoba bivše SFRJ će biti zaštićena od strane država nasljednica sukladno odredbama ovog aneksa.

Članak 2.

(1) (a) Prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi nasljednici i na koju su građani ili druge pravne osobe imali pravo 31. prosinca 1990. će biti priznata, zaštićena i vraćena od strane te države sukladno uspostavljenim standardima i normama međunarodnog prava i neovisna od nacionalnosti, državljanstva, mjesta boravka ili domicila tih osoba. Ovo će obuhvaćati osobe koje nakon 31. prosinca 1990. stječu državljanstvo ili uspostavljaju mjesto boravka ili domicila u drugoj državi koja nije država nasljednica. Osobe koje nisu u stanju ostvariti takva prava će imati pravo na obeštećenje sukladno normama građanskog i međunarodnog prava.

VI. Dopustivost

23. Sukladno članku VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacijsku nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmetom spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

24. Sukladno članku 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi učinkoviti pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnositelj apelacije primio odluku o posljednjem učinkovitom pravnom lijeku kojeg je koristio.

a) Dopustivost u odnosu na navode o kršenju članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju

25. Prije ispitivanja dopustivosti dijela apelacije koji se odnosi na navode o povredi prava na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, Ustavni sud je pošao od odredaba članka 18. stavak 3. točka h) Pravila Ustavnog suda.

Članak 18. stavak 3. tačka h) Pravila Ustavnog suda glasi:

Apelacija nije dopustiva i ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

h) apelacija je ratione materiae inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine;

26. Apelantica osporava presudu Kantonalnog suda, smatrajući da je tom presudom povrijeđeno njezino pravo na imovinu. S tim u svezi, Ustavni sud ističe da članak II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju štite samo postojeće vlasništvo (vidi, Europski sud za ljudska prava *Marckx protiv Belgije*, presuda od 13. lipnja 1979. godine, Serija A-31, stavak 50), a ne i pravo na stjecanje vlasništva (vidi, *Slivenko i drugi vs. Latvija* (dec.) [GC], broj 48321/99, ECHR 2002-II, stavak 121, i *Kopecký vs. Slovačka* [GC], 44912/98, ECHR 2004-IX, stavak 35(b)). Sukladno tome, Ustavni sud podsjeća da su navedeni članci Ustava Bosne i Hercegovine i Europske konvencije primjenjivi samo na postupke koji imaju za predmet spora imovinu, a ne postupke u kojima apelant nastoji sebi osigurati pravo na stjecanje imovine (vidi, između ostalih, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj *AP 3477/12* od 14. listopada 2015. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba). U konkretnom slučaju predmet upravnog spora pred Kantonalnim sudom jeste apelantičin zahtjev da se poništi rješenje Ministarstva u predmetu dodjele zamjenskog stana. Sukladno navedenom, stan koji bi eventualno trebao biti dodijeljen apelantici u vlasništvo ne predstavlja postojeću apelantičinu imovinu, niti je ona na temelju relevantnih propisa mogla imati "legitimno očekivanje" da će ga steći. Takav stan može eventualno predstavljati buduću imovinu, jer je apelantica očekivala da će steći pravo na dodjelu zamjenskog stana. Međutim, pravo na dodjelu stana u vlasništvo nije zaštićeno člankom II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, jer se navedenom odredbom ne štiti buduća imovina, pa je apelacija u tom dijelu *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

27. Sukladno navedenom, a imajući u vidu odredbu članka 18. stavak (3) točka h) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavni sud je u odnosu na apelantičino pravo na imovinu iz članka II/3.(k) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju odbacio kao nedopuštenu, jer je inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

b) Dopustivost u odnosu na navode o kršenju prava iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije

28. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je Presuda Kantonalnog suda broj 09 0 U 009008 10 U od 4. ožujka 2013. godine protiv koje nema drugih učinkovitih pravnih lijekova mogućih prema zakonu, a apelacija je podnesena 18. ožujka 2013. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija u tom dijelu ispunjava i uvjete iz članka 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki drugi formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neutemeljena.

29. Imajući u vidu odredbe članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija u tom dijelu ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

30. Apelantica pobija navedene odluke, tvrdeći da su tim odlukama povrijeđena njezina prava iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije. Usto, iako to apelantica nije eksplicitno navela, iz navoda apelacije proizlazi da apelantica ukazuje i na kršenje prava na suđenje "u razumnom roku" kao segmentu prava na pravično suđenje.

Pravo na pravično suđenje

31. Članak II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sve osobe na teritoriju Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i temeljne slobode iz ovog članka stavak 2, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i kривičnim stvarima, i druga prava vezana za krivične postupke.

32. Članak 6. Europske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred neovisnim i nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom.

33. U svezi sa primjenjivošću članka 6. stavak 1. Europske konvencije, Ustavni sud zapaža da je apelantica predmetni upravni postupak pokrenula pozivajući se na Zakon, tražeći dodjelu zamjenskog stana za nacionalizirane nekretnine svoga umrlog djeda, iz čega slijedi da se predmetni postupak ticao apelantičinih građanskih prava, što upućuje na zaključak da je članak 6. stavak 1. Europske konvencije primjenjiv u konkretnom slučaju.

34. Apelantica smatra da su osporene odluke rezultat proizvoljne primjene prava, konkretno odredbe članka 47a. stavak (6) Zakona, jer kako apelantica tvrdi, ona nije birala državljanstvo, jer je i prije rata stanovala i živjela u Zrenjaninu i imala državljanstvo SFRJ, a poslije njezinog raspada dobila je državljanstvo koje joj pripada po mjestu prebivališta.

35. U svezi sa ključnim apelantičinim prigovorima, Ustavni sud ukazuje na to da, prema praksi Europskog suda i Ustavnog suda, zadaća ovih sudova nije da preispituju zaključke redovitih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog i procesnog prava (vidi, Europski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. lipnja 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan supstituirati redovite sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je, općenito, zadatak redovitih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Europski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. svibnja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadaća Ustavnog suda je ispitati jesu li, eventualno, povrijeđena ili zanemarena ustavna prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na učinkovit pravni lijek i dr.), te je li primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

36. Ustavni sud će se, dakle, iznimno upustiti u ispitivanje načina na koji su nadležni sudovi utvrđivali činjenice i na tako utvrđene činjenice primijenili pozitivnopravne propise kada je očigledno da je u određenom postupku došlo do proizvoljnog postupanja redovitog suda kako u postupku utvrđivanja činjenica, tako i primjene relevantnih pozitivnopravnih propisa (vidi, Ustavni sud, Odluka broj *AP 311/04* od 22. travnja 2005. godine, stavak 26). U kontekstu navedenog Ustavni sud podsjeća i da je u više svojih odluka ukazao da očigledna proizvoljnost u primjeni relevantnih propisa nikada ne može voditi ka pravičnom postupku (vidi, Ustavni sud, Odluka broj *AP 1293/05* od 12. rujna 2006. godine, točka 25. i dalje, i, *mutatis mutandis*, Europski sud, *Anđelković protiv Srbije*, presuda od 9. travnja 2013. godine, točka 24). Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud će u konkretnom slučaju, obzirom na pitanja koja apelantica postavlja, ispitati jesu li osporene odluke utemeljene na proizvoljnoj primjeni materijalnog prava.

37. Krećući se u granicama apelacijskih prigovora, u smislu članka 31. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud podsjeća da je izmjenama i dopunama Zakona, i to člankom 47, omogućeno da nositelj stanarskog prava na takvom stanu otkupi stan koji je nacionaliziran, pri čemu bivši vlasnik stana, u slučaju ispunjavanja propisanih uvjeta, stječe pravo na dodjelu odgovarajućeg zamjenskog stana. Sukladno članku 47. stavak (3) Zakona, pravo na dodjelu zamjenskog stana ima vlasnik nacionaliziranog stana, odnosno njegov zakonski nasljednik prvog reda, ukoliko vlasnik nije živ. Ustavni sud, dalje, podsjeća da odredbe članka 47a. Zakona propisuju tko nema pravo na dodjelu zamjenskog stana, pa je tako stavkom (6) citiranog članka propisano da "pravo na zamjenski stan nema vlasnik koji je primio strano državljanstvo". U takvim činjeničnim i pravnim okolnostima Ustavni sud zapaža da se u predmetnom postupku raspravljalo isključivo o tome ispunjava li apelantica uvjete za dodjelu odgovarajućeg zamjenskog stana zbog činjenice da je nositelju stanarskog prava na nacionaliziranom stanu Zakonom omogućen otkup stana. Dakle, u konkretnom slučaju se nije raspravljalo o povratu nacionalizirane imovine apelantičinog djeda, niti je apelantica takav zahtjev uputila tijelima uprave, niti je eventualno tražila isplatu pravične naknade za oduzetu imovinu, već se tijekom postupka, sukladno zahtjevu kojim je apelantica tražila dodjelu zamjenskog stana, raspravljalo isključivo ispunjava li apelantica za to uvjete propisane Zakonom.

38. Dakle, Ustavni sud zapaža da je osporenim odlukama odbijen apelantičin zahtjev za dodjelu zamjenskog stana, jer su tijela uprave i redoviti sud bili suglasni da apelantica ne ispunjava uvjete za dodjelu zamjenskog stana propisane stavkom (6) članka 47a. Zakona, zato što apelantica nema državljanstvo BiH, niti ga je ikada imala, niti apelantica tu činjenicu osporava, pa su upravo ti razlozi bili odlučujući da tijela uprave i redoviti sud odbiju apelantičin zahtjev za dodjelu zamjenskog stana. U svezi sa uvjetom iz članka 47. stavak (3) Zakona, koji apelantica predmetnom apelacijom i ne osporava, Ustavni sud zapaža da su tijela uprave bila jasna da se apelantica ne ubraja u krug nasljednika prvog reda (bračni drug i djeca), a Kantonalni sud u tom pravcu nije bio najjasniji, ostavljajući u tom dijelu obrazloženje nedorečenim, pa će se Ustavni sud zbog tog razloga u nastavku obrazloženja dotaći i tog zakonskog ograničenja.

39. Prije nego što se upusti u analizu ključnog apelantičinog prigovora, Ustavni sud podsjeća na neka stajališta Europskog suda u kontekstu prava na imovinu i zahtjeva koji se tiču restitucije i prava države ugovornice da vrlo fleksibilno kreira

zakonski okvir kojim se isključuju određene kategorije vlasnika iz dodjeljivanja prava. Tako je Europski sud u citiranoj presudi *Kopecký vs. Slovačka* usvojio stajalište da se članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju ne može tumačiti tako da državama ugovornicama nameće bilo kakvu obvezu da vrate imovinu koja im je prenesena prije nego što su ratificirale Konvenciju. Isto tako, člankom 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju nije nametnuto bilo kakvo ograničenje slobode države ugovornice da određuje opseg restitucije i imovine i da bira uvjete pod kojima su suglasne vraćati imovinska prava bivših vlasnika (vidi, Europski sud, *Janter v. Slovačka*, broj 39050/97, stavak 34, 4. ožujak 2003. godine). Treba naglasiti da države ugovornice uživaju dosta fleksibilnosti u svezi sa isključivanjem određenih kategorija bivših vlasnika iz dodjeljivanja takvih prava. U slučajevima u kojima su određene kategorije vlasnika isključene na ovaj ili onaj način njihovi restitucijski zahtjevi ne mogu predstavljati osnovu za legitimno očekivanje koje bi prizvalo zaštitu članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju (vidi, Europski sud, *Gratzinger i Gratzingerova v. Češka Republika* (dec.) (GC) broj 39794/98, stavak 69, 2002-VII).

40. Dovodeći navedene standarde u svezu sa konkretnom pravnom i činjeničnom situacijom, Ustavni sud smatra da bi oni, *mutatis mutandis*, mogli biti primjenjivi u smislu pravnog shvaćanja Europskog suda da države, u načelu, uživaju široko polje slobodne procjene u izboru metoda i mjera kojima nastoje postići legitiman cilj, a posebice kada su u pitanju značajne ekonomske i socijalne promjene.

41. U svezi sa apelantičinim prigovorom da ona nije mogla primiti strano državljanstvo, jer je rođena i živi na području Republike Srbije, pri nespornoj činjenici da nije državljanka BiH, sugerirajući na nejasnoću zakonske norme, Ustavni sud podsjeća da, kao što je već naglašeno, zakonodavac uživa široko polje slobode prilikom donošenja zakonskih rješenja o pitanjima u svezi s isključivanjem određenih kategorija osoba iz dodjeljivanja određenih prava. U konkretnom slučaju zakonodavac je odredbama članka 47a. Zakona propisao niz ograničenja koja vlasnicima nacionaliziranih stanova ne dozvoljavaju dodjelu zamjenskog stana, a jedno od tih ograničenja jeste u svezi sa državljanstvom BiH. Polazeći od navedenih standarda, Ustavni sud smatra da je zakonodavac prilikom donošenja ovakvog zakonskog ograničenja imao legitimni cilj da zamjenski stan, pod određenim uvjetima, osigura isključivo za državljane BiH i u tom segmentu Ustavni sud ne uočava ništa neprihvatljivo. U svezi sa apelantičinim prigovorom da su tijela uprave i Kantonalni sud proizvoljno primijenili i protumačili odredbu članka 47a. stavak (6), Ustavni sud podsjeća da je u nadležnosti tijela uprave i redovitih sudova da tumače relevantne propise koje primjenjuju prilikom odlučenja, a imajući u vidu sadržaj odredbe članka 47a. stavak (6) Zakona, ne uočava da su tijela uprave i Kantonalni sud prilikom odlučenja proizvoljno protumačili i primijenili citiranu odredbu na apelantičinu štetu, niti da je apelantica primjenom te odredbe na bilo koji način diskriminirana. S druge strane, u svezi sa ograničenjem koje proizlazi iz članka 47. stavak (3) Zakona, budući da Kantonalni sud u svojoj odluci, kao konačnoj odluci u konkretnoj pravnoj stvari, u tom dijelu nije bio najprecizniji (u smislu usvajanja eksplicitnog stajališta ubraja li se apelantica u prvi nasljedni red), Ustavni sud smatra da je svrsishodno da na ovom mjestu podrži stajalište tijela uprave koja su u tom dijelu, za razliku od Kantonalnog suda, jasno navela da se apelantica ne ubraja u krug nasljednika prvog nasljednog reda. Navedeno stoga što se radi o jasnoj zakonskoj odredbi koja ne ostavlja prostora za nedoumice i ekstenzivno tumačenje i koju su tijela uprave protumačila na način koji ne ostavlja dojam proizvoljnosti.

42. Usto, Ustavni sud posebno naglašava da predmetni postupak suštinski ne pokreće pitanje denacionalizacije i povrata nacionalizirane imovine, odnosno imovine uopće, u smislu članka 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju (vidi dopustivost ove odluke u kontekstu prava na imovinu). Ustavni sud naglašava da će se pitanje povrata imovine, odnosno dodjele pravične naknade, suštinski moći riješiti tek nakon što Bosna i Hercegovina donese zakon kojim će se regulirati uvjeti i način vraćanja imovine ili adekvatne naknade za imovinu oduzetu u postupku nacionalizacije, konfiskacije ili sl. Ustavni sud, također, podsjeća da to pitanje do sada sustavno još uvijek nije riješeno na razini BiH i da još ne postoji zakonska osnova za vraćanje oduzete imovine, uz poseban naglasak da se u okolnostima konkretnog slučaja nije moglo ni očekivati da se to pitanje riješi putem relevantnih odredaba Zakona koji regulira pitanje otkupa stanova na kojima je konstituirano stanarsko pravo. Usto, Ustavni sud podsjeća, ne prejudicirajući nikakva buduća zakonska rješenja ovog pitanja u kontekstu eventualnih novih propisa u FBiH, da je izmjenama i dopunama Zakona o stvarnim pravima RS (kao drugog entiteta Bosne i Hercegovine) iz 2011. godine omogućeno RS da nacionalizirane nekretnine na području tog entiteta uknjiži na svoje ime i da njima raspolaže i da ih prodaje, bez zakonskog rješenja i mogućnosti da se ta imovina vrati njihovim vlasnicima ili zakonskim nasljednicima, odnosno da im se za to isplati adekvatna naknada.

43. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud ne nalazi proizvoljnost u primjeni materijalnog prava, niti u činjenicama predmeta nalazi bilo što što bi ukazivalo da je u predmetnom postupku okončanom osporenim odlukama došlo do kršenja apelantičinog prava na pravično suđenje.

44. U svezi sa apelantičinim pozivanjem na Sporazum o pitanjima sukcesije koji su, prema apelantičinom mišljenju, tijela uprave i Kantonalni sud trebali razmatrati prilikom odlučenja, Ustavni sud zapaža da se tijela uprave i Kantonalni sud o ovom prigovoru nisu očitovali. Ustavni sud iz raspoloživih dokaza primjećuje da je identičan prigovor apelantica iznijela u tužbi Kantonalnom sudu, koji se očito o prigovoru nije izjasnio, što svakako jeste propust Kantonalnog suda, budući da se radi o relevantnom prigovoru koji je trebao zaslužiti pozornost Kantonalnog suda. Stoga, u odsustvu obrazloženja Kantonalnog suda, Ustavni sud smatra da je svrsishodno da se o ovom prigovoru izjasni. Naime, Ustavni sud podsjeća da članak 2. Aneksa G Sporazuma o sukcesiji propisuje da će prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi nasljednici i na koju su građani ili druge pravne osobe imale pravo 31. prosinca 1990. biti priznata, zaštićena i vraćena od te države sukladno uspostavljenim standardima i normama međunarodnog prava i neovisno od nacionalnosti, državljanstva, mjesta boravka ili domicila tih osoba. U svezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je predmetom ovog upravnog spora zahtjev da se apelantici dodijeli zamjenski stan kao kompenzacija za pravo otkupa nacionaliziranog stana omogućeno Zakonom od nositelja stanarskog prava. Stoga, prema ocjeni Ustavnog suda, sporno pitanje dodjele zamjenskog stana, u smislu zakonskog rješenja koje je propisano Zakonom, ne ulazi u opseg imovine koju štiti članak 1. Protokola broj 1 uz Europsku konvenciju, niti se to pitanje uopće ubraja u opseg Sporazuma o sukcesiji na način na koji apelantica sugerira, niti je apelantica 31. prosinca 1990. godine imala stečeno pravo na dodjelu zamjenskog stana, da bi se na navedeni Sporazum opravdano mogla pozvati. Ustavni sud posebice naglašava da se staro (oduzeto) imovinsko pravo može potraživati tek kada država donese propise koji uspostavljaju pravo na povrat, te propiše uvjete kojima se to "legitimno očekivanje" može ostvariti, jer imovina ne postoji sve dok se nad njom ne uspostavi potraživanje. Budući da je izmjenama i dopunama Zakona iz 2008. godine omogućeno pravo dodjele zamjenskog stana vlasnicima nacionaliziranih stanova, pod određenim uvjetima, koje apelantica, a ni njezini zakonski

prednici ne ispunjavaju, apelantičino pozivanje na Sporazum o sukcesiji u kontekstu ovog predmeta Ustavni sud smatra neutemeljenim.

45. U svezi sa apelantičinim prigovorima kojim sugerira i kršenje prava na pravično suđenje u segmentu suđenja "u razumnom roku", Ustavni sud zapaža da je predmetni postupak ukupno trajao četiri godine i četiri mjeseca. Ustavni sud zapaža da je apelantica 20. siječnja 2009. godine podnijela zahtjev prvostupanjskom tijelu uprave, koji je u lipnju 2009. godine zatražio od apelantice da dostavi relevantnu dokumentaciju neophodnu za postupanje po zahtjevu. Budući da je apelantica propustila u ostavljenom roku upotpuniti zahtjev relevantnom dokumentacijom, prvostupanjsko tijelo je obavijestilo apelanticu da je razlog zbog kojeg navedeno tijelo nije moglo pravodobno odlučiti o podnesenom zahtjevu upravo apelantičin propust da dostavi traženu dokumentaciju. Odlučujući u ponovnom postupku nakon što je apelantica u prosincu 2009. godine izjavila priziv drugostupanjskom tijelu uprave, o apelantičinom zahtjevu je odlučeno u travnju 2010. godine, a o prizivu na to rješenje u svibnju 2010. godine. Dakle, Ustavni sud zapaža da je postupak pred tijelima uprave trajao jednu godinu i pet mjeseci, pri čemu je jednim dijelom tome doprinijela i sama apelantica, jer je propustila zahtjev potkrijepiti relevantnim dokazima i nakon zahtjeva prvostupanjskog tijela. U navedenom kontekstu Ustavni sud podsjeća da je apelantica tek na zahtjev Ustavnog suda dostavila kompletne dokaze (osporena rješenja su bila nekompletna) po kojima se moglo postupiti. Ustavni sud, dalje, zapaža da je Kantonalni sud o apelantičinoj tužbi odlučio presudom u ožujku 2013. godine (nakon dvije godine i deset mjeseci od donošenja drugostupanjskog rješenja), što, gledano izdvojeno, jeste nešto dulje razdoblje, ali Ustavni sud podsjeća da duljinu postupka uvijek promatra u cjelini. Dakle, ocjenjujući postupak u cjelini u kontekstu apelantičinog ponašanja i njezinog doprinosa duljini trajanja predmetnog postupka u njegovoj početnoj fazi, Ustavni sud i ove, tek paušalne, apelantičine prigovore smatra neutemeljenim.

46. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud, ipak, smatra da je Kantonalni sud u obrazloženju svoje odluke, kao konačne odluke u predmetnom upravnom postupku, dao relevantne, jasne i detaljne razloge u pogledu primjene odredaba Zakona, te smatra da su osporene odluke donesene u razumnom roku, čime su ispoštovane garancije prava na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije.

47. Stoga, Ustavni sud smatra da nije povrijeđeno apelantičino pravo na pravično suđenje iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije.

48. Obzirom na to da Ustavni sud nije utvrdio kršenje prava na pravično suđenje u segmentu suđenja "u razumnom roku", nisu ispunjeni uvjeti da Ustavni sud razmatra apelantičin zahtjev za naknadu na ime nematerijalne štete.

VIII. Zaključak

49. Ustavni sud zaključuje da osporenim odlukama nije došlo do kršenja članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 1. Europske konvencije, budući da su tijela uprave i Kantonalni sud odbili apelantičin zahtjev za dodjelu zamjenskog stana zbog neispunjavanja uvjeta propisanih Zakonom, koje je zakonodavac propisao u okviru svog širokog polja slobodne procjene u izboru mjera i ograničenja kojima nastoji postići legitiman cilj, pri čemu se primjena i tumačenje materijalnog prava ne čine proizvoljnim, niti na apelantičinu štetu, te kada su upravni postupak i upravni spor trajali dulje od četiri godine, čemu je jednim dijelom doprinijela i sama apelantica.

50. Na temelju članka 18. stavak (3) točka h) i članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

51. Prema članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Ćeman, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП 1099/13**, рјешавајући апелацију **Марице Приљева**, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 став (3) тачка х), члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

Мирсад Ћеман, предсједник
Мато Тадић, потпредсједник
Златко М. Кнежевић, потпредсједник
Валерија Галић, судија
Миодраг Симовић, судија
Сеада Палаврић, судија
на сједници одржаној 12. јануара 2016. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација **Марице Приљева** поднесена против Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву број 09 0 У 009008 10 У од 4. марта 2013. године, Рјешења Федералног министарства просторног уређења Сарајево број УПИИ/05-23-5-25/10 од 20. маја 2010. године и Рјешења Службе за управу за стамбене послове Општине Центар Сарајево број 03-23-368/09 од 7. априла 2010. године у односу на члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члан 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Одбацује се као недопуштена апелација **Марице Приљева** поднесена против Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву број 09 0 У 009008 10 У од 4. марта 2013. године, Рјешења Федералног министарства просторног уређења Сарајево број УПИИ/05-23-5-25/10 од 20. маја 2010. године и Рјешења Службе за управу за стамбене послове Општине Центар Сарајево број 03-23-368/09 од 7. априла 2010. године у односу на члан II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода због тога што је *ratione materiae* инкомпатибилна са Уставом Босне и Херцеговине.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. Марица Приљева (у даљњем тексту: апеланткиња) из Зрењанина - Република Србија, коју заступа Сенија Поропат, адвокат из Вогошће, поднијела је 18. марта 2013. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 09 0 У 009008 10 У од 4. марта 2013. године, Рјешења Федералног министарства просторног уређења Сарајево (у даљњем тексту: Министарство просторног уређења) број УПИИ/05-23-5-23/10 од 20. маја 2010. године и Рјешења Службе за управу за стамбене послове Општине Центар Сарајево (у

даљњем тексту: Служба за стамбене послове) број 03-23-368/09 од 7. априла 2010. године.

2. На захтјев Уставног суда, апеланткиња је поднеском од 23. септембра 2015. године допунила апелацију траженом документацијом.

II. Поступак пред Уставним судом

3. На основу члана 23 став (2) Правила Уставног суда, од Кантоналног суда, Министарства просторног уређења и Службе за стамбене послове затражено је 25. јуна 2015. године да доставе одговоре на апелацију.

4. Кантонални суд, Министарство просторног уређења и Служба за стамбене послове доставили су одговоре на апелацију од 2. до 7. јула 2015. године.

III. Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произилазе из навода апелације и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин:

6. Апеланткиња је 20. јануара 2009. године, као насљедница иза умрлог дједа Павла Стефановића, поднијела захтјев Служби за стамбене послове за додјелу замјенских станова за национализоване станове који се налазе у Сарајеву, у Чекалуша чикми број 3 (у даљњем тексту: предметне непокретности), све у складу са Законом о измјенама и допунама Закона о продаји станова на којима постоји станарско право (у даљњем тексту: Закон).

7. Пошто уз поднесени захтјев нису били достављани релевантни докази, Служба за стамбене послове је 19. јуна 2009. године дописом од апеланткиње затражила да допуни захтјев релевантним доказима.

8. Будући да апеланткиња није поступила по наведеном допису, а законски рок за рјешавање захтјева је истекао, Служба за стамбене послове је, у складу са чланом 293 Закона о управном поступку ФБиХ (у даљњем тексту: ЗУП), обавијестила апеланткињу да је недостављање релевантне документације разлог због којег захтјев није ријешен у року који је предвиђен законом.

9. Апеланткиња је 25. децембра 2009. године поднијела жалбу другостепеном органу, који је Рјешењем број УПИИ/05-23-5-25/10 наложио првостепеном органу да апеланткињин захтјев ријеши у року од 15 дана од дана пријема цитираног рјешења.

10. Поступајући по налогу другостепеног органа, Служба за стамбена питања је донијела Рјешење број 03-23-368/09 од 7. априла 2010. године којим је апеланткињин захтјев у цијелости одбијен.

11. Служба за стамбена питања је на основу расположивих доказа у спису утврдила да су предметне непокретности, које су национализоване, припадале сувласницима Павлу, Сретену и Слободану Стефановићу. Даље је, на основу спроведених доказа, утврђено да је Павле Стефановић, апеланткињин дјед, преминуо 1962. године, да је апеланткиња кћерка Слободана и Меланије Стефановић, те да је апеланткиња држављанка Републике Србије.

12. Сходно таквом чињеничном утврђењу, првостепени орган се позвао на одредбу члана 47 Закона која прописује да, уколико бивши власник национализованог или конфискованог стана више није жив, право на додјелу замјенског стана има његов насљедник првог насљедног реда, а чланом 10 Закона о насљеђивању регулисано је ко су ти насљедници (брачни друг и дјеца). Даље, Служба за стамбене послове се позвала на одредбу члана 47а. став (6) Закона којом је прописано да право на додјелу замјенског стана нема бивши власник који је примио страно држављанство. Будући да је током поступка утврђено да апеланткиња није насљедница првог насљедног реда Павла Стефановића, те да има држављанство друге државе, првостепени орган управе је закључио да апеланткиња не испуњава услове прописане Законом.

13. Рјешењем Министарства просторног уређења број УПИИ/05-23-5-25/10 од 20. маја 2010. године одбијена је апеланткињина жалба изјављена против рјешења Службе за стамбена питања. У образложењу рјешења је наведено да је увидом у спис предмета утврђено да је првостепени орган потпуно и правилно утврдио чињенично стање, те правилно примијенио одредбе материјалног права, и то члана 47 став 2 и члана 47а. став 6 Закона, када је утврдио да апеланткиња не испуњава услове прописане законом за додјелу замјенских станова, зато што је држављанка Србије и што није насљедница првог насљедног реда.

14. Одлучујући о апеланткињиној тужби поднесеној ради поништења другостепеног Рјешења број УПИИ/05-23-5-25/10 од 20. маја 2010. године Федералног министарства, Кантонални суд је Пресудом број 09 0 У 009008 10 У од 4. марта 2013. године тужбу одбио.

15. Увидом у расположиве доказе у спису Кантонални суд је утврдио да је апеланткиња у јануару 2009. године првостепеном органу поднијела захтјев за додјелу замјенских станова за националоване станове уписане у зк.ул.бр. LVI/143 к.о. Сарајево, означене као к.ч. број 277, кућа са кућиштем и двориштем, површине 407 м^2, са правом располагања Општине Центар Сарајево, који су национализовани од апеланткињиног дједа Павла Стефановића. Даље је утврђено да је апеланткињин дјед умро 23. септембра 1962. године у Вршцу (Република Србија), затим, да је апеланткиња рођена у Вршцу 25. марта 1937. године, а да је апеланткињин отац Слободан Стефановић, син Павла Стефановића, умро 7. фебруара 1990. године. Током поступка је, такође, извршен увид у рјешење о насљеђивању иза умрлог апеланткињиног оца Слободана Стефановића према коме су за његове законске насљеднике одређени апеланткиња и Страхиња Стефановић са по ½ дијела непокретности – посебни дио, и то трособан стан, својина апеланткињиног оца, који је изузет од национализације и који није предмет поднесеног захтјева, што апеланткиња не оспорава.

16. У контексту таквог чињеничног стања Кантонални суд се позвао на одредбу члана 47 став (3) Закона која прописује да право на додјелу одговарајућег замјенског стана за национализовани имају насљедници првог насљедног реда бившег власника стана уколико он није жив. Кантонални суд се у образложењу позвао на одредбе чл. 9 и 10 Закона о насљеђивању, које прописују да су насљедници првог насљедног реда потомци и брачни друг умрлог, односно његова дјеца и брачни друг, а да одредба члана 11 наведеног закона прописује да по праву представљања дио заоставштине који би припао раније умрлом дјетету да је надживјело оставиоца насљеђују његова дјеца, унучад оставиоца, на једнаке дијелове, а ако је неко од унучади умрло прије оставиоца, дио који би њему припао да је био жив у тренутку смрти оставиоца насљеђују његова дјеца, праунучад оставиоца, на једнаке дијелове и тако редом, све док има потомака оставиоца. Међутим, како је истакао Кантонални суд, одредбама члана 47а. став (6) Закона је прописано да право на замјенски стан нема власник који је примио страно држављанство, а у поступку је неспорно утврђено да апеланткиња има држављанство Републике Србије (раније СФРЈ), што она и не оспорава у жалби, нити у тужбеним наводима, па се због тог разлога није могло удовољити захтјеву. Сходно свему наведеном, Кантонални суд је закључио да тужбени наводи нису основани и нису могли да утичу на другачије рјешавање ове управне ствари,

као и да оспореним и првостепеним рјешењем није повријеђен закон на апеланткињину штету, па је, сходно одредбама члана 36 ст. 1 и 2 Закона о управним споровима (у даљњем тексту: ЗУС), одлучено као у изреци пресуде.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

17. Апеланткиња сматра да јој је оспореним одлукама повријеђено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција) и право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Апеланткиња сматра да су оспорене одлуке резултат произвољне примјене материјалног права, конкретно члана 47а. став (6) Закона, чија је посљедица кршење апеланткињиног права на имовину, при чему органи управе и Кантонални суд нису узели у обзир Споразум о сукцесији бивше СФРЈ. Сматра да је произвољном примјеном одредбе члана 47а. став (6) Закона дискриминисана, јер она није бирала држављанство, већ је и прије рата живјела у истом мјесту, у Зрењанину, те да је била држављанка бивше СФРЈ, а након распада те државе добила је ново држављанство према мјесту пребивалишта. Затим, наводи да су Павле Стефановић и његова супруга, обоје из Вршца, 1947. године купили стамбену зграду у Чекалуша чикми број 3 у коју се никада нису уселили, јер је кућа већ била усељена, те да је кућа 1960. године национализована, а да је Павлу, Сретену и Слободану Стефановићу остављен по један стан у својину на којем је било конституисано станарско право у корист других лица. Истиче да су сви из Републике Србије, укључујући и апеланткињу која је то увијек и била, те наглашава да она није примила страно држављанство, него да је добила држављанство по рођењу. Наводи да јој замјенски станови нису додијељени, нити јој је исплаћена било каква накнада умјесто тога. Предлаже да се, због свега наведеног, утврди повреда права на која се позвала, те да јој се исплати накнада на име нематеријалне штете у износу од 1.800,00 КМ због неблаговременог доношења одлуке о додјели замјенских станова.

б) Одговор на апелацију

18. Кантонални суд је навео да не стоје приговори из апелације да је у овом предмету прекршено право на правично суђење и право на имовину, јер је оспорена пресуда донесена у складу са материјалним и процесним законима, те правилно и потпуно утврђеним чињеничним стањем, уз приједлог да се апелација одбије као неоснована.

19. Министарство просторног уређења је остало при становишту изнесеном у оспореној одлуци да апеланткиња не испуњава услове прописане релевантним одредбама Закона, те да оспореном одлуком наведеног органа нису прекршена права на која се апеланткиња неосновано позвала у апелацији. Предложено је да се апелација одбије као неоснована.

20. Служба за стамбена питања је у одговору на апелацију указала на одлуку Уставног суда Федерације БиХ број У-3/09 у којој је утврђено да је Законом, у дијеловима који се односе на обавезе јединица локалне самоуправе, повријеђено право на локалну самоуправу Општине Стари Град и Општине Ново Сарајево, јер у поступку није поступљено у складу са чланом 4 тачка 6 Европске повеље о локалној самоуправи и чланом 56 став 2 Закона о начелима локалне самоуправе у ФБиХ. Будући да Парламент ФБиХ у периоду од шест мјесеци од објављивања одлуке није усагласио Закон на начин одређен цитираном одлуком Уставног суда ФБиХ, престала је примјена материјалног прописа по основу којег су се рјешавали захтјеви за утврђивање права на додјелу замјенских станова, тако да је настала правна празнина због које тренутно није могуће рјешавати захтјеве за додјелу замјенских станова за национализоване станове.

V. Релевантни прописи

21. У **Закону о продаји станова на којима постоји станарско право** ("Службене новине ФБиХ" бр. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 36/06, 45/07-О.У.С., 72/08, 23/09-исправка и 5/10 О.У.С.) релевантне одредбе гласе:

I - ОПЋЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се увјети и начин продаје станова на којима постоји станарско право, заједно са заједничким дијеловима и уређајима зграде, те начин одређивања цијене стана и престанак станарског права.

Члан 47.

(1) Одредбе овог Закона не примјењују се на откуп станова у приватном власништву који нису национализовани, а на којима је стечено станарско право.

(2) Право на купњу стана према одредбама овог Закона има и носилац станарског права на национализованом и конфискованом стану, с тим да се бившем власнику додјељује други одговарајући стан с правом укњижбе права власништва у земљишним књигама.

(3) Уколико бивши власник није жив, право на додјелу одговарајућег стана има његов насљедник првог реда.

(4) Одговарајућим станом, у смислу овог Закона, сматра се стан који се налази у истој општини као и национализовани стан и који је величине која одступа до +/- 10% од величине национализованог стана.

Члан 47а.

(1) Право на додјелу замјенског стана нема бивши власник којем је за национализовани стан исплаћена накнада или су му у замјену за национализовани стан дате друге ствари и права.

(2) Сматра се да је бившем власнику исплаћена накнада ако је накнада исплаћена на основу закона у којем је дефинирана термином "правична".

(3) Право на додјелу замјенског стана нема ни бивши власник којем је стан одузет на основу пресуде због кривичног дјела, ако је стан стечен извршењем тог кривичног дјела.

(4) Право на додјелу замјенског стана нема ни бивши власник који је за национализовани стан обештећен на основу међудржавног уговора.

(5) Право на додјелу замјенског стана нема ни бивши власник који је стекао станарско право на стану у државном власништву на територији држава насталих из бивше СФРЈ или га је откупио у складу са одредбама Закона о продаји станова на којима постоји станарско право.

(6) Право на замјенски стан нема власник који је примио страно држављанство.

22. **Одлука о ратификацији Споразума о питањима сукцесије** ("Службени гласник БиХ" – Међународни уговори број 10/01) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1.

Ратификује се Споразум о питањима сукцесије потписан у Бечу, 29. јуна 2001. године на енглеском језику, по добијеној сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на основу Одлуке ПСБиХ број 56/01 од 24. октобра 2001. године.

Члан 3.

Ниже наведени Анекси утврђују услове под којима се рјешава предмет сваког Анекса:

Анекс Г: Приватна својина и стечена права.

Анекс Г

Приватно власништво и стечена права

Члан 1.

Приватно власништво и стечена права грађана и других правних лица бивше СФРЈ ће бити заштићена од стране држава насљедница у складу са одредбама овог анекса.

Члан 2.

(1) (а) Права на покретну и непокретну имовину која се налази у држави насљедници и на коју су грађани или друга правна лица имали право 31. децембра 1990. ће бити призната, заштићена и враћена од стране те државе у складу са успостављеним стандардима и нормама међународног права и неовисна од националности, држављанства, мјеста боравка или домицила тих особа. Ово ће обухватати особе које након 31. децембра 1990. стичу држављанство или успостављају мјесто боравка или домицила у другој држави која није држава насљедница. Особе које нису у стању да остваре таква права ће имати право на обештећење у складу са нормама грађанског и међународног права.

VI. Допустивост

23. У складу са чланом VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било којег суда у Босни и Херцеговини.

24. У складу са чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме побија, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку којег је користио.

а) Допустивост у односу на наводе о кршењу члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију

25. Прије испитивања допустивости дијела апелације који се односи на наводе о повреди права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, Уставни суд је пошао од одредаба члана 18 став 3 тачка х) Правила Уставног суда.

Члан 18 став 3 тачка х) Правила Уставног суда гласи:

Апелација није допустива и ако постоји неки од сљедећих случајева:

х) апелација је ratione materiae инкомпатибилна са Уставом Босне и Херцеговине;

26. Апеланткиња оспорава пресуду Кантоналног суда, сматрајући да је том пресудом повријеђено њено право на имовину. С тим у вези, Уставни суд истиче да члан II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију штите само постојећу својину (види, Европски суд за људска права *Marckx против Белгије*, пресуда од 13. јуна 1979. године, Серија А-31, став 50), а не и право на стицање својине (види, *Slivenko и други vs. Латвија* (dec.) [GC], број 48321/99, ECHR 2002-II, став 121, и *Kopecký vs. Словачка* [GC], 44912/98, ECHR 2004-IX, став 35(б)). Сходно томе, Уставни суд подсјећа да су наведени чланови Устава Босне и Херцеговине и Европске конвенције примјењиви само на поступке који имају за предмет спора имовину, а не поступке у којима апелант настоји себи обезбиједити право на стицање имовине (види, између осталих, Уставни суд, Одлука о допустивости број *АП 3477/12* од 14. октобра 2015. године, доступна на web-страници Уставног суда www.ustavnisud.ba). У конкретном случају предмет управног спора пред Кантоналним судом јесте апеланткињин захтјев да се поништи рјешење Министарства у предмету додјеле замјенског стана. Сходно наведеном, стан који би евентуално требало да буде додијељен апеланткињи у својину не представља постојећу апеланткињину имовину, нити је она на основу релевантних прописа могла да има "легитимно очекивање" да ће га стећи. Такав стан може евентуално да представља будућу имовину, јер је апеланткиња очекивала да ће стећи право на додјелу замјенског стана. Међутим, право на додјелу стана у својину није заштићено чланом II/3к) Устава Босне и Херцеговине и чланом 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, јер се наведеном одредбом не штити будућа имовина, па је апелација у том дијелу *ratione materiae* инкомпатибилна са Уставом Босне и Херцеговине.

27. У складу са наведеним, а имајући у виду одредбу члана 18 став (3) тачка х) Правила Уставног суда, према којој ће се апелација одбацити као недопуштена уколико је *ratione materiae* инкомпатибилна са Уставом Босне и Херцеговине, Уставни суд је у односу на апеланткињино право на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију одбацио као недопуштену, јер је инкомпатибилна са Уставом Босне и Херцеговине.

б) Допустивост у односу на наводе о кршењу права из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције

28. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Кантоналног суда број 09 0 У 009008 10 У од 4. марта 2013. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону, а апелација је поднесена 18. марта 2013. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација у том дијелу испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда, јер не постоји неки други формални разлог због којег апелација није допустива, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

29. Имајући у виду одредбе члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација у том дијелу испуњава услове у погледу допустивости.

VII. Меритум

30. Апеланткиња побија наведене одлуке, тврдећи да су тим одлукама повријеђена њена права из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције. Уз то, иако то апеланткиња није експлицитно навела, из навода апелације произилази да апеланткиња указује и на кршење права на суђење "у разумном року" као сегменту права на правично суђење.

Право на правично суђење

31. Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, што укључује:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

32. Члан 6 Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом.

33. У вези са примјењивошћу члана 6 став 1 Европске конвенције, Уставни суд запажа да је апеланткиња предметни управни поступак покренула позивајући се на Закон, тражећи додјелу замјенског стана за национализоване непокретности свога умрлог дједа, из чега слиједи да се предметни поступак тицао апеланткињиних грађанских права, што упућује на закључак да је члан 6 став 1 Европске конвенције примјењив у конкретном случају.

34. Апеланткиња сматра да су оспорене одлуке резултат произвољне примјене права, конкретно одредбе члана 47а. став (6) Закона, јер како апеланткиња тврди, она није бирала држављанство, јер је и прије рата становала и живјела у Зрењанину и имала држављанство СФРЈ, а послије њеног распада добила је држављанство које јој припада по мјесту пребивалишта.

35. У вези са кључним апеланткињиним приговорима, Уставни суд указује на то да, према пракси Европског суда и Уставног суда, задатак ових судова није да преиспитују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене материјалног и процесног права (види, Европски суд, *Pronina против Русије*, одлука о допустивости од 30. јуна 2005. године, апликација број 65167/01). Наиме, Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је, уопштено, задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види, Европски суд, *Thomas против Уједињеног Краљевства*, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли су, евентуално, повријеђена или занемарена уставна права (право на правично суђење, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек и др.), те да ли је примјена закона била, евентуално, произвољна или дискриминациона.

36. Уставни суд ће се, дакле, изузетно упустити у испитивање начина на који су надлежни судови утврђивали чињенице и на тако утврђене чињенице примијенили позитивноправне прописе када је очигледно да је у одређеном поступку дошло до произвољног поступања редовног суда како у поступку утврђивања чињеница, тако и примјене релевантних позитивноправних прописа (види, Уставни суд, Одлука број *АП 311/04* од 22. априла 2005. године, став 26). У контексту наведеног Уставни суд подсјећа и да је у више својих одлука указао да очигледна произвољност у примјени релевантних прописа никада не може да води ка правичном поступку (види, Уставни суд, Одлука број *АП 1293/05* од 12. септембра 2006. године, тачка 25 и даље, и, *mutatis mutandis*, Европски суд, *Анђелковић против Србије*, пресуда од 9. априла 2013. године, тачка 24). Имајући у виду наведено, Уставни суд ће у конкретном случају, с обзиром на питања која апеланткиња поставља, испитати да ли су оспорене одлуке засноване на произвољној примјени материјалног права.

37. Крећући се у границама апелационих приговора, у смислу члана 31 Правила Уставног суда, Уставни суд подсјећа да је измјенама и допунама Закона, и то чланом 47, омогућено да носилац станарског права на таквом стану откупи стан који је национализован, при чему бивши власник стана, у случају испуњавања прописаних услова, стиче право на додјелу одговарајућег замјенског стана. Сходно члану 47 став (3) Закона, право на додјелу замјенског стана има власник национализованог стана, односно његов законски насљедник првог реда, уколико власник није жив. Уставни суд, даље, подсјећа да одредбе члана 47а. Закона прописују ко нема право на додјелу замјенског стана, па је тако ставом (6) цитираног члана прописано да "право на замјенски стан нема власник који је примио страно држављанство". У таквим чињеничним и правним околностима Уставни суд запажа да се у предметном поступку расправљало искључиво о томе да ли апеланткиња испуњава услове за додјелу одговарајућег замјенског стана због чињенице да је носиоцу станарског права на национализованом стану Законом омогућен откуп стана. Дакле, у конкретном случају се није расправљало о повратy национализоване имовине апеланткињиног дједа, нити је апеланткиња такав захтјев упутила органима управе, нити је евентуално тражила исплату правичне накнаде за одузету имовину, већ се током поступка, сходно захтјеву којим је апеланткиња тражила додјелу замјенског стана, расправљало искључиво да ли апеланткиња за то испуњава услове прописане Законом.

38. Дакле, Уставни суд запажа да је оспореним одлукама одбијен апеланткињин захтјев за додјелу замјенског стана, јер су органи управе и редовни суд били сагласни да апеланткиња не испуњава услове за додјелу замјенског стана прописане ставом (6) члана 47а. Закона, зато што апеланткиња нема држављанство БиХ, нити га је икада имала, нити апеланткиња ту чињеницу оспорава, па су управо ти разлози били одлучујући да органи управе и редовни суд одбију апеланткињин захтјев за додјелу замјенског стана. У вези са условом из члана 47 став (3) Закона, који апеланткиња предметном апелацијом и не оспорава, Уставни суд запажа да су органи управе били јасни да се апеланткиња не убраја у круг насљедника првог реда (брачни друг и дјеца), а Кантонални суд у том правцу није био најјаснији, остављајући у том дијелу образложење недореченим, па ће се Уставни суд због тог разлога у наставку образложења дотаћи и тог законског ограничења.

39. Прије него што се упусти у анализу кључног апеланткињиног приговора, Уставни суд подсјећа на нека становишта Европског суда у контексту права на имовину и захтјева који се тичу реституције и права државе уговорнице да врло флексибилно креира законски оквир којим се искључују одређене категорије власника из додјељивања права. Тако је Европски суд у цитираној пресуди *Kopecký vs. Словачка* усвојио становиште да члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију не може да се тумачи тако да државама уговорницама намеће било какву обавезу да врате имовину која им је пренесена прије него што су ратификовале Конвенцију. Исто тако, чланом 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију није наметнуто било какво ограничење слободе државе уговорнице да одређује обим реституције и имовине и да бира услове под којима су сагласне да враћају имовинска права бивших власника (види, Европски суд, *Janter v. Словачка*, број 39050/97, став 34, 4. март 2003. године). Треба нагласити да државе уговорнице уживају доста флексибилности у вези са искључивањем одређених категорија бивших власника из додјељивања таквих права. У случајевима у којима су одређене категорије власника искључене на овај или онај начин њихови реституциони захтјеви не могу да представљају основ за легитимно очекивање које би призвало заштиту члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију (види, Европски суд, *Gratzinger и Gratzingerova v. Чешка Република* (dec.) (GC) број 39794/98, став 69, 2002-VII).

40. Доводећи наведене стандарде у везу са конкретном правном и чињеничном ситуацијом, Уставни суд сматра да

би они, *mutatis mutandis,*, могли бити примјењиви у смислу правног схватања Европског суда да државе, у начелу, уживају широко поље слободне процјене у избору метода и мјера којима настоје постићи легитиман циљ, а посебно када су у питању значајне економске и социјалне промјене.

41. У вези са апеланткињиним приговором да она није могла да прими страно држављанство, јер је рођена и живи на подручју Републике Србије, при неспорној чињеници да није држављанка БиХ, сугеришући на нејасноћу законске норме, Уставни суд подсјећа да, као што је већ наглашено, законодавац ужива широко поље слободе приликом доношења законских рјешења о питањима у вези с искључивањем одређених категорија лица из додјељивања одређених права. У конкретном случају законодавац је одредбама члана 47а. Закона прописао низ ограничења која власницима национализованих станова не дозвољавају додјелу замјенског стана, а једно од тих ограничења јесте у вези са држављанством БиХ. Полазећи од наведених стандарда, Уставни суд сматра да је законодавац приликом доношења оваквог законског ограничења имао легитимни циљ да замјенски стан, под одређеним условима, обезбиједи искључиво за држављане БиХ и у том сегменту Уставни суд не уочава ништа неприхватљиво. У вези са апеланткињиним приговором да су органи управе и Кантонални суд произвољно примијенили и протумачили одредбу члана 47а. став (6), Уставни суд подсјећа да је у надлежности органа управе и редовних судова да тумаче релевантне прописе које примјењују приликом одлучења, а имајући у виду садржину одредбе члана 47а. став (6) Закона, не уочава да су органи управе и Кантонални суд приликом одлучења произвољно протумачили и примијенили цитирану одредбу на апеланткињину штету, нити да је апеланткиња примјеном те одредбе на било који начин дискриминисана. С друге стране, у вези са ограничењем које произилази из члана 47 став (3) Закона, будући да Кантонални суд у својој одлуци, као коначној одлуци у конкретној правној ствари, у том дијелу није био најпрецизнији (у смислу усвајања експлицитног становишта да ли се апеланткиња убраја у први насљедни ред), Уставни суд сматра да је цјелисходно да на овом мјесту подржи становиште органа управе који су у том дијелу, за разлику од Кантоналног суда, јасно навели да се апеланткиња не убраја у круг насљедника првог насљедног реда. Наведено стога што се ради о јасној законској одредби која не оставља простора за недоумице и екстензивно тумачење и коју су органи управе протумачили на начин који не оставља утисак произвољности.

42. Уз то, Уставни суд посебно наглашава да предметни поступак суштински не покреће питање денационализације и повратa национализоване имовине, односно имовине уопште, у смислу члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију (види допустивост ове одлуке у контексту права на имовину). Уставни суд наглашава да ће се питање повратa имовине, односно додјеле правичне накнаде, суштински моћи ријешити тек након што Босна и Херцеговина донесе закон којим ће се регулисати услови и начин враћања имовине или адекватне накнаде за имовину одузету у поступку национализације, конфискације или сл. Уставни суд, такође, подсјећа да то питање до сада системски још увијек није ријешено на нивоу БиХ и да још не постоји законски основ за враћање одузете имовине, уз посебан нагласак да се у околностима конкретног случаја није могло ни очекивати да се то питање ријеши путем релевантних одредаба Закона који регулише питање откупа станова на којима је конституисано станарско право. Уз то, Уставни суд подсјећа, не прејудицирајући никаква будућа законска рјешења овог питања у контексту евентуалних нових прописа у ФБиХ, да је измјенама и допунама Закона о стварним правима РС (као другог ентитета Босне и Херцеговине) из 2011. године омогућено РС да национализоване непокретности на подручју тог ентитета укњижи на своје име и да њима располаже и да их продаје, без законског рјешења и могућности да се та имовина врати њиховим власницима или законским насљедницима, односно да им се за то исплати адекватна накнада.

43. Имајући у виду све наведено, Уставни суд не налази произвољност у примјени материјалног права, нити у чињеницама предмета налази било шта што би указивало да је у предметном поступку окончаном оспореним одлукама дошло до кршења апеланткињиног права на правично суђење.

44. У вези са апеланткињиним позивањем на Споразум о питањима сукцесије који су, према апеланткињином мишљењу, органи управе и Кантонални суд требали разматрати приликом одлучења, Уставни суд запажа да се органи управе и Кантонални суд о овом приговору нису очитовали. Уставни суд из расположивих доказа примјећује да је идентичан приговор апеланткиња изнијела у тужби Кантоналном суду, који се очито о приговору није изјаснио, што свакако јесте пропуст Кантоналног суда, будући да се ради о релевантном приговору који је требало да заслужи пажњу Кантоналног суда. Стога, у одсуству образложења Кантоналног суда, Уставни суд сматра да је цјелисходно да се о овом приговору изјасни. Наиме, Уставни суд подсјећа да члан 2 Анекса Г Споразума о сукцесији прописује да ће права на покретну и непокретну имовину која се налази у држави насљедници и на коју су грађани или друга правна лица имали право 31. децембра 1990. бити призната, заштићена и враћена од те државе у складу са успостављеним стандардима и нормама међународног права и независно од националности, држављанства, мјеста боравка или домицила тих лица. У вези с тим, Уставни суд подсјећа да је предмет овог управног спора захтјев да се апеланткињи додијели замјенски стан као компензација за право откупа национализованог стана омогућено Законом од носилаца станарског права. Стога, према оцјени Уставног суда, спорно питање додјеле замјенског стана, у смислу законског рјешења које је прописано Законом, не улази у обим имовине коју штити члан 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију, нити се то питање уопште убраја у обим Споразума о сукцесији на начин на који апеланткиња сугерише, нити је апеланткиња 31. децембра 1990. године имала стечено право на додјелу замјенског стана, да би се на наведени Споразум оправдано могла позвати. Уставни суд посебно наглашава да старо (одузето) имовинско право може да се потражује тек када држава донесе прописе који успостављају право на повратак, те пропише услове којима то "легитимно очекивање" може да оствари, јер имовина не постоји све док се над њом не успостави потраживање. Будући да је измјенама и допунама Закона из 2008. године омогућено право додјеле замјенског стана власницима национализованих станова, под одређеним условима, које апеланткиња, а ни њени законски предници не испуњавају, апеланткињино позивање на Споразум о сукцесији у контексту овог предмета Уставни суд сматра неоснованим.

45. У вези са апеланткињиним приговорима којим сугерише и кршење права на правично суђење у сегменту суђења "у разумном року", Уставни суд запажа да је предметни поступак укупно трајао четири године и четири мјесеца. Уставни суд запажа да је апеланткиња 20. јануара 2009. године поднијела захтјев првостепеном органу управе, који је у јуну 2009. године затражио од апеланткиње да достави релевантну документацију неопходну за поступање

по захтјеву. Будући да је апеланткиња пропустила да у остављеном року употпуни захтјев релевантном документацијом, првостепени орган је обавијестио апеланткињу да је разлог због којег наведени орган није могао благовремено одлучити о поднесеном захтјеву управо апеланткињин пропуст да достави тражену документацију. Одлучујући у поновном поступку након што је апеланткиња у децембру 2009. године изјавила жалбу другостепеном органу управе, о апеланткињином захтјеву је одлучено у априлу 2010. године, а о жалби на то рјешење у мају 2010. године. Дакле, Уставни суд запажа да је поступак пред органима управе трајао једну годину и пет мјесеци, при чему је једним дијелом томе допринијела и сама апеланткиња, јер је пропустила да захтјев поткријепи релевантним доказима и након захтјева првостепеног органа. У наведеном контексту Уставни суд подсјећа да је апеланткиња тек на захтјев Уставног суда доставила комплетне доказе (оспорена рјешења су била некомплетна) по којима се могло поступити. Уставни суд, даље, запажа да је Кантонални суд о апеланткињиној тужби одлучио пресудом у марту 2013. године (након двије године и десет мјесеци од доношења другостепеног рјешења), што, гледано издвојено, јесте нешто дужи период, али Уставни суд подсјећа да дужину поступка увијек проматра у цјелини. Дакле, оцјењујући поступак у цјелини у контексту апеланткињиног понашања и њеног доприноса дужини трајања предметног поступка у његовој почетној фази, Уставни суд и ове, тек паушалне, апеланткињине приговоре сматра неоснованим.

46. Имајући у виду наведено, Уставни суд, ипак, сматра да је Кантонални суд у образложењу своје одлуке, као коначне одлуке у предметном управном поступку, дао релевантне, јасне и детаљне разлоге у погледу примјене одредаба Закона, те сматра да су оспорене одлуке донесене у разумном року, чиме су испоштоване гаранције права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

47. Стога, Уставни суд сматра да није повријеђено апеланткињино право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције.

48. С обзиром на то да Уставни суд није утврдио кршење права на правично суђење у сегменту суђења "у разумном року", нису испуњени услови да Уставни суд разматра апеланткињин захтјев за накнаду на име нематеријалне штете.

VIII. Закључак

49. Уставни суд закључује да оспореним одлукама није дошло до кршења члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, будући да су органи управе и Кантонални суд одбили апеланткињин захтјев за додјелу замјенског стана због неиспуњавања услова прописаних Законом, које је законодавац прописао у оквиру свог широког поља слободне процјене у избору мјера и ограничења којима настоји постићи легитиман циљ, при чему се примјена и тумачење материјалног права не чине произвољним, нити на апеланткињину штету, те када су управни поступак и управни спор трајали дуже од четири године, чему је једним дијелом допринијела и сама апеланткиња.

50. На основу члана 18 став (3) тачка х) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

51. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда Босне и Херцеговине
Мирсад Ћеман, с. р.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP 1099/13**, rješavajući apelaciju **Marice Priljeva**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (3) tačka h), člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" broj 94/14), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik
Mato Tadić, potpredsjednik
Zlatko M. Knežević, potpredsjednik
Valerija Galić, sutkinja
Miodrag Simović, sudija
Seada Palavrić, sutkinja
na sjednici održanoj 12. januara 2016. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovana apelacija **Marice Priljeva** podnesena protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 U 009008 10 U od 4. marta 2013. godine, Rješenja Federalnog ministarstva prostornog uređenja Sarajevo broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. maja 2010. godine i Rješenja Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo broj 03-23-368/09 od 7. aprila 2010. godine u odnosu na član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Marice Priljeva** podnesena protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 U 009008 10 U od 4. marta 2013. godine, Rješenja Federalnog ministarstva prostornog uređenja Sarajevo broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. maja 2010. godine i Rješenja Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo broj 03-23-368/09 od 7. aprila 2010. godine u odnosu na član II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda zbog toga što je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Marica Priljeva (u daljnjem tekstu: apelantica) iz Zrenjanina - Republika Srbija, koju zastupa Senija Poropat, advokat iz Vogošće, podnijela je 18. marta 2013. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Presude Kantonalnog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 09 0 U 009008 10 U od 4. marta 2013. godine, Rješenja Federalnog ministarstva prostornog uređenja Sarajevo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo prostornog uređenja) broj UPII/05-23-5-23/10 od 20. maja 2010. godine i Rješenja Službe za upravu za stambene poslove Općine Centar Sarajevo (u daljnjem tekstu: Služba za stambene poslove) broj 03-23-368/09 od 7. aprila 2010. godine.

2. Na zahtjev Ustavnog suda, apelantica je podneskom od 23. septembra 2015. godine dopunila apelaciju traženom dokumentacijom.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

3. Na osnovu člana 23. stav (2) Pravila Ustavnog suda, od Kantonalnog suda, Ministarstva prostornog uređenja i Službe za

stambene poslove zatraženo je 25. juna 2015. godine da dostave odgovore na apelaciju.

4. Kantonalni sud, Ministarstvo prostornog uređenja i Služba za stambene poslove dostavili su odgovore na apelaciju od 2. do 7. jula 2015. godine.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz navoda apelacije i dokumenata predočenih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:

6. Apelantica je 20. januara 2009. godine, kao nasljednica iza umrlog djeda Pavla Stefanovića, podnijela zahtjev Službi za stambene poslove za dodjelu zamjenskih stanova za nacionalizirane stanove koji se nalaze u Sarajevu, u Čekaluša čikmi broj 3 (u daljnjem tekstu: predmetne nekretnine), sve u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (u daljnjem tekstu: Zakon).

7. Pošto uz podneseni zahtjev nisu bili dostavljani relevantni dokazi, Služba za stambene poslove je 19. juna 2009. godine dopisom od apelantice zatražila da dopuni zahtjev relevantnim dokazima.

8. Budući da apelantica nije postupila po navedenom dopisu, a zakonski rok za rješavanje zahtjeva je istekao, Služba za stambene poslove je, u skladu sa članom 293. Zakona o upravnom postupku FBiH (u daljnjem tekstu: ZUP), obavijestila apelanticu da je nedostavljanje relevantne dokumentacije razlog zbog kojeg zahtjev nije riješen u roku koji je predviđen zakonom.

9. Apelantica je 25. decembra 2009. godine podnijela žalbu drugostepenom organu, koji je Rješenjem broj UPII/05-23-5-25/10 naložio prvostepenom organu da apelanticin zahtjev riješi u roku od 15 dana od dana prijema citiranog rješenja.

10. Postupajući po nalogu drugostepenog organa, Služba za stambena pitanja je donijela Rješenje broj 03-23-368/09 od 7. aprila 2010. godine kojim je apelanticin zahtjev u cijelosti odbijen.

11. Služba za stambena pitanja je na temelju raspoloživih dokaza u spisu utvrdila da su predmetne nekretnine, koje su nacionalizirane, pripadale suvlasnicima Pavlu, Sretenu i Slobodanu Stefanoviću. Dalje je, na temelju provedenih dokaza, utvrđeno da je Pavle Stefanović, apelanticin djed, preminuo 1962. godine, da je apelantica kćerka Slobodana i Melanije Stefanović, te da je apelantica državljanka Republike Srbije.

12. Shodno takvom činjeničnom utvrđenju, prvostepeni organ se pozvao na odredbu člana 47. Zakona koja propisuje da, ukoliko bivši vlasnik nacionaliziranog ili konfiskovanog stana više nije živ, pravo na dodjelu zamjenskog stana ima njegov nasljednik prvog nasljednog reda, a članom 10. Zakona o nasljeđivanju regulirano je ko su ti nasljednici (bračni drug i djeca). Dalje, Služba za stambene poslove se pozvala na odredbu člana 47a. stav (6) Zakona kojom je propisano da pravo na dodjelu zamjenskog stana nema bivši vlasnik koji je primio strano državljanstvo. Budući da je tokom postupka utvrđeno da apelantica nije nasljednica prvog nasljednog reda Pavla Stefanovića, te da ima državljanstvo druge države, prvostepeni organ uprave je zaključio da apelantica ne ispunjava uvjete propisane Zakonom.

13. Rješenjem Ministarstva prostornog uređenja broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. maja 2010. godine odbijena je apelanticina žalba izjavljena protiv rješenja Službe za stambena pitanja. U obrazloženju rješenja je navedeno da je uvidom u spis predmeta utvrđeno da je prvostepeni organ potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje, te pravilno primijenio odredbe materijalnog prava, i to člana 47. stav 2. i člana 47a. stav 6. Zakona, kada je utvrdio da apelantica ne ispunjava uvjete propisane zakonom za dodjelu zamjenskih stanova, zato što je državljanka Srbije i što nije nasljednica prvog nasljednog reda.

14. Odlučujući o apelanticinoj tužbi podnesenoj radi poništenja drugostepenog Rješenja broj UPII/05-23-5-25/10 od 20. maja 2010. godine Federalnog ministarstva, Kantonalni sud je Presudom broj 09 0 U 009008 10 U od 4. marta 2013. godine tužbu odbio.

15. Uvidom u raspoložive dokaze u spisu Kantonalni sud je utvrdio da je apelantica u januaru 2009. godine prvostepenom organu podnijela zahtjev za dodjelu zamjenskih stanova za nacionalizirane stanove upisane u zk.ul.br. LVI/143 k.o. Sarajevo, označene kao k.č. broj 277, kuća sa kućištem i dvorištem, površine 407 m^2, sa pravom raspolaganja Općine Centar Sarajevo, koji su nacionalizirani od apelanticinog djeda Pavla Stefanovića. Dalje je utvrđeno da je apelanticin djed umro 23. septembra 1962. godine u Vršcu (Republika Srbija), zatim, da je apelantica rođena u Vršcu 25. marta 1937. godine, a da je apelanticin otac Slobodan Stefanović, sin Pavla Stefanovića, umro 7. februara 1990. godine. Tokom postupka je, također, izvršen uvid u rješenje o nasljeđivanju iza umrlog apelanticinog oca Slobodana Stefanovića prema kome su za njegove zakonske nasljednike određeni apelantica i Strahinja Stefanović sa po ½ dijela nekretnina – posebni dio, i to trosoban stan, vlasništvo apelanticinog oca, koji je izuzet od nacionalizacije i koji nije predmet podnesenog zahtjeva, što apelantica ne osporava.

16. U kontekstu takvog činjeničnog stanja Kantonalni sud se pozvao na odredbu člana 47. stav (3) Zakona koja propisuje da pravo na dodjelu odgovarajućeg zamjenskog stana za nacionalizirani imaju nasljednici prvog nasljednog reda bivšeg vlasnika stana ukoliko on nije živ. Kantonalni sud se u obrazloženju pozvao na odredbe čl. 9. i 10. Zakona o nasljeđivanju, koje propisuju da su nasljednici prvog nasljednog reda potomci i bračni drug umrlog, odnosno njegova djeca i bračni drug, a da odredba člana 11. navedenog zakona propisuje da po pravu predstavljanja dio ostavštine koji bi pripao ranije umrlom djetetu da je nadživjelo ostavioca nasljeđuju njegova djeca, unučad ostavioca, na jednake dijelove, a ako je neko od unučadi umrlo prije ostavioca, dio koji bi njemu pripao da je bio živ u trenutku smrti ostavioca nasljeđuju njegova djeca, praunučad ostavioca, na jednake dijelove i tako redom, sve dok ima potomaka ostavioca. Međutim, kako je istakao Kantonalni sud, odredbama člana 47a. stav (6) Zakona je propisano da pravo na zamjenski stan nema vlasnik koji je primio strano državljanstvo, a u postupku je nesporno utvrđeno da apelantica ima državljanstvo Republike Srbije (ranije SFRJ), što ona i ne osporava u žalbi, niti u tužbenim navodima, pa se zbog tog razloga nije moglo udovoljiti zahtjevu. Shodno svemu navedenom, Kantonalni sud je zaključio da tužbeni navodi nisu osnovani i nisu mogli utjecati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, kao i da osporenim i prvostepenim rješenjem nije povrijeđen zakon na apelanticinu štetu, pa je, shodno odredbama člana 36. st. 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima (u daljnjem tekstu: ZUS), odlučeno kao u izreci presude.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

17. Apelantica smatra da joj je osporenim odlukama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju. Apelantica smatra da su osporene odluke rezultat proizvoljne primjene materijalnog prava, konkretno člana 47a. stav (6) Zakona, čija je posljedica kršenje apelanticinog prava na imovinu, pri čemu organi uprave i Kantonalni sud nisu uzeli u obzir Sporazum o sukcesiji bivše SFRJ. Smatra da je proizvoljnom primjenom odredbe člana 47a. stav (6) Zakona

diskriminirana, jer ona nije birala državljanstvo, već je i prije rata živjela u istom mjestu, u Zrenjaninu, te da je bila državljanka bivše SFRJ, a nakon raspada te države dobila je novo državljanstvo prema mjestu prebivališta. Zatim, navodi da su Pavle Stefanović i njegova supruga, oboje iz Vršca, 1947. godine kupili stambenu zgradu u Čekaluša čikmi broj 3 u koju se nikada nisu uselili, jer je kuća već bila useljena, te da je kuća 1960. godine nacionalizirana, a da je Pavlu, Sretenu i Slobodanu Stefanoviću ostavljen po jedan stan u vlasništvo na kojem je bilo konstituirano stanarsko pravo u korist drugih lica. Ističe da su svi iz Republike Srbije, uključujući i apelanticu koja je to uvijek i bila, te naglašava da ona nije primila strano državljanstvo, nego da je dobila državljanstvo po rođenju. Navodi da joj zamjenski stanovi nisu dodijeljeni, niti joj je isplaćena bilo kakva naknada umjesto toga. Predlaže da se, zbog svega navedenog, utvrdi povreda prava na koja se pozvala, te da joj se isplati naknada na ime nematerijalne štete u iznosu od 1.800,00 KM zbog neblagovremenog donošenja odluke o dodjeli zamjenskih stanova.

b) Odgovor na apelaciju

18. Kantonalni sud je naveo da ne stoje prigovori iz apelacije da je u ovom predmetu prekršeno pravo na pravično suđenje i pravo na imovinu, jer je osporena presuda donesena u skladu sa materijalnim i procesnim zakonima, te pravilno i potpuno utvrđenim činjeničnim stanjem, uz prijedlog da se apelacija odbije kao neosnovana.

19. Ministarstvo prostornog uređenja je ostalo pri stavu iznesenom u osporenoj odluci da apelantica ne ispunjava uvjete propisane relevantnim odredbama Zakona, te da osporenom odlukom navedenog organa nisu prekršena prava na koja se apelantica neosnovano pozvala u apelaciji. Predloženo je da se apelacija odbije kao neosnovana.

20. Služba za stambena pitanja je u odgovoru na apelaciju ukazala na odluku Ustavnog suda Federacije BiH broj U-3/09 u kojoj je utvrđeno da je Zakonom, u dijelovima koji se odnose na obaveze jedinica lokalne samouprave, povrijeđeno pravo na lokalnu samoupravu Općine Stari Grad i Općine Novo Sarajevo, jer u postupku nije postupljeno u skladu sa članom 4. tačka 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi i članom 56. stav 2. Zakona o načelima lokalne samouprave u FBiH. Budući da Parlament FBiH u periodu od šest mjeseci od objavljivanja odluke nije usaglasio Zakon na način određen citiranom odlukom Ustavnog suda FBiH, prestala je primjena materijalnog propisa po osnovu kojeg su se rješavali zahtjevi za utvrđivanje prava na dodjelu zamjenskih stanova, tako da je nastala pravna praznina zbog koje trenutno nije moguće rješavati zahtjeve za dodjelu zamjenskih stanova za nacionalizirane stanove.

V. Relevantni propisi

21. U **Zakonu o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo** ("Službene novine FBiH" br. 27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 36/06, 45/07-O.U.S., 72/08, 23/09-ispravka i 5/10 O.U.S.) relevantne odredbe glase:

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uvjeti i način prodaje stanova na kojima postoji stanarsko pravo, zajedno sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, te način određivanja cijene stana i prestanak stanarskog prava.

Član 47.

(1) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na otkup stanova u privatnom vlasništvu koji nisu nacionalizovani, a na kojima je stečeno stanarsko pravo.

(2) Pravo na kupnju stana prema odredbama ovog Zakona ima i nosilac stanarskog prava na nacionalizovanom i konfiskovanom stanu, s tim da se bivšem vlasniku dodjeljuje drugi odgovarajući stan s pravom uknjižbe prava vlasništva u zemljišnim knjigama.

(3) Ukoliko bivši vlasnik nije živ, pravo na dodjelu odgovarajućeg stana ima njegov nasljednik prvog reda.

(4) Odgovarajućim stanom, u smislu ovog Zakona, smatra se stan koji se nalazi u istoj općini kao i nacionalizovani stan i koji je veličine koja odstupa do +/-10% od veličine nacionalizovanog stana.

Član 47a.

(1) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema bivši vlasnik kojem je za nacionalizovani stan isplaćena naknada ili su mu u zamjenu za nacionalizovani stan date druge stvari i prava.

(2) Smatra se da je bivšem vlasniku isplaćena naknada ako je naknada isplaćena na osnovu zakona u kojem je definirana terminom "pravična".

(3) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema ni bivši vlasnik kojem je stan oduzet na osnovu presude zbog krivičnog djela, ako je stan stečen izvršenjem tog krivičnog djela.

(4) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema ni bivši vlasnik koji je za nacionalizovani stan obeštećen na osnovu međudržavnog ugovora.

(5) Pravo na dodjelu zamjenskog stana nema ni bivši vlasnik koji je stekao stanarsko pravo na stanu u državnom vlasništvu na teritoriji država nastalih iz bivše SFRJ ili ga je otkupio u skladu sa odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo.

(6) Pravo na zamjenski stan nema vlasnik koji je primio strano državljanstvo.

22. **Odluka o ratifikaciji Sporazuma o pitanjima sukcesije** ("Službeni glasnik BiH" – Međunarodni ugovori broj 10/01) u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Ratifikuje se Sporazum o pitanjima sukcesije potpisan u Beču, 29. juna 2001. godine na engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu Odluke PSBiH broj 56/01 od 24. oktobra 2001. godine.

Član 3.

Niže navedeni Aneksi utvrđuju uslove pod kojima se rješava predmet svakog Aneksa:

Aneks G: Privatna svojina i stečena prava.

Aneks G

Privatno vlasništvo i stečena prava

Član 1.

Privatno vlasništvo i stečena prava građana i drugih pravnih lica bivše SFRJ će biti zaštićena od strane država nasljednica u skladu sa odredbama ovog aneksa.

Član 2.

(1) (a) Prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi nasljednici i na koju su građani ili druga pravna lica imali pravo 31. decembra 1990. će biti priznata, zaštićena i vraćena od strane te države u skladu sa uspostavljenim standardima i normama međunarodnog prava i neovisna od nacionalnosti, državljanstva, mjesta boravka ili domicila tih osoba. Ovo će obuhvatati osobe koje nakon 31. decembra 1990. stiču državljanstvo ili uspostavljaju mjesto boravka ili domicila u drugoj državi koja nije država nasljednica. Osobe koje nisu u stanju da ostvare takva prava će imati pravo na obeštećenje u skladu sa normama građanskog i međunarodnog prava.

VI. Dopustivost

23. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu

predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

24. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njome pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku kojeg je koristio.

a) Dopustivost u odnosu na navode o kršenju člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju

25. Prije ispitivanja dopustivosti dijela apelacije koji se odnosi na navode o povredi prava na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, Ustavni sud je pošao od odredaba člana 18. stav 3. tačka h) Pravila Ustavnog suda.

Član 18. stav 3. tačka h) Pravila Ustavnog suda glasi:

Apelacija nije dopustiva i ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

h) apelacija je ratione materiae inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine;

26. Apelantica osporava presudu Kantonalnog suda, smatrajući da je tom presudom povrijeđeno njeno pravo na imovinu. S tim u vezi, Ustavni sud ističe da član II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju štite samo postojeće vlasništvo (vidi, Evropski sud za ljudska prava *Marckx protiv Belgije*, presuda od 13. juna 1979. godine, Serija A-31, stav 50), a ne i pravo na stjecanje vlasništva (vidi, *Slivenko i drugi vs. Latvija* (dec.) [GC], broj 48321/99, ECHR 2002-II, stav 121, i *Kopecký vs. Slovačka* [GC], 44912/98, ECHR 2004-IX, stav 35(b)). Shodno tome, Ustavni sud podsjeća da su navedeni članovi Ustava Bosne i Hercegovine i Evropske konvencije primjenjivi samo na postupke koji imaju za predmet spora imovinu, a ne postupke u kojima apelant nastoji sebi osigurati pravo na stjecanje imovine (vidi, između ostalih, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj *AP 3477/12* od 14. oktobra 2015. godine, dostupna na web-stranici Ustavnog suda www.ustavni sud.ba). U konkretnom slučaju predmet upravnog spora pred Kantonalnim sudom jeste apelanticin zahtjev da se poništi rješenje Ministarstva u predmetu dodjele zamjenskog stana. Shodno navedenom, stan koji bi eventualno trebalo da bude dodijeljen apelantici u vlasništvo ne predstavlja postojeću apelanticinu imovinu, niti je ona na osnovu relevantnih propisa mogla imati "legitimno očekivanje" da će ga steći. Takav stan može eventualno predstavljati buduću imovinu, jer je apelantica očekivala da će steći pravo na dodjelu zamjenskog stana. Međutim, pravo na dodjelu stana u vlasništvo nije zaštićeno članom II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, jer se navedenom odredbom ne štiti buduća imovina, pa je apelacija u tom dijelu *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

27. U skladu sa navedenim, a imajući u vidu odredbu člana 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavni sud je u odnosu na apelanticino pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju odbacio kao nedopuštenu, jer je inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

b) Dopustivost u odnosu na navode o kršenju prava iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije

28. U konkretnom slučaju predmet osporavanja apelacijom je Presuda Kantonalnog suda broj 09 0 U 009008 10 U od 4. marta 2013. godine protiv koje nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu, a apelacija je podnesena 18. marta 2013. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija u tom dijelu ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, jer ne postoji neki drugi formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva, niti je očigledno (*prima facie*) neosnovana.

29. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je utvrdio da predmetna apelacija u tom dijelu ispunjava uvjete u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

30. Apelantica pobija navedene odluke, tvrdeći da su tim odlukama povrijeđena njena prava iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije. Usto, iako to apelantica nije eksplicitno navela, iz navoda apelacije proizlazi da apelantica ukazuje i na kršenje prava na suđenje "u razumnom roku" kao segmentu prava na pravično suđenje.

Pravo na pravično suđenje

31. Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava 2. ovog člana, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i druga prava u vezi sa krivičnim postupkom.

32. Član 6. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom.

33. U vezi sa primjenjivošću člana 6. stav 1. Evropske konvencije, Ustavni sud zapaža da je apelantica predmetni upravni postupak pokrenula pozivajući se na Zakon, tražeći dodjelu zamjenskog stana za nacionalizirane nekretnine svoga umrlog djeda, iz čega slijedi da se predmetni postupak ticao apelanticinih građanskih prava, što upućuje na zaključak da je član 6. stav 1. Evropske konvencije primjenjiv u konkretnom slučaju.

34. Apelantica smatra da su osporene odluke rezultat proizvoljne primjene prava, konkretno odredbe člana 47a. stav (6) Zakona, jer kako apelantica tvrdi, ona nije birala državljanstvo, jer je i prije rata stanovala i živjela u Zrenjaninu i imala državljanstvo SFRJ, a poslije njenog raspada dobila je državljanstvo koje joj pripada po mjestu prebivališta.

35. U vezi sa ključnim apelanticinim prigovorima, Ustavni sud ukazuje na to da, prema praksi Evropskog suda i Ustavnog suda, zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene materijalnog i procesnog prava (vidi, Evropski sud, *Pronina protiv Rusije*, odluka o dopustivosti od 30. juna 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan supstituirati redovne sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je, općenito, zadatak redovnih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Evropski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. maja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je da ispita da li su, eventualno, povrijeđena ili zanemarena ustavna prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na djelotvoran pravni lijek i dr.), te da li je primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminacijska.

36. Ustavni sud će se, dakle, izuzetno upustiti u ispitivanje načina na koji su nadležni sudovi utvrđivali činjenice i na tako utvrđene činjenice primijenili pozitivnopravne propise kada je očigledno da je u određenom postupku došlo do proizvoljnog postupanja redovnog suda kako u postupku utvrđivanja činjenica, tako i primjene relevantnih pozitivnopravnih propisa (vidi,

Ustavni sud, Odluka broj *AP 311/04* od 22. aprila 2005. godine, stav 26). U kontekstu navedenog Ustavni sud podsjeća i da je u više svojih odluka ukazao da očigledna proizvoljnost u primjeni relevantnih propisa nikada ne može voditi ka pravičnom postupku (vidi, Ustavni sud, Odluka broj *AP 1293/05* od 12. septembra 2006. godine, tačka 25. i dalje, i, *mutatis mutandis*, Evropski sud, *Anđelković protiv Srbije*, presuda od 9. aprila 2013. godine, tačka 24). Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud će u konkretnom slučaju, s obzirom na pitanja koja apelantica postavlja, ispitati da li su osporene odluke zasnovane na proizvoljnoj primjeni materijalnog prava.

37. Krećući se u granicama apelacionih prigovora, u smislu člana 31. Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud podsjeća da je izmjenama i dopunama Zakona, i to članom 47, omogućeno da nosilac stanarskog prava na takvom stanu otkupi stan koji je nacionaliziran, pri čemu bivši vlasnik stana, u slučaju ispunjavanja propisanih uvjeta, stječe pravo na dodjelu odgovarajućeg zamjenskog stana. Shodno članu 47. stav (3) Zakona, pravo na dodjelu zamjenskog stana ima vlasnik nacionaliziranog stana, odnosno njegov zakonski nasljednik prvog reda, ukoliko vlasnik nije živ. Ustavni sud, dalje, podsjeća da odredbe člana 47a. Zakona propisuju ko nema pravo na dodjelu zamjenskog stana, pa je tako stavom (6) citiranog člana propisano da "pravo na zamjenski stan nema vlasnik koji je primio strano državljanstvo". U takvim činjeničnim i pravnim okolnostima Ustavni sud zapaža da se u predmetnom postupku raspravljalo isključivo o tome da li apelantica ispunjava uvjete za dodjelu odgovarajućeg zamjenskog stana zbog činjenice da je nositelju stanarskog prava na nacionaliziranom stanu Zakonom omogućen otkup stana. Dakle, u konkretnom slučaju se nije raspravljalo o povratu nacionalizirane imovine apelanticinog djeda, niti je apelantica takav zahtjev uputila organima uprave, niti je eventualno tražila isplatu pravične naknade za oduzetu imovinu, već se tokom postupka, shodno zahtjevu kojim je apelantica tražila dodjelu zamjenskog stana, raspravljalo isključivo da li apelantica za to ispunjava uvjete propisane Zakonom.

38. Dakle, Ustavni sud zapaža da je osporenim odlukama odbijen apelanticin zahtjev za dodjelu zamjenskog stana, jer su organi uprave i redovni sud bili saglasni da apelantica ne ispunjava uvjete za dodjelu zamjenskog stana propisane stavom (6) člana 47a. Zakona, zato što apelantica nema državljanstvo BiH, niti ga je ikada imala, niti apelantica tu činjenicu osporava, pa su upravo ti razlozi bili odlučujući da organi uprave i redovni sud odbiju apelanticin zahtjev za dodjelu zamjenskog stana. U vezi sa uvjetom iz člana 47. stav (3) Zakona, koji apelantica predmetnom apelacijom i ne osporava, Ustavni sud zapaža da su organi uprave bili jasni da se apelantica ne ubraja u krug nasljednika prvog reda (bračni drug i djeca), a Kantonalni sud u tom pravcu nije bio najjasniji, ostavljajući u tom dijelu obrazloženje nedorečenim, pa će se Ustavni sud zbog tog razloga u nastavku obrazloženja dotaći i tog zakonskog ograničenja.

39. Prije nego što se upusti u analizu ključnog apelanticinog prigovora, Ustavni sud podsjeća na neke stavove Evropskog suda u kontekstu prava na imovinu i zahtjeva koji se tiču restitucije i prava države ugovornice da vrlo fleksibilno kreira zakonski okvir kojim se isključuju određene kategorije vlasnika iz dodjeljivanja prava. Tako je Evropski sud u citiranoj presudi *Kopecký vs. Slovačka* usvojio stav da se član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju ne može tumačiti tako da državama ugovornicama nameće bilo kakvu obavezu da vrate imovinu koja im je prenesena prije nego što su ratificirale Konvenciju. Isto tako, članom 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju nije nametnuto bilo kakvo ograničenje slobode države ugovornice da određuje obim restitucije i imovine i da bira uvjete pod kojima su saglasne da vraćaju imovinska prava bivših vlasnika (vidi, Evropski sud, *Janter v. Slovačka*, broj 39050/97, stav 34, 4. mart 2003. godine). Treba naglasiti da države ugovornice uživaju dosta fleksibilnosti u vezi sa isključivanjem određenih kategorija bivših vlasnika iz dodjeljivanja takvih prava. U slučajevima u kojima su određene kategorije vlasnika isključene na ovaj ili onaj način njihovi restitucioni zahtjevi ne mogu da predstavljaju osnov za legitimno očekivanje koje bi prizvalo zaštitu člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju (vidi, Evropski sud, *Gratzinger i Gratzingerova v. Češka Republika* (dec.) (GC) broj 39794/98, stav 69, 2002-VII).

40. Dovodeći navedene standarde u vezu sa konkretnom pravnom i činjeničnom situacijom, Ustavni sud smatra da bi oni, *mutatis mutandis*, mogli biti primjenjivi u smislu pravnog shvatanja Evropskog suda da države, u načelu, uživaju široko polje slobodne procjene u izboru metoda i mjera kojima nastoje postići legitiman cilj, a posebno kada su u pitanju značajne ekonomske i socijalne promjene.

41. U vezi sa apelanticinim prigovorom da ona nije mogla primiti strano državljanstvo, jer je rođena i živi na području Republike Srbije, pri nespornoj činjenici da nije državljanka BiH, sugerirajući na nejasnoću zakonske norme, Ustavni sud podsjeća da, kao što je već naglašeno, zakonodavac uživa široko polje slobode prilikom donošenja zakonskih rješenja o pitanjima u vezi s isključivanjem određenih kategorija lica iz dodjeljivanja određenih prava. U konkretnom slučaju zakonodavac je odredbama člana 47a. Zakona propisao niz ograničenja koja vlasnicima nacionaliziranih stanova ne dozvoljavaju dodjelu zamjenskog stana, a jedno od tih ograničenja jeste u vezi sa državljanstvom BiH. Polazeći od navedenih standarda, Ustavni sud smatra da je zakonodavac prilikom donošenja ovakvog zakonskog ograničenja imao legitimni cilj da zamjenski stan, pod određenim uvjetima, osigura isključivo za državljane BiH i u tom segmentu Ustavni sud ne uočava ništa neprihvatljivo. U vezi sa apelanticinim prigovorom da su organi uprave i Kantonalni sud proizvoljno primijenili i protumačili odredbu člana 47a. stav (6), Ustavni sud podsjeća da je u nadležnosti organa uprave i redovnih sudova da tumače relevantne propise koje primjenjuju prilikom odlučenja, a imajući u vidu sadržaj odredbe člana 47a. stav (6) Zakona, ne uočava da su organi uprave i Kantonalni sud prilikom odlučenja proizvoljno protumačili i primijenili citiranu odredbu na apelanticinu štetu, niti da je apelantica primjenom te odredbe na bilo koji način diskriminirana. S druge strane, u vezi sa ograničenjem koje proizlazi iz člana 47. stav (3) Zakona, budući da Kantonalni sud u svojoj odluci, kao konačnoj odluci u konkretnoj pravnoj stvari, u tom dijelu nije bio najprecizniji (u smislu usvajanja eksplicitnog stava da li se apelantica ubraja u prvi nasljedni red), Ustavni sud smatra da je svrsishodno da na ovom mjestu podrži stav organa uprave koji su u tom dijelu, za razliku od Kantonalnog suda, jasno naveli da se apelantica ne ubraja u krug nasljednika prvog nasljednog reda. Navedeno stoga što se radi o jasnoj zakonskoj odredbi koja ne ostavlja prostora za nedoumice i ekstenzivno tumačenje i koju su organi uprave protumačili na način koji ne ostavlja utisak proizvoljnosti.

42. Usto, Ustavni sud posebno naglašava da predmetni postupak suštinski ne pokreće pitanje denacionalizacije i povrata nacionalizirane imovine, odnosno imovine uopće, u smislu člana 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju (vidi dopustivost ove odluke u kontekstu prava na imovinu). Ustavni sud naglašava da će se pitanje povrata imovine, odnosno dodjele pravične naknade, suštinski moći riješiti tek nakon što Bosna i Hercegovina donese zakon kojim će se regulirati uvjeti i način vraćanja imovine ili adekvatne naknade za imovinu oduzetu u postupku nacionalizacije, konfiskacije ili sl. Ustavni sud, također, podsjeća da to pitanje do sada sistemski još uvijek nije riješeno na nivou BiH i da još ne postoji zakonski osnov za vraćanje oduzete imovine, uz poseban naglasak da se u okolnostima konkretnog slučaja nije moglo ni očekivati da se to pitanje riješi putem

relevantnih odredaba Zakona koji regulira pitanje otkupa stanova na kojima je konstituirano stanarsko pravo. Usto, Ustavni sud podsjeća, ne prejudicirajući nikakva buduća zakonska rješenja ovog pitanja u kontekstu eventualnih novih propisa u FBiH, da je izmjenama i dopunama Zakona o stvarnim pravima RS (kao drugog entiteta Bosne i Hercegovine) iz 2011. godine omogućeno RS da nacionalizirane nekretnine na području tog entiteta uknjiži na svoje ime i da njima raspolaže i da ih prodaje, bez zakonskog rješenja i mogućnosti da se ta imovina vrati njihovim vlasnicima ili zakonskim nasljednicima, odnosno da im se za to isplati adekvatna naknada.

43. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud ne nalazi proizvoljnost u primjeni materijalnog prava, niti u činjenicama predmeta nalazi bilo šta što bi ukazivalo da je u predmetnom postupku okončanom osporenim odlukama došlo do kršenja apelanticinog prava na pravično suđenje.

44. U vezi sa apelanticinim pozivanjem na Sporazum o pitanjima sukcesije koji su, prema apelanticinom mišljenju, organi uprave i Kantonalni sud trebali razmatrati prilikom odlučenja, Ustavni sud zapaža da se organi uprave i Kantonalni sud o ovom prigovoru nisu očitovali. Ustavni sud iz raspoloživih dokaza primjećuje da je identičan prigovor apelantica iznijela u tužbi Kantonalnom sudu, koji se očito o prigovoru nije izjasnio, što svakako jeste propust Kantonalnog suda, budući da se radi o relevantnom prigovoru koji je trebalo da zasluži pažnju Kantonalnog suda. Stoga, u odsustvu obrazloženja Kantonalnog suda, Ustavni sud smatra da je svrsishodno da se o ovom prigovoru izjasni. Naime, Ustavni sud podsjeća da član 2. Aneksa G Sporazuma o sukcesiji propisuje da će prava na pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nalazi u državi nasljednici i na koju su građani ili druga pravna lica imali pravo 31. decembra 1990. biti priznata, zaštićena i vraćena od te države u skladu sa uspostavljenim standardima i normama međunarodnog prava i neovisno od nacionalnosti, državljanstva, mjesta boravka ili domicila tih lica. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je predmet ovog upravnog spora zahtjev da se apelantici dodijeli zamjenski stan kao kompenzacija za pravo otkupa nacionaliziranog stana omogućeno Zakonom od nosilaca stanarskog prava. Stoga, prema ocjeni Ustavnog suda, sporno pitanje dodjele zamjenskog stana, u smislu zakonskog rješenja koje je propisano Zakonom, ne ulazi u opseg imovine koju štiti član 1. Protokola broj 1 uz Evropsku konvenciju, niti se to pitanje uopće ubraja u opseg Sporazuma o sukcesiji na način na koji apelantica sugerira, niti je apelantica 31. decembra 1990. godine imala stečeno pravo na dodjelu zamjenskog stana, da bi se na navedeni Sporazum opravdano mogla pozvati. Ustavni sud posebno naglašava da se staro (oduzeto) imovinsko pravo može potraživati tek kada država donese propise koji uspostavljaju pravo na povrat, te propiše uvjete kojima se to "legitimno očekivanje" može ostvariti, jer imovina ne postoji sve dok se nad njom ne uspostavi potraživanje. Budući da je izmjenama i dopunama Zakona iz 2008. godine omogućeno pravo dodjele zamjenskog stana vlasnicima nacionaliziranih stanova, pod određenim uvjetima, koje apelantica, a ni njeni zakonski prednici ne ispunjavaju, apelanticino pozivanje na Sporazum o sukcesiji u kontekstu ovog predmeta Ustavni sud smatra neutemeljenim.

45. U vezi sa apelanticinim prigovorima kojim sugerira i kršenje prava na pravično suđenje u segmentu suđenja "u razumnom roku", Ustavni sud zapaža da je predmetni postupak ukupno trajao četiri godine i četiri mjeseca. Ustavni sud zapaža da je apelantica 20. januara 2009. godine podnijela zahtjev prvostepenom organu uprave, koji je u junu 2009. godine zatražio od apelantice da dostavi relevantnu dokumentaciju neophodnu za postupanje po zahtjevu. Budući da je apelantica propustila da u ostavljenom roku upotpuni zahtjev relevantnom dokumentacijom, prvostepeni organ je obavijestio apelanticu da je razlog zbog kojeg navedeni organ nije mogao blagovremeno odlučiti o podnesenom zahtjevu upravo apelanticin propust da dostavi traženu dokumentaciju. Odlučujući u ponovnom postupku nakon što je apelantica u decembru 2009. godine izjavila žalbu drugostepenom organu uprave, o apelanticinom zahtjevu je odlučeno u aprilu 2010. godine, a o žalbi na to rješenje u maju 2010. godine. Dakle, Ustavni sud zapaža da je postupak pred organima uprave trajao jednu godinu i pet mjeseci, pri čemu je jednim dijelom tome doprinijela i sama apelantica, jer je propustila da zahtjev potkrijepi relevantnim dokazima i nakon zahtjeva prvostepenog organa. U navedenom kontekstu Ustavni sud podsjeća da je apelantica tek na zahtjev Ustavnog suda dostavila kompletne dokaze (osporena rješenja su bila nekompletna) po kojima se moglo postupiti. Ustavni sud, dalje, zapaža da je Kantonalni sud o apelanticinoj tužbi odlučio presudom u martu 2013. godine (nakon dvije godine i deset mjeseci od donošenja drugostepenog rješenja), što, gledano izdvojeno, jeste nešto duži period, ali Ustavni sud podsjeća da dužinu postupka uvijek promatra u cjelini. Dakle, ocjenjujući postupak u cjelini u kontekstu apelanticinog ponašanja i njenog doprinosa dužini trajanja predmetnog postupka u njegovoj početnoj fazi, Ustavni sud i ove, tek paušalne, apelanticine prigovore smatra neutemeljenim.

46. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud, ipak, smatra da je Kantonalni sud u obrazloženju svoje odluke, kao konačne odluke u predmetnom upravnom postupku, dao relevantne, jasne i detaljne razloge u pogledu primjene odredaba Zakona, te smatra da su osporene odluke donesene u razumnom roku, čime su ispoštovane garancije prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

47. Stoga, Ustavni sud smatra da nije povrijeđeno apelanticino pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije.

48. S obzirom na to da Ustavni sud nije utvrdio kršenje prava na pravično suđenje u segmentu suđenja "u razumnom roku", nisu ispunjeni uvjeti da Ustavni sud razmatra apelanticin zahtjev za naknadu na ime nematerijalne štete.

VIII. Zaključak

49. Ustavni sud zaključuje da osporenim odlukama nije došlo do kršenja člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, budući da su organi uprave i Kantonalni sud odbili apelanticin zahtjev za dodjelu zamjenskog stana zbog neispunjavanja uvjeta propisanih Zakonom, koje je zakonodavac propisao u okviru svog širokog polja slobodne procjene u izboru mjera i ograničenja kojima nastoji postići legitiman cilj, pri čemu se primjena i tumačenje materijalnog prava ne čine proizvoljnim, niti na apelanticinu štetu, te kada su upravni postupak i upravni spor trajali duže od četiri godine, čemu je jednim dijelom doprinijela i sama apelantica.

50. Na osnovu člana 18. stav (3) tačka h) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

51. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Mirsad Ćeman, s. r.

KAZALO

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

164 Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće pričuve (hrvatski jezik) 1
Одлука о интервентном кориштењу средстава текуће резерве (српски језик) 1
Odluka o interventnom korištenju sredstava tekuće rezerve (bosanski jezik) 2

VIJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE

165 Odluka o sustavu koordinacije procesa europskih integracija u Bosni i Hercegovini (hrvatski jezik) 2
Одлука о систему координације процеса европских интеграција у Босни и Херцеговини (српски језик) 7
Odluka o sistemu koordinacije procesa evropskih integracije u Bosni i Hercegovini (bosanski jezik) 13

MINISTARSTVO FINANCIJA I TREZORA BOSNE I HERCEGOVINE

166 Naputak o izmjeni i dopunama Naputka o prikupljanju podataka i vođenju evidencija o državnom dugu, o državnim jamstvima, te o dugu i jamstvima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 18
Упутство о измјени и допунама Упутства о прикупљању података и вођењу евиденција о државном дугу, о државним гаранцијама, те о дугу и гаранцијама ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине (српски језик) 27
Uputstvo o izmjeni i dopunama Uputstva o prikupljanju podataka i vođenju evidencija o državnom dugu, o državnim garancijama, te o dugu i garancijama entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 36

USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

167 Odluka broj AP 1099/13 (hrvatski jezik) 45
Одлука број АП 1099/13 (српски језик) 50
Odluka broj AP 1099/13 (bosanski jezik) 56

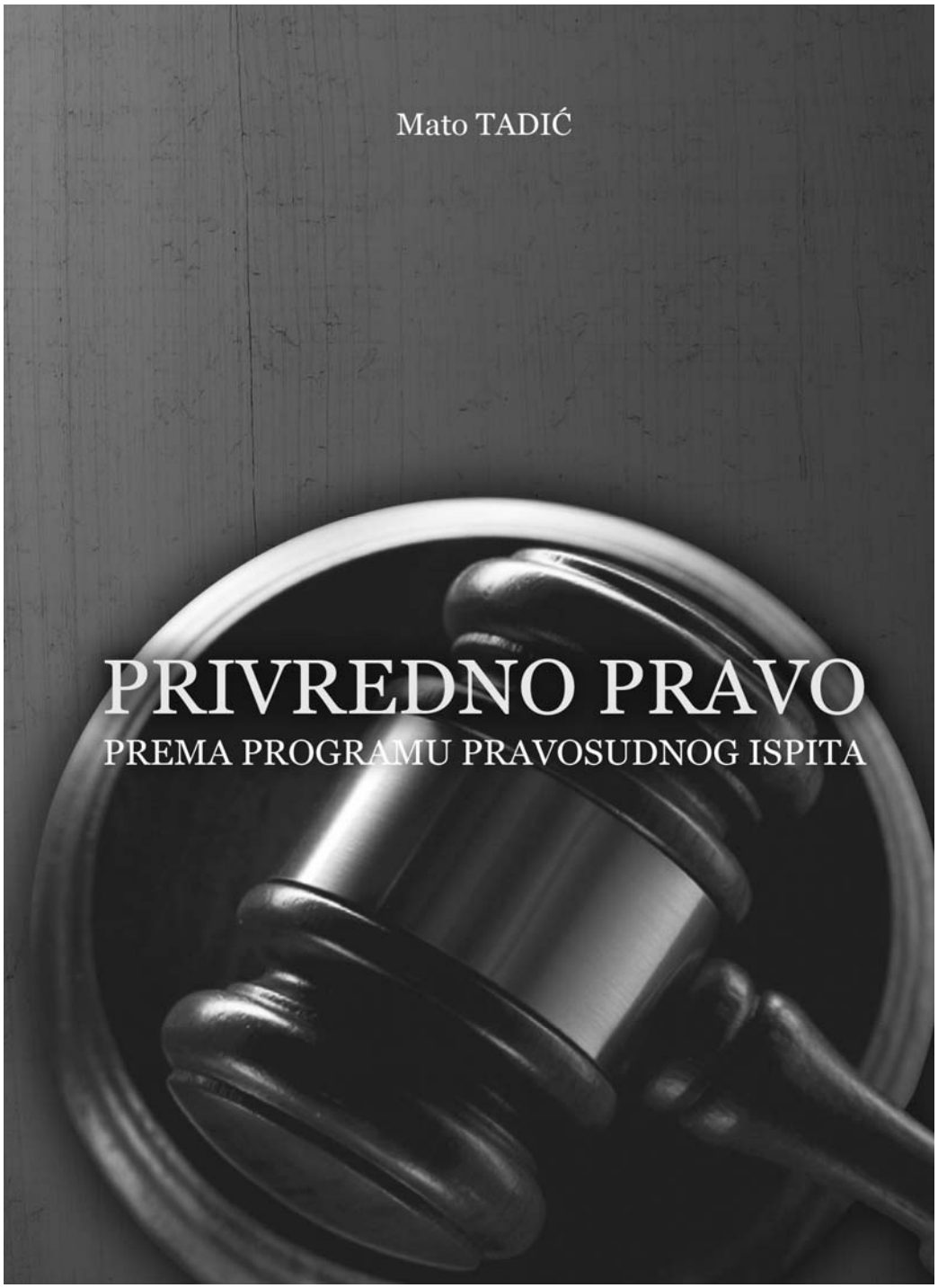
Mato TADIĆ
PRIVREDNO PRAVO
PREMA PROGRAMU PRAVOSUDNOG ISPITA

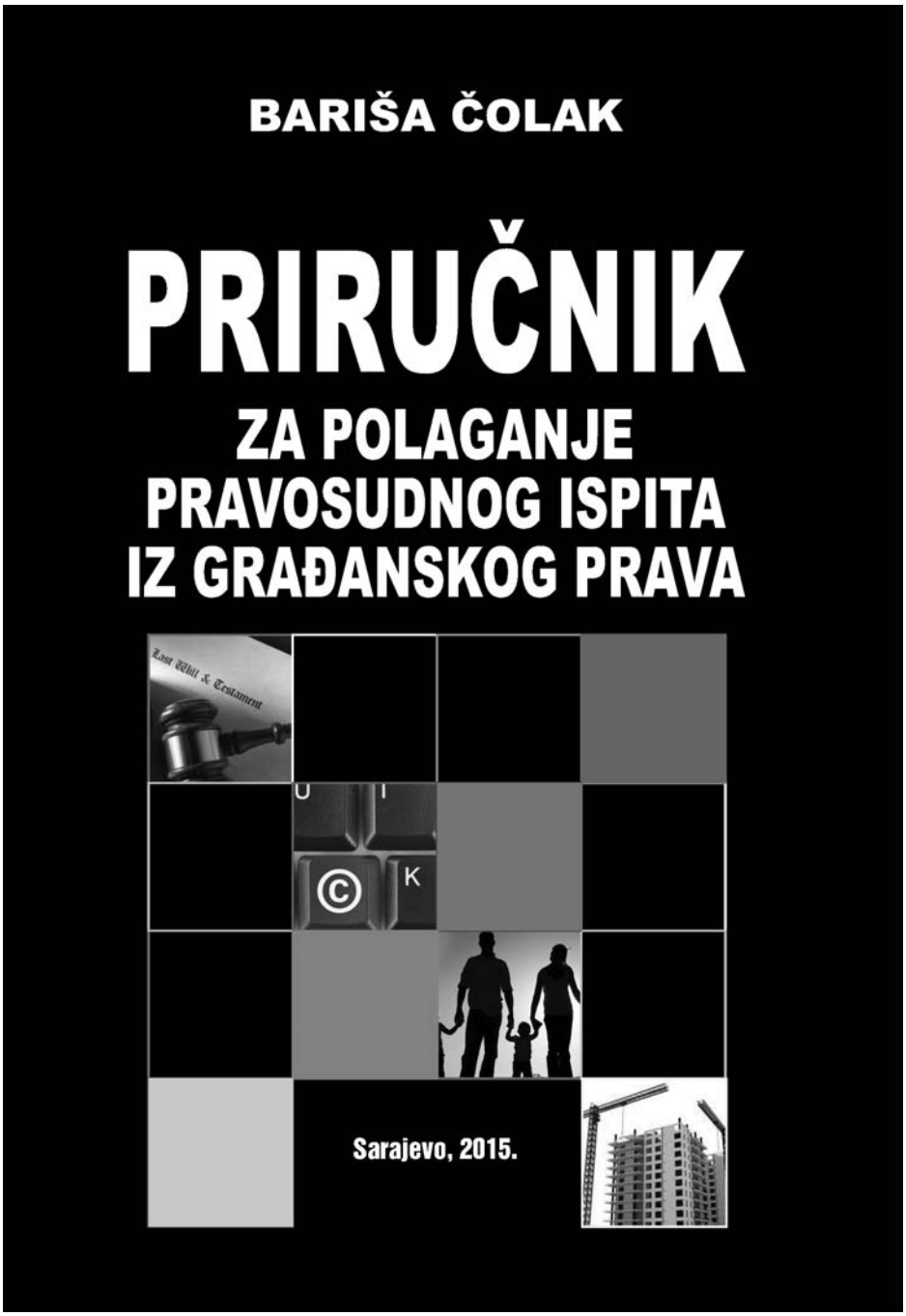

Nakladnik: Ovlaštena služba Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, Trg BiH 1, Sarajevo - Za nakladnika: tajnik Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine Bojan Ninković - Priprema i distribucija: JP NIO Službeni list BiH Sarajevo, Džemala Bijedića 39/III - Ravnatelj: Dragan Prusina - Telefoni: Centrala: 722-030 - Ravnatelj: 722-061 - Pretplata: 722-054, faks: 722-071 - Oglasni odjel: 722-049, 722-050 faks: 722-074 - Služba za pravne i opće poslove: 722-051 - Računovodstvo: 722-044, 722-046 - Komercijala: 722-042 - Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa: UNICREDIT BANK d.d. 338-320-22000052-11, VAKUFSKA BANKA d.d. Sarajevo 160-200-00005746-51, HYPO-ALPE-ADRIA-BANK A.D. Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12, RAIFFEISEN BANK d.d. BiH Sarajevo 161-000-00071700-57 - Tisak: GIK "OKO" d.d. Sarajevo - Za tiskaru: Mevludin Hamzić - Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska glasila.
"Službeni glasnik BiH" je upisan u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 731.
Upis u sudski registar kod Kantonalnog suda u Sarajevu, broj UF/I - 2168/97 od 10.07.1997. godine. - Identifikacijski broj 4200226120002. - Porezni broj 01071019. - PDV broj 200226120002. Molimo pretplatnike da obvezno dostave svoj PDV broj radi izdavanja poreske fakture.
Pretplata za I polugodište 2016. za "Službeni glasnik BiH" i "Međunarodne ugovore" 120,00 KM, "Službene novine Federacije BiH" 110,00 KM.
Web izdanje: http: //www.sluzbenilist.ba - godišnja pretplata 200,00 KM